

பல்கலைக்கழக மானியக்குழு (UGC) அங்கீகாரம் பெற்ற மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam ISSN 2394-7535-99

நியூ செஞ்சரியின்

2 நுகர் நூலகம்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மாத இதழ்

மலர் : 15 இதழ் : 05
Vol : 15 Issue : 05

www.ncbhpublisher.in

ஆகஸ்ட் 2023
August 2023

விலை
Price } ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா
Annual Subscription } ₹ 540/-

ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா 2023

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை வழங்கும்

ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா - 2023

ஆகஸ்ட் 04 முதல் 15 வரை - சிக்கம்பநாயக்கர் கல்லூரி மைதானம், ஈரோடு
காலை 11.00 மணி முதல் இரவு 9.30 மணி வரை

- ❖ 230-க்கும் மேற்பட்ட தலைசிறந்த தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் புத்தக அரங்குகள்...
- ❖ வெளி நாடுகளிலிருந்தும் வட மாநிலங்களிலிருந்தும் புகழ்மிக்க ஆங்கிலநூல் பதிப்பாளர்கள் வருகை...
- ❖ புத்தக வெளியீடுகள், உலகத்தமிழர் படைப்பரங்கம், படைப்பாளர் மேடை உள்ளிட்ட பல சிறப்பம்சங்கள்...
- ❖ தினசரி மாலை 6.00 மணிக்கு அறிஞர்களின் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்...
- ❖ புத்தக சேமிப்பு உண்டியல், நூல் ஆர்வலர் சான்றிதழ் போன்ற மாணவர்களின் வாசிப்பு ஆர்வத்தைத் தூண்டும் பல சிறப்புத் திட்டங்கள்..

அனுமதி இலவசம் **10%** தள்ளுபடி

அறிவுச் செல்வத்தை அள்ளிச் செல்ல வாரீர்..!

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053
மலர் - 15 இதழ் - 05 - ஆகஸ்ட் 2023

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்
முனைவர் ந.முத்துமோகன்
முனைவர் மு.இராமசுவாமி
முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்
முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபன்
ப.குராஜன்
முனைவர் இரா.அறவேந்தன்
முனைவர் இரா.காமராசு
முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch. Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

ஆகஸ்ட் 2023

உள்ளே...

- 1 பண்டைத் தமிழர்களின் பண்டமாற்று முறை
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....04
- 2 கலைச்சொல்லாக்கத்தில்
சமுதாய உணர்வு தேவை
பாக்டர். ச. நரேந்திரன்.....09
- 3 பனுவல்கள் நிலையானவை அல்ல
அ.கா.பெருமாள்.....17
- 4 நாட்டின் மேம்பாடும் ஆதிக்குடிகளும்
க.பழனித்துரை.....29
- 5 இந்திய விடுதலைப் போராட்ட இயக்கமும்
ப.ஜீவானந்தமும்
முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்.....35
- 6 திசைச் சொல்லும் விபாஷைகளும்
ஆ. கார்த்திகேயன்.....43
- 7 உணர்வுசார் நுண்ணறிவும்
உங்கள் குழந்தையும்
மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்.....49
- 8 மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தும்;
நாட்டுப்புற மரபுகளும்
முனைவர் தி. பெரியசாமி.....53
- 9 தமிழ்ச் சமூகத்தில் பொங்கல் விழாவும்
நடுகல் வழிபாடும்
முனைவர் கோ.ஜெயக்குமார்.....59
- 10 சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் பெண் தெய்வம்
சி.தவமணி.....65
- 11 THE OMNIPRESENCE OF THE PAST
AND THE POWER OF REMEMBRANCE:
REFLECTIONS ON CULTURAL MEMORY IN
ROHINTON MISTRY'S FAMILY MATTERS
M. Vasumathi.....70

கட்டுரை

பண்டைத் தமிழர்களின் பண்டமாற்று முறை

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று வரைவிற்கு உதவும் சான்றுகளில் ஒன்றாக அச் சமூகம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களும் பயன்படுத்தும் பொருள்களும் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் நீண்டகாலமாக நம் வரலாற்று வரைவில் இவற்றைப் புறக்கணித்து வந்துள்ளோம். இன்று மக்களை முன்னிலைப்படுத்தும் மக்கள் வரலாறு குறித்த பார்வை வளர்ச்சியடைந்துள்ள நிலையில் மரபு சார்ந்த வரலாற்றுத் தரவுகளுடன் நின்றுவிடாது புதிய வரலாற்றுத் தரவுகளைத் தேடும் போக்கு உருவாகியுள்ளது. இத்தேடலின் விளைவாக 'பொருள்சார் பண்பாடு' 'வாய்மொழி வரலாறு' என்ற இரண்டு வகைமைகளையும் மையமாகக் கொண்ட வரலாற்று வரைவுகள் உருவாகியுள்ளன. அடித்தள மக்கள் வரலாறு, விளிம்பு நிலையினர் வரலாறு, மக்கள் வரலாறு என்ற புதிய வரலாற்றுப் பள்ளிகள் இவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கனவாகும் இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் இடையே சிற்சில வேறுபாடுகள் இருப்பினும் மேட்டிமையோரை முன்னிலைப் படுத்தும் முந்தைய வரலாற்றுப் பார்வையில் இருந்து விலகி நின்று சாமானியர்களை வரலாற்றின் மையத்திற்கு அழைத்து வருகின்றன. இக்கட்டுரை இத்தகைய நோக்கிலேயே உருவாகியுள்ளது.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி நிலையின் அடையாளங்களுள் ஒன்றாக அந் நாட்டின் உள்நாட்டு வாணிபமும் அயல்நாட்டு வாணிபமும் வரலாற்று நூல்களில் இடம் பெறுகின்றன. இவை வாணிபப் பொருள், வாணிபப்பாதை, பண்டங்களைச் சுமந்து செல்லப் பயன்படுத்திய வாகனங்கள், கால்நடைகள், நாணய முறை, அளவை முறை, வாணிபம் செய்வோர் என விரிவான முறையில் பல செய்திகளை உள்ளடக்கி இருக்கும்.

கடல் கடந்த அயல்நாட்டு வாணிபம் உள்நாட்டு வாணிகத்தின் வளர்ச்சியாக உருவாகியது. இன்று கடல்சார் வரலாறு என்ற புதிய வரலாற்று வகைமையில் கடல் வாணிபம் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. வாணிபத்தின் வளர்ச்சியானது வணிகக்குழுக்களையும் நகரங்களையும் மாநகரங்களையும் உருவாக்கியது. தமிழக வரலாற்றில் இவை இடம் பெற்றிருந்தமைக்கான சான்றுகள் தொல் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களிலும் (தமிழ் பிராமி) சங்க இலக்கியங்களிலும் காவியங்களிலும் அகழ் ஆய்வுகளிலும் பரவலாக வெளிப்பட்டுள்ளன. இவ்வளர்ச்சி நிலை உருவாகும் முன்பும் உருவான பின்பும் வளர்ச்சி அடையாத தொடக்ககால வாணிபமுறையான பண்டமாற்று முறையும் வழக்கில் இருந்துள்ளது. பொருளியல் வளர்ச்சியின் அடையாளங்களுள் ஒன்றான நாணய முறை சங்ககாலத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளது. இது குறித்த தெளிவான சான்றுகள் சங்க இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன (அகநானூறு 293: 6-7, 363:6-8). இந்த நாணயங்கள் பொன்னால் ஆகிய நாணயங்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. இருப்பினும் நாணய அறிமுகத்திற்கு முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த பண்டமாற்று முறை முற்றிலும் மறையவில்லை. இது குறித்த சங்க இலக்கியப் பதிவுகளைக் காணும் முன்னர் மானுட சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் நிகழ்ந்த மூன்று வேலைப் பிரிவினைகள் குறித்து அறிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது.

முதல் வேலைப் பிரிவினை:

ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் உழுதொழில் அறிமுகமாகி அது பரவலான பின்னர் அது வேளாண் சமூகம் என்றழைக்கப்படுகிறது. இச் சமூகத்திற்கு முந்தைய இனக்குழுச் சமூகமானது வேட்டையாடியும், காய், கனி, கிழங்கு, தேன் ஆகிய காட்டு வளங்களைச் சேகரித்தும் வாழ்ந்தமையால் இங்கு நிலவிய வாழ்க்கை முறையை உணவு தேடி வாழும் வாழ்க்கை என்று மானுடவியலர் குறிப்பர். மார்க்சியம் இதனை வளர்ச்சி அடையாத பொருள் உற்பத்தி முறை என்று குறிக்கும்.

இச்சேகரித்தலில் பயன்படுத்திய கருவிகளின் வழி தம் உழைப்பைச் செலுத்தியமையாலும் அவற்றின் துணையால் எதையும் உற்பத்தி செய்யாமையாலும் இக்கருவிகள் உழைப்புக் கருவிகள் என்று பெயர் பெற்றன. இதன் வளர்ச்சி நிலையாக புன்செய் வேளாண்மையை இச் சமூகம் மேற்கொண்டது. புன்புல வேளாண்மை என்று சங்க இலக்கியங்கள் இதனைக் குறிப்பிடும்.

இதன் அடுத்த கட்டமாக கால்நடை வளர்ப்பு தோன்றியது. தொடக்கத்தில் கால்நடைகள் அவற்றின் ஊணுக்காகவே வளர்க்கப்பட்டன. அடுத்து அவற்றின் பாலும் பாலால் செய்யப்பட்ட பொருட்களும் உற்பத்திப் பொருளாகின. இச்சமூகம் குறித்து 'இதுதான் சமுதாய ரீதியில் ஏற்பட்ட மாபெரும் முதல் வேலைப் பிரிவினையாகும்' என்றும் இதன் தொடர்ச்சியாக அடிமை முறை உருவானது என்றும் எங்கெல்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வேலைப் பிரிவினையின் வளர்ச்சியில் கால்நடைகள் பண்டமாற்றின் வடிவமாகிவிட்டன. அத்துடன் அவை தனிச் சொத்தாகவும் மாறத்தொடங்கின. இது குறித்து எங்கெல்ஸ்: "கால்நடை வளர்த்த குலங்கள் அண்டைமக்களிடம் பண்டமாற்றுக்குத் தந்த முக்கியமான பொருள் கால்நடைகள்தாம். கால்நடை என்ற சரக்கே மற்ற எல்லா சரக்குகளையும் மதிப்பிடுவதற்குரிய சரக்காக ஆயிற்று; மற்ற சரக்குகளுக்கு மாற்றுப் பண்டமாக எங்கும் அட்டியின்றி அது பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. சுருங்கச் சொன்னால், பணத்தின் பணியை அது மேற்கொண்டுவிட்டது. ஏற்கெனவே இந்தக் கட்டத்தில் அது பணம் மாதிரியே பயன்பட்டு வந்தது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழில் செல்வத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக 'மாடு' என்ற சொல் வழங்குகிறது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது (திருக்குறள்:400).

இரண்டாவது வேலைப் பிரிவினை:

வேளாண்மைச் சமூகத்தில் கால்நடை வளர்ப்பு அறிமுகமானதை அடுத்து கைத்தொழில்கள் உருவாயின. இது வேளாண்மைச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட இரண்டாவது வேலைப்பிரிவினை ஆகும். நீரின் துணையால் வேளாண்மையை மேற்கொண்ட சமூகம் தன் தேவையை உழைப்பின் வாயிலாகப் பெற்றுக்கொண்டது. இதன் பொருட்டு உழைப்பிற்குத் துணைபுரியும் வகையில் கருவிகளையும் உருவாக்கிக் கொண்டது. இக்கருவிகள் பொருள் உற்பத்தியில் பங்களிப்புச் செய்தமையால் உற்பத்திக் கருவிகள் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று.

உற்பத்திக் கருவிகளின் வளர்ச்சியால் கைத்தொழில்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. வேளாண் உற்பத்தியும் கைத்தொழிலும் தொடக்கத்தில் இணைந்திருந்த நிலையில் வேளாண்மையில் இருந்து கைத்தொழில் பிரிந்து இரண்டாவது வேலைப் பிரிவினை உருவாயிற்று.

மூன்றாவது வேலைப் பிரிவினை:

மூன்றாவது வேலைப்பிரிவினையாக வணிகர்கள் உருவாக்கம் அமைந்தது. இது குறித்து எங்கெல்ல "உற்பத்தியில் பங்கெடுக்காமல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களைப் பரிவர்த்தனை செய்வதில் மட்டும் ஈடுபடும் ஒரு வர்க்கம் படைக்கப்பட்டது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். வணிகர்கள் உருவான பின்னர் கைத்தொழிலில் நிகழ்ந்த உற்பத்தியானது தேவைக்காக மட்டுமின்றி 'பண்டமாற்றத்துக்காக உற்பத்தி செய்யும் முறையாக' மாறியது. இது குறித்து கார்ல் மார்க்ஸ் மிகத் தெளிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவரது கருத்து வருமாறு:

"முன்பு வேளாண் வேலையில் ஓர் உபரி வேலையாக (பகுதி நேர வேலையாக) நூற்பையும் நெசவையும் மேற்கொண்டு வந்தவர்களை முழுமையாக நூற்பவர்களாகவும் நெசவு மேற்கொள்பவர்களாகவும் மாற்றிவிட்டார்கள். இதன் அடுத்தகட்டமாக வீடுகளில் இருந்த இவர்களை ஒரு தொழிற் கூடத்துக்குள் (பட்டறை) வேலை செய்பவர்களாக ஆக்கினர். இம் முறையில் மூலப் பொருள்களையோ தொழிற்கருவிகளையோ வணிகன் அவர்களுக்கு வழங்கவில்லை. அவன் செய்ததெல்லாம் படிப்படியாக அவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட வேலையை மட்டும் செய்பவர்களாக்கிவிட்டான். அத்துடன் தாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருளை வாங்குவோரை (வணிகர்களை) சார்ந்திருப்பவர்களாகவும் அவர்களுக்காக உழைப்பவனாகவும் நெசவாளி மாறிவிட்டான். அவர்கள் நெய்யும் ஆடைகளை வாங்குவதன்வழி அவர்களது உழைப்பை வணிகன் வாங்கி விட்டான்.

இவ்வகையில் உற்பத்தியாளனுக்கும் நுகர்வோனுக்கும் இடையில் தவிர்க்க இயலாத ஒருவனாக வணிகன் தன்னை ஆக்கிக்கொண்டான். உற்பத்திப் பொருட்களை நுகர்வோரிடம் கொண்டு சேர்ப்பது மட்டும் வணிகரது பணியாயிற்று."

பண்டமாற்று:

வேளாண்மையில் இருந்து உருவான முக்கிய வேலைப் பிரிவினையான கைத்தொழிலும் வாணிபமும் அவற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கில் வேளாண்மையில் இருந்து தம்மைத் துண்டித்துக் கொண்டன. குறிப்பிட்ட பொருள்களை உற்பத்தி செய்பவர்களாக கைத்தொழிலாளர் விளங்கினர்.

சேகரிக்கப்பட்ட இயற்கைப்பொருள்களையும், வேளாண் உற்பத்திப் பொருட்களையும், கைத் தொழிலில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களையும் மக்களிடம் (நுகர்வோரிடம்) கொண்டு சேர்ப்பவர்களாகவும் வணிகர்கள் இருந்தனர்.

இவர்களது செயல்பாடுகள் வலுப்பெறு முன்னர் மக்களின் பண்டங்கள் தேவையை நிறைவேற்றும் ஒரு முறையாக பண்டமாற்று முறை விளங்கியது. பணத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பொருள்களின் பரிமாற்றம் வழி நேரடியாக நிகழும் வாணிப முறையே பண்டமாற்று முறையாகும். இது தொன்மையான ஒன்றாகும். பணம் அறிமுகமான பின்னரும் கூட இது தொடர்ந்துள்ளது. உழைப்பிற்கான ஊதியம் கூட தானியவடிவில் வழங்கப்பட்டது. பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் சமைத்த சோறு வழங்கப்பட்டுள்ளது. கொல்லர், தச்சர், குயவர், வண்ணார், முடிதிருத்துவோர். ஆகியோரின் பணியை வேளாண் உற்பத்தியில் கிடைக்கும் தானியங்களை வழங்கிப் பெற்றுக் கொள்ளும் முறை தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்கள் சிலவற்றில் இன்றும் கூட நிலவுகிறது. (1968 கீழ்வெண்மணிக் கொடுரத்திற்கான காரணங்களில் ஒன்று நெல் வடிவில் அவர்கள் பெற்று வந்த ஊதியத்தில் கூடுதலாக அரைப்படி கேட்டதுதான்).

பண்டைத் தமிழகத்தில் பண்டமாற்று:

தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றில் குறிப்பிடத் தக்க ஒன்றாகத் திணைச் சமூகம் இடம் பெற்றுள்ளது. பண்டையத் தமிழ்நாட்டின் நிலப்பகுதிகளை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐந்தாகப் பகுத்து, அவற்றின் நில அமைப்பு, அங்கு வாழும் மக்கள், அவர்களின் தொழில், உணவு, வழிபடும் தெய்வம் என்பனவற்றை தொல்காப்பியம் வரையறுத்துக் கூறுகிறது. மற்றொரு பக்கம் இத்திணை வாழ்க்கையையும் திணை சார்ந்த ஒழுக்க நெறியையும் குறித்த இலக்கியப் பதிவாக சங்க நூல்கள் விளங்குகின்றன. இவற்றிற்குப் பின்னால் உருவான காப்பியங்களிலும் இவற்றின் தாக்கம் காணப்படுகிறது. திணை சார்ந்த வாழ்க்கை முறையானது இலக்கிய முறையியலா? நடப்பியலின் பதிவா? ஐந்து திணைகளும் ஒரே காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தனவா அல்லது ஒரு திணை வாழ்க்கை முறையின் மறைவையடுத்து மற்றொரு திணை வாழ்க்கை முறை உருவானதா? என்பன போன்ற வினாக்கள் தமிழ் ஆய்வாளர்களிடம் உண்டு.

இவற்றிற்குள் புகாமல் சிவத்தம்பியின் ஒரு கருத்துடன் மட்டும் நின்று கொள்வது இக் கட்டுரையின் அடிப்படை நோக்கத்தில் இருந்து விலகிச் செல்வதைத் தவிர்க்கும். 'திணைக்

கோட்பாட்டின் சமூக உள்ளடக்கம்' என்ற தமது கட்டுரையில் ஒரே காலகட்டத்தில் ஐந்திணை வாழ்க்கையும் நடைமுறையில் இருந்துள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் 'சமச்சீரற்ற வளர்ச்சி' (Uneven Development) என்று அவர் அடையாளப்படுத்தி உள்ளார். சிவத்தம்பி அடையாளம் காட்டும் சமச்சீரற்ற வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் பண்டமாற்று குறித்த செய்திகள் சான்றாக அமைந்துள்ளன. இச்சான்றுகள் சிலவற்றை இனிக் காண்போம்.

சான்று: 1 (நெல்லும் உப்பும)

உப்பின் பயன்பாட்டை சங்ககாலத் தமிழர்கள் அறிந்திருந்தனர். நெய்தல் நிலப்பகுதியில் பாத்திகள் அமைத்து உப்பை விளைவித்துள்ளனர். உப்பு உற்பத்தியாகும் இடத்தை 'உப்புவிளை கழனி' என்றே குறித்துள்ளனர் (குறுந்தொகை269:6). உணவுக்குச் சுவை ஊட்டியதன் அடிப்படையில் 'உப்பமுது' என்ற பெயரால் உப்பு அழைக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கத்தில் தாம் விளைவித்த உப்பை மாட்டு வண்டியில் ஏற்றிச் சென்று உள்நாட்டுப் பகுதியில் விற்றுள்ளனர். உமண்சாத்து என்று இவர்களைக் குறிப்பிடுவதால் ஒரு வணிகக் குழுவாக இவர்கள் இயங்கி உள்ளனர் என்று கூறமுடியும். தனிமனிதர்கள் மேற்கொண்ட உப்பு விற்பனையும் இருந்துள்ளது.

'நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு கொள்ளிரோ' என்று உமணப்பெண் ஒருத்தி கூவி விற்றுள்ளமையால் (அகநானூறு140:7) நெல்லும் உப்பும் சம அளவு மதிப்பில் பண்டமாற்றுப் பொருளாக இருந்தமை புலப்படுகிறது. இதே செய்தியை 'நெல்லும் உப்பும் நேரே, ஊறிர், கொள்ளிரோ' எனச் சேரிதோறும் நுவலும் பெண்ணொருத்தியை மற்றொரு அகநானூற்றுச் செய்யுளும்(390:8-9) அறிமுகம் செய்கிறது. நெல்லுக்கு இணையான மதிப்பை உப்பு பெற்றிருந்தமை இதனால் புலப்படுகிறது. 'தம் நாட்டு விளைந்த வெண்ணெல் தந்து பிறநாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி' என்று நற்றிணை(183:1-2) குறிப்பிடுகிறது. உப்பைக் கொடுத்து வெண்ணெல் வாங்கும் பொருட்டு உப்பளத்திற்குச் செல்லும் ஒரு தாயை குறுந்தொகை (269:5-6) குறிப்பிட உப்பைக் கொடுத்து வாங்கிய நெல்லைக் கொண்டு வெண்மையான சோறு சமைக்கப்பட்டதை அகநானூறு (60:4) அறிமுகம் செய்கிறது.

வேட்டைத் தொழிலை மேற் கொண்டு காட்டில் வாழும் வேடுவர் மான் இறைச்சிக்கு மாற்றாக நெல்லையும், ஆநிறை வளர்க்கும் ஆயர்குலப் பெண் தயிருக்கு மாற்றாக நெல்லையும் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர் (புறநானூறு33:1-6). கள்ளைப் பண்டமாற்றாகத் தந்தும் நெல்லைப் பெற்றுள்ளனர் (அகநானூறு 61:10).

சான்று: 2 பண்டமாற்றில் மீன்

உணவுப் பொருளான மீன் பண்டமாற்றில் உப்பைப் போன்று நெல்லுக்கு இணையான மதிப்பைக் கொண்டிருக்காமல் கூடுதல் மதிப்பைப் பெற்றிருந்து என்பதை 'சில மீன் சொறிந்து பலநெல் பெறுஉம்' என்ற ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுள் அடியால் (49:2) அறிய முடிகிறது.

கடகப் பெட்டி அளவு கெளிற்று மீனுக்கு மாற்றாக பெரும்பயறு பெற்றதை ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுள்(7:1-2) குறிப்பிடுகிறது. காவிரி ஆற்றின் மடுவில் பிடித்த வாளை மீன்களுக்கு மாற்றாக செந்நெல்லைப் பெற்றுக் கொள்ளாது முத்துக்களையும் அணிகலன்களையும் வாங்கி வரும் பெண்ணை 'பழஞ் செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள், கழங்குஉறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுஉம்' என்று அகநானூற்றுச் செய்யுள் (126:11-12) அறிமுகம் செய்கிறது. வரால் மீன் கொண்டு வந்த வட்டிலில் அதற்கு மாற்றாக வெண்ணெல் நிரப்பப்படுகிறது (ஐங்குறுநூறு48:2-3). இங்கு வரால் மீனும் நெல்லும் ஒரே சீரான மதிப்பில் உள்ளன.

சான்று: 3 (மது)

சங்ககாலத் தமிழர்களின் சிறப்பான நுகர் பொருளாக மது விளங்கியுள்ளது. கள் என்றழைக்கப்பட்ட மதுவானது தென்னை, பனை ஆகிய மரங்களில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ளதுடன் வீட்டிலும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இல்லத்தில் தயாரிக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் 'இல்லடுகள்' என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான மூலப்பொருளாக அரிசி பயன்பட்டுள்ளது. கள் தவிர தேறல், நறவு என்ற பெயரிலான மதுவும் பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளன.

பண்டமாற்றில் மதுவும் இடம்பெற்றிருந்தது. யானைக் கொம்பைக் கொடுத்து கள் வாங்கியுள்ளனர் (அகநானூறு 245:10-12). மீன் பிடித்தபோது கிடைத்த முத்தைக் கொடுத்து கள் வாங்கி உள்ளனர் (அகநானூறு 296:8-9).

சான்று: 4 (பிற பொருள்கள்)

ஆடு மேய்க்கும் ஆயர் ஒருவர் ஊருக்குப் புறத்தே உள்ள மேய்ச்சல் நிலத்தில் இருந்து ஊருக்குள் பாலுடன் வந்து கூழோடு திரும்புவதை 'பாலொடு வந்து கூழொடு பெயரும், ஆடுடை இடை மகன்' என்று குறுந்தொகை (221:3-4) குறிப்பிடுகிறது. பாலைக் கொண்டு வந்து வீட்டில் கொடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து கூழுடன் தொழிற்களத்துக்குத் திரும்புவதாக இதைக் கொள்ளலாம். கூழ் என்பதற்கு உணவு தானியம் எனப் பொருள்கொண்டு, 'பாலை விற்றுவிட்டு அதற்கு விலையாக உணவிற்குரிய தானியத்தைப் பெற்றுச் சென்றானெனலும் ஒன்று' என்று குறுந்தொகைப் பதிப்பில் (2009:413) உ.வே.சா. எழுதியுள்ளார். அவரது உரையின் அடிப்படையில் பாலும் உணவு தானியமும் பண்டமாற்று செய்யப்பட்டன என்றும் கூறலாம். உணவு தேடி வாழும் வேடுவர்களும், மீன்பிடித்து வாழும் நெய்தல் நில மக்களும், நீரின் துணையால் நன்வேளாண்மை செய்வோரும் தமக்குள் நிகழ்த்திய பண்டமாற்று குறித்து பொருநராற்றுப்படை(214-217) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர்
மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்
தீம் கரும்போடு அவல் வகுத்தோர்
மான் குறையொடு மது மறுகவும்.

(குறிஞ்சி நில வேட்டுவர்கள் நெய்தல் நில மக்களிடம் தேன், கிழங்கு என்ற இரண்டு கானகப் பொருள்களைக் கொடுத்துவிட்டு மாற்றாக மீனையும் கள்ளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். நன்செய் நில உழவர்கள் இனிமையான கரும்பையும், நெல்லில் இருந்து உருவாக்கிய அவலையும் கொடுத்து விட்டு அதற்கு மாற்றாக மான் இறைச்சியையும் மதுவையும் பெற்றனர்.)

பண்டமாற்று வெளிப்படுத்தும் வரலாறு

பண்டமாற்று முறை குறித்து மேலும் சில சான்றுகள் உள்ள நிலையில் தேர்வு செய்யப்பட்ட சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் இங்கு இடம்பெற்றுள்ள சான்றுகளின் துணையுடன் சில முடிவுகளை முன்வைக்க இடமுண்டு.

சங்க காலத்தை மாறுதல் நிகழும் காலம் (Transition period) என்பதற்கான அகச்சான்றுகள் சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளன. மாறுதல் நிகழும் காலத்தில் பழையனவும் புதியனவும் ஒருசேர நிலவும். இவ்வகையில் நாணய முறையும், பண்டமாற்று முறையும் ஒரே நேரத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளன.

வணிகர்களும் அவர்களது வணிகச் சாத்துக்களும் (குழுக்கள்) இயங்கிக் கொண்டிருந்த சமூகத்தில் பண்ட மாற்று முறையும் தொடர்ந்துள்ளது.

தமிழக வரலாற்றின் தோற்ற காலத்திலேயே (பெருங்கற்காலம்-மெகலாத்திக்காலம்) நெற்பயிர் அறிமுகமாகி இருந்துள்ளது. ஆதிச்சநல்லூர், புதைகுழிகளில் கிடைத்த தாழிகளில் நெல் மணிகளும் உமிகளும் கிடைத்துள்ளன. குன்னத்தூர் அகழாய்வில் நெல்லரிசித் தவிடு கிடைத்துள்ளது. பண்டமாற்றில் மதிப்புறு பொருளாக நெல் இருந்துள்ளது. 'நெல் உகுத்துப் பரவுங்கடவுள்' 'நெல்லும் உயிரன்றே' 'நெல் பலபொலிக' என்ற சங்கப் பாடல் தொடர்களும், வெறியாட்டு என்ற சடங்கில் நெல் பெறும் இடமும் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. நெல் வேளாண்மை நிகழும் வளம் மிக்க மருத நிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியும், கைத்தொழில்கள் உருவாக்கமும் அதைச் சார்ந்து உருவான அரசியல் மேலாண்மையும் இதன் பின்புலமாக இருந்துள்ளன. நெல்லுக்கு இணையான மதிப்பை உப்பு பெற்றிருந்ததானது (சான்று:1) அதுவும் ஒரு உற்பத்திப் பொருள் என்பதால்தான். அதன் கிடைப்பருமையும் மற்றொரு காரணமாக இருந்துள்ளது.

பண்டமாற்றானது பெரும்பாலும் உணவுப் பொருளை மையமாகக் கொண்டே நிகழ்ந்துள்ளது.

இங்கு எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டப்பட்ட சான்றுகளில் பெரும்பாலானவை அடிப்படையாக தேவையான நெல், மீன், பயறு, கள் என்பவைதாம்.

மதுரைக் காஞ்சி, பட்டினப்பாலை, ஆகிய நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ள வாணிபப் பொருள்களுடன் இப் பண்டமாற்றுப் பொருள்களை ஒப்பிடும் போது இவை அன்றாட வாழ்வின் பயன்பாட்டிற்குரியன என்பதில் ஐயமில்லை. விதிவிலக்காக முத்துக்களும் அணிகலன்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

வணிகர்களும், வணிகக் குழுக்களும் நடத்திய வாணிபத்தில் விற்போர் விலையை முடிவு செய்வோராக விளங்கினர். பண்டமாற்று வாணிபத்தில் வாங்குவோர் விற்போர் என்ற பாகுபாடு இன்றி தேவையே முன் நிறுத்தப்பட்டது. இரு தரப்பினரும் தம்மிடம் இருந்த பொருட்களின் உரிமையாளராக இருந்தனர். அதன் மதிப்பை அவர்களே முடிவு செய்தனர். ஆயினும் உற்பத்திப் பொருட்களின் சுழற்சியில் பணத்தின் பங்களிப்புக்கு இணையாக பண்டமாற்று முறையால் செயல்பட முடியாது போனது. பண்டமாற்றில் இடம் பெற்றிருந்த பொருட்கள் குறித்து மேலும் விரிவாக ஆராய்ந்தால் அன்றையத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய பொருளாதாரம் சார்ந்த சமூக வேறுபாடுகளை அறிய முடியும்.

கட்டுரையாளர்: நாட்டார் வழக்காற்றியலர்.

கலைச்சொல்லாக்கத்தில் சமுதாய உணர்வு தேவை

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

மொழியும் சமுதாயமும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றன. மொழி வளர்ச்சி சமுதாயமும் சமுதாயம் வளர மொழியும் பெரிதும் துணை நிற்கின்றன. மொழிவளர்ச்சி என்று குறிப்பிடும்பொழுது ஒரு மொழியில் படைத்தளிக்கப்படும் இலக்கியம், இலக்கணம், புதினம், நாடகம், கவிதை, உரைநடை என்பனவற்றையே குறிப்பிடுவதாகப் பலரும் எண்ணுகின்றோம். ஒரு நிலையில் இவை மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்வன. இவை சமுதாயத்தோடு இணைந்து மக்களைப் பண்படுத்தி நல்வழிப்படுத்தவும் வளர்ச்சிப் பாதையில் செலுத்தவும் துணைநிற்கின்றன. மொழியின் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது காலவளர்ச்சியில் ஒரு மொழி எவ்வாறு உலகம் தழுவிய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளையும் கருத்துகளையும் தன்னுள் அடக்கி மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தும் திறனைப் பெற்றுள்ளது என்பதைப் பொறுத்தே மொழி வளர்ச்சி அமைகின்றது. இவ்வடிப்படையில் மொழியின் அக, புற அமைப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் பொருள் விரிவும் கலைச்சொல்லாக்கமும் மொழி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்வனவாக உள்ளன.

கலைச்சொல் என்பது மறுபெயர் இடுவது மட்டுமின்றி பொருட்களை மறு ஒழுங்குபடுத்துவதாகவும் உள்ளது என்கிறார் விக்கெல்.

கலைச்சொல்லாக்கம் என்பது நமக்குப் புதிதன்று; காலந்தோறும் தமிழில் பிற மொழிச் சொற்களும் கலந்து வந்திருக்கின்றன. புதிய கருத்துகள் மொழியில் புகும்போது அதற்கேற்ற சொற்களை ஆக்கவேண்டிய சூழ்நிலை அக்காலத்திலும் இருந்திருக்கின்றது. சான்றாக, சமயக் கருத்துகள் புகும்போது புதுச்சொற்களும் உருவாக்கப்பட்டன. அறவாழி (தர்ம சக்கரம்) போன்ற சொற்கள் இங்ஙனம் உருவாக்கப்பட்டதே. 12ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு இலக்கிய வளர்ச்சியில் சமஸ்கிருதத்தின் ஆதிக்கம் அதிகமாயிற்று. இக்காலத்தில் ஏராளமான சமஸ்கிருத நூல்கள் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இக்கட்டத்தில் பொதுவாக நோக்கினால் சிறப்புப் பெயர்களே அதிகமாகப் புகுந்துள்ளதைக் காணலாம். தமிழ் மரபு விதிக்கேற்ப ப்ரம்மன்-பிரமனாகவும் இதுபோல கம்பன் காவியத்தில் ராமன்-இராமனாகவும் விபீஷணன்-விபீடணன் ஆகவும் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். இங்ஙனம் சங்ககாலம் தொடங்கி இன்றளவும் தமிழ்ச் சமூகத்தினரின் மொழிப் பயன்பாட்டிற்கேற்ப கலைச்சொல்லாக்கங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே வருகின்றன.

கலைச்சொல்லாக்கத்திற்குரிய வளம்

தொடக்கத்தில் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கத்தில் மொழிவளம் ஆதாரமாக அமைந்திருந்தது. ஆகையால் தொடக்கக் காலத்தில் பெரும்பாலான சொற்கள் சமஸ்கிருதமயமாக அமைந்திருந்தன. உடல் என்பதற்கு தேகம் என்பதும் முதல் என்பதற்கு ஆதி என்பதும் கை என்பதற்கு கரம் என்பதும் வேதியியல் என்பது இரசாயனமாகவும் இயற்பியல் என்பது பெளதீகமாகவும் பல்கலைக்கழகம் என்பது சர்வகலாசாலையாகவும் இருந்தன. ஆங்கிலத்தின் இடத்தை சமஸ்கிருதம் பிடித்திருந்தது. தூயதமிழ் இயக்கம் மெல்ல மெல்ல வளர்ந்ததால் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் தூய தமிழ்ச் சொற்களால் மாற்றப்பட்டன. தமிழ்மொழி வரலாற்றில் குறிப்பாக, தமிழ்க் கலைச்சொற்கள் வரலாற்றில் - இது முக்கியமான ஒரு மொழிக்கொள்கை மாற்றம். (சுந்தரம் இராம, தமிழ் வளர்க்கும் அறிவியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி.லிட், சென்னை, 2009, ப.154)

கலைச்சொல் உருவாக்கத்தின் தொடக்கக் காலத்தில் சமஸ்கிருதம் சொல்லுருவாக்கத்திற்கு ஆதாரவளமாகப் பயன்பட்டது. தூயதமிழ் இயக்கத்தின் செல்வாக்கு கலைச்சொற்கள் ஆதாரங்களுக்குத் தமிழையே வளமாகப் பயன்படுத்தியது. ஒன்று பழந்தமிழை

அடிப்படையாகக் கொண்டு கலைச்சொற்களை உருவாக்குவது; இரண்டாவது பேச்சுத் தமிழில் ஒரு கலைச்சொல்லுக்கான ஆதாரங்களைத் தேடுவது. இவ்விரு வழிகளிலும் கலைச்சொற்கள் தமிழில் படைக்கப்படுகின்றன. தூய தமிழில் சொற்களை உருவாக்குவதை அரசியல் இயக்கங்களும் தங்களுடைய மொழிக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளன. எல்லா அறிவுத் துறைகளின் கோட்பாடுகளும் கொள்கைகளும் கல்வியில் தாய்மொழிவழி கிடைக்க வேண்டும் என்பது மொழிக் கொள்கையின் மையப்பகுதி. மேலும் ஒரு மொழி அம்மொழியைப் பேசும் மக்கள் மனங்களைக் காட்டும் கண்ணாடி என்பர் மொழியின் உட்கிடக்கை (The Psychology of Language) எனும் நூலினை எழுதிய பில்லப்பரி, மியாடர் (Pillsbury, Meader) எனும் அறிஞர்கள். இவ்வறிஞர்தம் கூற்று ஆங்கில மொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பெருமளவு பொருந்தி வருவதைக் காணலாம். (மொழியும் அதன் பயன்பாடும், வாகரைவாணன், நின்றநெறிதமிழ், 2000, ப.4)

கலைச்சொல் உருவாக்கத்தில் சமூகம், அரசியல், பண்பாடு ஆகியவற்றின் முக்கியப் பங்கு

மனிதன் பயன்படுத்தும் தொடர்பாடல் ஊடகங்களுள் மொழியே மிகவும் முக்கியமானது என மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுவர். காலத்தின் கட்டாயத் தேவைகளுள் மொழி வளர்ச்சியும் ஒன்று. ஏனெனில் மொழி ஒரு சமூக சாதனம். எனவே சமூகத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களும், வளர்ச்சிகளும் மொழியில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தக்கூடியன. இது குறித்து எம்.ஏ.நுஃமான் பின்வருமாறு கூறுவார்.

“மொழி வளர்ச்சி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் தொடர்பால் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அச்சமூகத்தின் மொழி பெறும் இணக்கப்பாட்டைக் குறிக்கும்.

காலம்தோறும் ஏற்படும் சமூக வளர்ச்சி அச்சமூகத்தின் தொடர்பால் தேவை அதிகரிக்கிறது. அதனை ஈடுசெய்யும் வகையில் மொழியும் வளர்ச்சியடைகின்றது. (எம். ஏ. நுஃமான், பதிப்பாசிரியர், 1993, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு, மொழி வளர்ச்சி, இலக்கணத் தூய்மையும் மொழித் தூய்மையும், ப.9)

பொருள்களின் குணாம்சங்கள்

தமிழ் மொழியில் புதுசொல்லாக்கம் எனக் குறிப்பிடும்போது அறிவியலின் துரித வளர்ச்சி பல புதிய சொற்களை ஆக்கியுள்ள தன்மையைக் குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

கலைச்சொல் பொருள்களின் குணாம்சக் கூறுகளின் அடிப்படையில் உருவாகுவது.

சைக்கிள் - துவிச் சக்கரவண்டி > ஈருருளி > மிதிவண்டி. இரண்டு சக்கரங்கள் என்பதன் அடிப்படையில் சமஸ்கிருதச் சொற்களைக் கொண்டு கலைச்சொல் உருவாக்கப்பட்டது. சமஸ்கிருதச் சொல் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதனால் ஈருருளி என்பது உருவாக்கப்பட்டது. சைக்கிளின் முக்கியக்கூறு மிதிப்பது என்பதன் அடிப்படையில் மிதிவண்டி என்ற கலைச்சொல் உருவாகியது. இங்குப் பொருளின் தனித்தன்மைக் கூறுகளுள் ஒன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலைச்சொல் உருவானது.

கலைக்கீழர் > மாவட்ட தண்டல் நாயகம் > மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் > ஆட்சியர். பின்னர் ஆங்கிலச் சொல் முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. முதல் சொல் சமஸ்கிருதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. தூய தமிழில் கலைச்சொற்கள் உருவாக்கப்படவேண்டும் மொழிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ற சொல் உருப்பெற்றது. கலைச்சொற்கள் சுருக்கமாக (brevity) அமைவது நல்லது என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் ஆட்சியர் என்ற சொல் உருவானது.

கலைச்சொல் தேர்வின் அடிப்படை

1. பொருள் தெரிவு, 2. சொற்கருக்கம், 3. தமிழுணர்வு வெளிப்பாடு, 4. சமுதாய உணர்வு வெளிப்பாடு ஆகியவை கலைச்சொல் தேர்வுக்கு அடிப்படைகளாகும்.

1. பொருள் தெரிவு

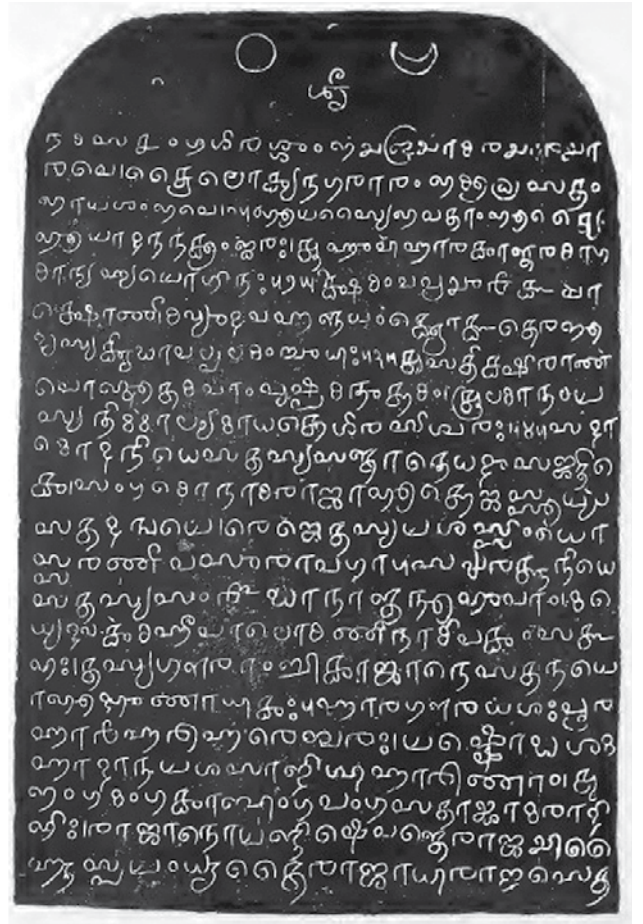
ஒரு கருத்தமைவுக்குப் பல கலைச்சொற்கள் இருப்பினும் அவற்றுள் பொருத்தமான சொல்லைத் தரப்படுத்தல், நூலடைவு, நூலோதி, நூற்பட்டியல் என பல கலைச்சொற்கள் இருப்பினும் அதில் நூலோதி என்ற சொல்லே பொருத்தமுடையது.

Anatomy - மனுஷ அங்காதி பாதம், உடற்கூறு, சரீர இயல், உடற்கூறியல், உடற்கூற்றியல், உடற் கூற்றறிவு எனப் பலப்பல கலைச்சொற்கள் இருந்தாலும் உடற்கூறியல் என்னும் சொல்லே தெளிவு நோக்கித் தரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

2. சொற்கருக்கம் (எளிமை, சிறியது)

மொழிசார் கொள்கையாகக் கலைச்சொற்கள் சுருக்கமாக இருத்தல் சிறந்தது என்பதன் அடிப்படையில் சொற்கள் சுருக்கப்பட்டன. இதில் தூய தமிழ் இயக்கத்தின் செல்வாக்கு முக்கிய பங்கு ஆற்றியது.

எந்தச் சொல் நாம் பயன்படுத்துவதற்கு எளிமையாகவும் சிறியதாகவும் இருக்கிறதோ அதனை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அல்லது அந்தச் சொல்

விரிவாக இருந்தால் அந்தச் சொல்லை எளிமையாக்கிப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

- அ. அஞ்சல் நிலையம் - அஞ்சலகம்
- ஆ. மின்சார வாரியம் - மின்வாரியம்

3. தமிழுணர்வின் வெளிப்பாடு

கலைச்சொற்களைத் தேர்வு செய்ய பல்வேறு முறைகளைக் கையாண்டாலும் மொழித் தூய்மை கருதி, தமிழ்ச் சொல்லைத் தேர்வு செய்வதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். (இந்நிலைப்பாட்டில் சீனா, ஜப்பான், கொரியா, மங்கோலிய மொழிகள் முன்நிற்கின்றன)

எ.கா: ரசாயனம் - வேதியியல்; பிராணவாயு - உயிர்வளி, நீர்மம், நல்கை, தனிமம், தேர்தல் ஆகியவை புதுச்சொல்லாக்கமாகும்.

புதுச்சொல் படைக்கும்போது மொழியுணர்வு மட்டுமின்றி சமுதாய உணர்வும் இடம்பெறக் காணலாம்.

கலைச்சொல்லாக்கம்

இவ்வமைவு மூன்று வகையான தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது 1) ஒரு பொருள் 2) பொருட் களம் 3) பொருள் வரையறை

ஒரு பொருள்

ஒரு கலைச்சொல்லிற்கு ஒரு துறையில் ஒரு பொருளும் வேறொரு துறையில் இன்னொரு பொருளும் இருக்கலாம். வேலை என்னும் சொல் இயற்பியலில் ஒரு பொருளையும் பொருளாதாரத்தில் வேறொரு பொருளையும் குறிக்கும்.

ஒரு கலைச்சொல் ஒரு கருத்தையோ நிகழ்வையோ விளக்குகிறது. ஊட்டக்குறைவு என்னும் கலைச்சொல் சத்துக்குறைவு, புரதச்சத்து, வைட்டமின் குறைவு, இரும்புச்சத்து ஆகிய தொடர்புடைய பொருள்களை உள்ளடக்குகிறது. இவ்வாறு ஊட்டக் குறைவு எனும் கலைச்சொல்லின் மூலம் அது உள்ளடக்கிய பல்வேறு கருத்துக்களையும், நுட்பங்களையும் விளங்கிக் கொள்கிறோம்.

பொருட்களம்

ஒவ்வொரு கலைச்சொல்லுக்கும் ஒரு பொருள் வரையறை உண்டு. அதுதான் அதற்குப் பொருள். எந்த இடத்தில் அதைப் பயன்படுத்தினாலும் அதே வரையறைக்கு உட்பட்ட பொருள்தான் உண்டு. எனவே கலைச்சொல்லாக்கத்தில் முதன்மையாக இடம் பெறுவது ஒரு கருத்தமைவின் தெளிவான வெளிப்பாடேயாகும். இதை மனத்தில் கொண்டே தொடக்கக் காலம் தொட்டு, தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கிகள் கலைச் சொற்களை உருவாக்கினார்.

கலைச்சொல்லை உருவாக்கும் போது தமிழ்ச்சொல்லுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்று கூறினாலும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் டாக்டர் சாமுவேல் ஃபிஷ்கீரின் (Samuel Fiskgreen) கலைச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறைகளைக் கூறும் வழிமுறை தமிழில் உண்டோ என்ற பின் 2) பரிபூரணமான சொல் பெற வழுவும் பொழுது சமஸ்கிருதத்தில் தேடவும் 3) தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது காணாதபோது ஆங்கிலத்தில் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறார். (நரேந்திரன்.சு., கிறித்தவமும் அறிவியலும், கொற்றவை, 2014, சென்னை, பக்.118) இவரது கலைச்சொல் கோட்பாடு, தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுத்தாலும் அக்கால கட்டத்தில் வடமொழி உயர்ந்த மொழி, அறிவியல் மொழி என்ற கருத்தின் காரணமாக வடமொழியையும், ஆங்கிலத்தையுமே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

தொடக்கக் காலத்தில் வடமொழி சமய மொழியாக மக்களிடம் ஏற்றம் கொண்டிருந்ததாலும், அறிவியல் அறிவு பெற்றவர்கள் தமிழைவிட வடமொழியறிவு நிரம்பப் பெற்றவர்களாக இருந்ததாலும், இந்நூற்களில் கலைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் வடமொழியிலேயே

அமைந்தன. மேலும் உயர்சாதிக்காரர்களுக்கே உயர்படிப்பு என்றிருந்தது. இது தவிர இந்திய மொழிகள் அனைத்திலும் அக்காலத்தில் சமஸ்கிருத சொல்லாட்சி இருந்து வந்துள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்னர் அறிவியல் தொழில்நுட்பம் வளர கல்வியும் வளரத் தொடங்கியது. தொழில் புரட்சிக் காரணமாகவும் 19ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன் எழுதிய அல்லது மொழி பெயர்த்தவர்களில் பெரும்பாலும் பாதிரியார்கள், படிப்பு அந்தஸ்துடைய உயர்சாதி வகுப்பினர் மட்டுமே. எனவே, கலைச்சொல்லை உருவாக்கும் போது தமிழ்ச் சொல்லுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் எனக் கருதப்பட்டாலும் தொடக்கக் காலத்தில் சமஸ்கிருதம் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது என்பதே தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கச் செய்தியாகும். (பல்கலைத்தமிழ், அறிவியல் தமிழ், இராதா செல்லப்பன் (பதிப்), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி, 2008, ப.205).

அதன்பிறகு 1932இல் சென்னை அச்சுக்குழு, வேதியியல், இயற்பியல் போன்ற 12 துறைகளில் 'கலைச்சொல்' பட்டியலை வெளியிட்டது. இக்குழுவினரால் உருவாக்கப்பட்ட கலைச்சொற்கள் வடமொழிச் சொற்களை அதிகம் கொண்டிருந்ததால் எளிய தமிழில் சொற்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று 1934இல் சென்னை மாகாண தமிழ்ச்சங்கம் கலைச்சொல் குழுவை அமைத்தது. அது நல்ல தமிழ்க் கலைச்சொற்களை வெளியிட்டது. இக்காலகட்டத்தில்தான் தனித்தமிழ் இயக்கம் வேரூன்றியது. அத்துடன் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டமும் நடைபெற்றது. இதனால் தமிழ் உணர்வு தலையெடுத்ததன் காரணமாக விஞ்ஞானம் அறிவியலாயிற்று. சரித்திரம் வரலாறாயிற்று. இம்மொழி உணர்வு தமிழில் புதுக்கலைச்சொற்கள் உருவாக வழிவிட்டது. பல சமஸ்கிருத ஆங்கிலச் சொற்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டன. சமஸ்கிருத ஆங்கில மொழியுணர்வுக்கு மேலாகத் தமிழுணர்வு மேலோங்கிய காலம் இது. இதன் மூலம் தமிழில் அறிவு பரப்பும் பணியும் தொடங்கியது.

தற்போது கலைச்சொல் உருவாக்கத்தில் (Tamilization) ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் தமிழில் தக்க சொல் கிடைக்காத நிலையில் ஆங்கிலச் சொற்களைத் தற்காலிக நிகழ்வாக ஏற்றுப் பயன்படுத்துகின்றனர். சமஸ்கிருதப் பயன்பாடு (Sanskritization) பெரிதும் குறைந்துவிட்டது. இதற்கு ஓர் காரணம் திராவிடக் கட்சிகள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியில் இருப்பதேயாகும்.

எ.கா - ஹிர்தயம் - ஹார்ட்டாகி (Heart) பிறகு இருதயம் ஆகி தற்பொழுது இதயம் என்று

அழைக்கப்படுகிறது. ஹிர்தயம் > ஹிருதம் > இருதயம் > இதயம்.

ஜுவாலை - சுடர் (Flame) ஆகவும் உலோகம் - மாழை (Metal)யாகவும் மாறிவிட்டது.

நன்னூலும் சமுதாய உணர்வும்

தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் காணப்படும் இம்மொழி உணர்வைத் தொடர்ந்து சமுதாய உணர்வும் இடம்பெறக் காண்கிறோம். மொழி என்பது சமுதாயத்தின் விளைபொருள். சமுதாய நிகழ்வுகளை மொழி எதிரொலிக்கும். இது குறித்து நமது மரபு இலக்கண நன்னூல் சொல்வது என்ன? தகுதி வழக்கு. ஒரு பொருளை அறிவதற்கு உரிய சொல்லால் சொல்வது தகுதி என்று எனக் கருதி வேறொரு சொல்லால் சொல்வது தகுதி என்று நினைத்துக் கூறுதல் வழக்கு எனப்பட்டது. (நன்னூல் இலக்கணம் சொல்லதிகாரம், மணிவாசகர் நூலகம், (2004) மறுபதிப்பு) தகுதி வழக்கு மூவகைப்படும்.

இடக்கரடக்கல்

நன்மக்களிடத்தில் / முன்னிலையில் சொல்லத் தகாத சொல்லை மறைத்து பிற சொல்லால் சொல்வது. எ.கா. மலம் கழுவி வந்தேன் - கால் கழுவி வந்தேன். பீ-ஆப்பீ, பகரவீ. இதுவே இடக்கரடக்கல் எனப்படும்.

மங்கலவழக்கு

மங்கலம் இல்லாத சொல்லை நீக்கி மங்கலமாகச் சொல்வது. எ.கா. சுடுகாடு - நன்காடு, செத்தார் - துஞ்சினார், காராடு (கருப்பு ஆடு) - வெள்ளாடு என்பது. கடவுளுக்கு ஏற்றும் விளக்கை அணை என்று சொல்லுதற்குப் பதிலாக 'விளக்கை பெரிசு பண்ணு' என்று கூறுதல் மங்கல வழக்காகும்.

குழுஉக்குறி

ஒரு கூட்டத்தார் ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு சொல்லுக்குப் பதிலாக வேறொரு சொல்லைப் பயன்படுத்தல். எ.கா. பொன் - பறி (தட்டார்); முட்டை - வெள்ளை எலுமிச்சைப்பழம், கள் - சொல் விளம்பி (வேடர்) என்பர். இவை யாவும் பொதுமொழியில் காணப்படும் சமுதாய உணர்வின் காரணமாக மொழியில் ஏற்படும் நிலைமைகள் மற்றும் கெடுபிடிகள் காரணமாக தமிழில் பல புதிய சொற்கள் புகுந்துள்ளன. இவை ஒரு குழுவுக்கே புரியும்.

பயங்கரவாதம், போராளி, பெண் போராளி, வண்டு - உளவறியும் ஆளில்லா விமானம், கோள்மூட்டி - கீ-பிளேன், குழுஉக்குறிகளாக இவை பயன்படுத்தப்பட்டனும் இவை புதிய கருத்துப் படிமங்களாகவும் அமைந்துள்ளவை. இவை தருகின்ற

அர்த்தப்பாடுகள் இவை வழங்கும் சூழலில் வைத்தே கணிக்கப்படவேண்டியவை. இவை மரபிலக்கணங்கள் காட்டும் மரபிலக்கணங்கள் காட்டும் மொழிக்கும் சமூகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பாகும்.

தமிழ் இன உணர்வு

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தொன்மை மீட்புவாதமாகிய தனித்தமிழ்க் கொள்கைக்கு மீளவும் புத்துயிர் கொடுத்திருப்பதனைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கில் அதிலும் குறிப்பாக இராணுவ கட்டுப்பாடற்ற பகுதிகளில் நிர்வாக நடைமுறைகளில் காணமுடிகிறது. 1) Bakery - வெதுப்பகம், 2) Bread - வெதுப்பு, 3) Economics - பொருண்மியம், 5) Saloon - முடிதிருத்தகம் (லூயி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ், தமிழ் மொழியில் கலை பண்பாட்டுக்களரி, மட்டக்களப்பு, (இலங்கை), பக்.20, 16)

4. கலைச்சொற்களில் சமுதாய உணர்வு

புதிய சமூக விழுமியங்கள் தோன்றியுள்ள இக்காலத்தில் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களையவும், பால், இன சமத்துவத்தைப் பேணவும் அடுத்தவர் மனம் புண்படாமல் மொழியை, குறிப்பாகக் கலைச் சொற்களை படைத்துக் கொள்வதும் அவசியமாகிறது. கலைச் சொற்களில் வெளிப்படும் சமூக உணர்வை இப்பிரிவில் காணலாம்.

1. சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் களைதல்

வண்ணான் - சலவைத் தொழிலாளி; அம்பட்டன், பரியாரி - முடிதிருத்துவோன்; கீழ்ச்சாதியினர் - ஒடுக்கப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், மேளக்காரர் - இசை வேளாளர்.

2. உடல், மன ரீதியாகப் புண்படுத்தும் சொற்களைக் களைதல்

குருடர், செவிடர் என்பன சொற்சுருக்கம், பொருள் திட்பம் உடையன என்றாலும் அவற்றை அன்றாட வழக்கில் இழித்தும் பழித்தும் பேசுவதற்குப் பயன்படுத்துவதால் அவற்றை மாற்றி அவை சுட்டும் பொருளைக் கலைச்சொல்லாகக் கொண்டு வழங்கும் நிலை தோன்றியுள்ளது. உடற்குறைகளை நேரடியாகச் சுட்டிக் காட்டாமை.

நொண்டி - முடவன்; ஊனமுற்றோர் - மாற்றுத் திறனாளி; குருடர் - பார்வையற்றோர்; செவிடர் - காதுகேளாதோர்; குஷ்டரோகி - தொழுநோயாளி; குஷ்டம் - பெருநோய், தொழுநோய்; பைத்தியம் - மனநோயாளி, மனநலம் குன்றியோர்; எய்ட்ஸ் - ஏமக்குறைவு நோய்; Orthopedics - முடநீக்கியல் - எலும்பு இயல், நுடசிகிச்சை, எலும்பு மருத்துவம்;

இதுபோல ஆங்கிலத்திலும் Handicapped - Differently abled எனக் கூறப்படுகிறது.

3. கொச்சை வழக்குச் சொற்களை நல்ல (நாகரீக) சொற்களால் வெளிப்படுத்துதல் (Polished way) (Taboo)

மூத்திரம் - சிறுநீர்; கழிச்சல் - வயிற்றுப் போக்கு; யோனி - பிறப்புறுப்பு, புணர்குழாய்.

இலவசம் என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக விலையில்லா மடிக்கணினி, விலையில்லா மிதிவண்டி, கட்டணமில்லாப் பேருந்து இவ்வாறு சொற்களைப் படைத்துக் கொள்கிறோம். இது ஒரு வகையான சமுதாய உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. விலையில்லா என்பது விலை மதிப்பற்ற என்ற பொருளைத் தருவதாகவும் உள்ளது. இலவசம் என்பது இனாம், தானம் போன்றவை மதிப்பற்றவை போல் தோன்றுகின்றன. எனவே அவை தவிர்க்கப்படுகின்றன.

பெரியாரின் பெயருக்கு மரியாதை

மரியாதைப் பன்மையை பயன்படுத்தும்போது அவற்றின் பன்னாட்டுப் பொது மையபாதுகாக்கப்படவில்லை என்றாலும் இலங்கையினர் அறிஞர் பெயர்களை எழுதும்போது மரியாதைப் பன்மையான அர் என்பதை அன்னுக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சிமக்கலி - ராமர் விளைவு - smekal - Raman effect - இலிண்டேயம்சர் முறை - Linde - Hangion method (அறிவியல் தமிழ், ச.ஈஸ்வரன், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, பக்.99) தமிழகத்திலும் இத்தகைய போக்கு காணப்படுகிறது. (மு.வரதராசனார், தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்)

பெண்ணியம் - பெண்ணிலை வாதம்

தமிழில் புதிய சொல்லாக்க முயற்சிகளைச் சமுதாய உணர்வுடன் ஏற்படுத்தி வருவதில் பெண்ணியவாத அமைப்புகளும் சிந்தனையாளர்களும் முக்கிய பங்காற்றி வருவதனைத் தற்காலத்தில் காண முடிகின்றது. அதாவது பெண்ணியவாத சிந்தனைகள் முனைப்பு பெற்றுள்ள இக்காலகட்டத்தில் அத்துறை சார்ந்தும் புதிய சொல்லாக்கங்கள் உருவாக்குவதனை அறியலாம்.

(எ.கா) கற்பழிப்பு என்ற சொல்லாக்கம் - வன்புணர்வு, பாலியல் வன்கொடுமை, பாலியல் சீண்டல், பாலியல் வல்லுறவு எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது; விபசாரி - விலைமாதர், பாலியல் தொழிலாளி; அலி - திருநங்கை, திருநம்பி, பாலின சார்பற்றோர்; விதவை - கைம்பெண்.

இது தொடர்பாக, மெள.சித்திரலேகாவின்

பின்வரும் கருத்துக்கள் கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு சமூகத்தில் புதிய வளர்ச்சிகள் ஏற்படும் போது அவற்றை உள்வாங்கும் வகையில் மொழியில் சொற்கள் உருவாவது வழக்கமாகும். எனினும் அவை உணர்வு பூர்வமாக மனிதராலேயே உருவாக்கப்படுகின்றன. பெண்ணிலைவாத சிந்தனைகள் என்னுள் வளரத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து கடந்த பத்து, பதினைந்து, வருடங்களாக சில புதிய சொற்றொடர்கள் வழங்கி வந்துள்ளன. பெண்ணியம், பெண்ணிலைவாதம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பால் வாதம், தந்தையாதிக்கம், ஆணாதிக்கம் போன்றவையும் இத்தகையனவே. (சித்திரலேகா.மெள., மொழியும் அதிகாரமும், பெண்ணிலை நோக்கிலான சில குறிப்புகள், இளந்தென்றல், 1998, பக்.11, தமிழ்ச் சங்கம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்)

இதேபோல ஆங்கிலத்தில் Chairman என்பதற்கு பெண்ணியச் சொல் இல்லாத நிலையில் Chair person என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இங்கு man என்பது ஆணைக் குறிப்பதால் பால் பொதுமையான சொல்லாகிய Person என்பதால் மாற்றப்படுகிறது. இதே போல கவிஞர் - கவிதாயினி, தொகுப்பாளர் - தொகுப்பாளினி போன்ற எடுத்துக்காட்டுக்களையும் கூட்டலாம்.

வரலாற்றுப் பின்புலங்கள்

அரசு அல்லது நிறுவனங்களின் தலைமைப் பொறுப்பு என்பது மையப் பொருள். பண்டைய காலத்தில் மன்னர்கள் / வேந்தர்கள் ஆட்சியின் தலைமையில் இருந்தார்கள்.

இந்த மையப் பொருளை மையமாகக் கொண்டு பல்கலைக்கழகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு வகிக்கும் ஆளுநரை, வேந்தர் என்ற சொல் குறிக்கிறது. இணைவேந்தர் என்பது வேந்தருக்கு அடுத்தநிலை என்பதால் துறை சார்ந்த பல்கலைக்கழகங்களின் அமைச்சர் இணைவேந்தர் என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். Pro-in favour of, supporting என்று விளக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் இணைந்திருப்பவர்களை இச்சொல் குறிக்கிறது. Vice-having a position second or importance to the position mentioned - வேந்தர் என்பதோடு துணை என்பது இணைந்து துணைவேந்தர் என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டது. மையப் பொருளோடு இச்சொற்கள் தொடர்பு உடையனவாக இருப்பினும் சொல்லின் உருவாக்கம் நிலப்பிரபுத்துவ / மன்னராட்சியின் சாயலோடு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. பட்டப் பெயர்கள் பலவற்றில் இதன் சாயலை நாம் காண இயலும். புன்னகை மன்னன் / காதல் மன்னன், தளபதி போன்ற சொற்களை நாம் காட்டலாம். ஜனநாயகக் காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்தாலும் நம் வரலாற்றுப் பின்புலங்கள் நம்மீது ஆதிக்கம்

செலுத்துகின்றன. மன்னர் பரம்பரை அடிப்படையில் நாம் மந்திரி / அமைச்சர் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறோம். இது ஜனநாயகப் போக்கைக் காட்டுகிறது. இது நாம் அரசியலில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை முன்மாதிரியாகக் கொண்டதைக் காட்டுகிறது. மேதகு என்ற பழைய சொல் Excellency என்ற புதுப் பொருளில் பயன்படுத்தக் காண்கிறோம். இங்கு அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளதை நாம் பார்க்க முடிகின்றது.

Sub-way என்பதற்கு இணையாக சுரங்கப்பாதை என்ற சொல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சுரங்கப்பாதை என்பது அரசர்கள் போர்க்காலத்தின்போது தப்பிச் செல்வதற்குப் பயன்பட்டது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இது பொருந்தாது, மன்னராட்சியின் செல்வாக்கு நம்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதை இது நமக்குக் காட்டுகிறது. தமிழ் மொழியை ஒரு பொக்கிஷமாக நோக்கக்கூடாது. இத்தகைய மனப்பான்மை தமிழை சமஸ்கிருதத்தின் நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும். இவற்றுக்கு மாறாக மொழியைப் பயன்பாட்டு நோக்கில் அணுக வேண்டும். சமகாலப் பயன்பாட்டுக்குரிய வகையில் மொழியை சமுதாய உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப சீர்திருத்துவது அல்லது மாற்றியமைப்பதைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் மொழி என்பது சமுதாயத்தின் விளைபொருள்.

முடிவுரை

தொகுத்து நோக்குமிடத்து பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் காரணமாக தமிழ்மொழியில் புதிய சொல்லாக்கம் சமுதாய உணர்வுடன் இடம்பெற்று வருவதனை நம்மால் காணமுடிகிறது. இச்சொல்லாக்கம் இனியும் பெருகுவதோடு இன்னும் புதுப்புது வடிவப் பண்புகளையும் எடுக்கக்கூடும். தமிழின் வளர்ச்சிக்கு இப்போக்கு அவசியமானது. எளிமையாக்கப்பட்ட வடிவத்தில் அவை பயன்படுத்தப்படுவது அதன் நீட்சிக்கு உதவும். அப்போதுதான் அவை நிலை பெறும். ஒரு மொழியின் வரலாறு அம்மொழியைப் பேசும் மக்களுடைய வரலாற்றுடன் மிக நெருக்கமாகப் பிணைந்திருப்பதையும் தமிழர்களுடைய வரலாற்றில் நிகழ்ந்த சமூக அரசியல் நிகழ்வுகளையும் அவர்கள் பேசும் மொழியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதையும் இப்புதுமையாக்கத்தின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

பொது மொழியில் காணப்படும் சமுதாய உணர்வின் காரணமாக மொழியில் ஏற்படும் தாக்கங்களைப் பார்க்கும்போது மொழியும் சமுதாயமும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளதையும், அவை ஒன்றை ஒன்று பாதிப்பதையும் அத்துடன் சமூகங்களிடையே மொழி வழக்குகள் நிலவுவதையும் காணமுடிகிறது. முடிவாக, கலைச் சொல்லாக்கத்தில் சமுதாய உணர்வு மேம்படும்போது மொழிவழி

சமூகத்தைப் பண்படுத்த முடியும் என்பது தெளிவு.

நோக்கீட்டு நூல்கள்

1. நரேந்திரன்.சு., கிறித்தவமும் அறிவியலும், கொற்றவை வெளியீடு, (2014), சென்னை - 17.
2. சுந்தரம்.இராம., தமிழ் வளர்க்கும் அறிவியல், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு, சென்னை.
3. நன்னூல் இலக்கணம் சொல்லதிகாரம், மணிவாசகம் நூலகம், 2004 (மறுபதிப்பு)
4. இன்டர்நெட் தமிழ் : 2000 தொகுப்பாளர் வாகரை வாணன். கலைப் பண்பாட்டுக் களரி, மட்டக்களப்பு (1999)
5. ஈஸ்வரன் ச., அறிவியல் தமிழ், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை (200).
6. செல்லப்பன்.இராதா, பல்கலைத் தமிழ், அறிவியல் தமிழ், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி, 2008

(கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற 11வது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் வாசித்தளித்த கட்டுரை)

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், சென்னை டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். மருத்துவப் பல்கலைக்கழக சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாளர், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

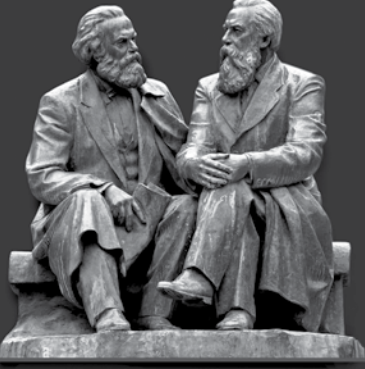
98412 93503

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் இம்மாத வெளியீடுகள்

மார்க்ஸியக் கலைச்சொற்கள்

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ்

எஸ்.வி. ராஜதுரை

மார்க்ஸியக் கலைச்சொற்கள்

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ்

- எஸ்.வி. ராஜதுரை -

தமிழில் முதல் முயற்சியாக வெளிவரும் இந்த நூலில் மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரின் முக்கியக் கருத்தாக்கங்கள், அவர்களுடைய முக்கியமான நூல்கள் - குறிப்பாக தமிழில் இதுவரை மொழியாக்கம் செய்யப்படாமலோ அல்லது பெரிதும் அறியப்படாமலோ உள்ள அவர்களது இளமைக்கால, முதுமைக்காலப் படைப்புகள் - பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புகள், அவர்களிருவருடன் தொடர்புகொண்டிருந்த முக்கிய நண்பர்கள், அரசியல் பகைவர்கள், நிகழ்வுகள், அமைப்புகள் பற்றிய விவரங்கள் ஆகியன எளிய தமிழ் நடையில் வழங்கப்படுகின்றன. மார்க்ஸியத்தை அறிந்துகொள்ள விரும்புவர்கள், அதை ஏற்கெனவே ஓரளவு கற்றறிந்தவர்கள் ஆகிய இரு சாராருக்கும் பயன்படும் இது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கலைக்களஞ்சியம்.

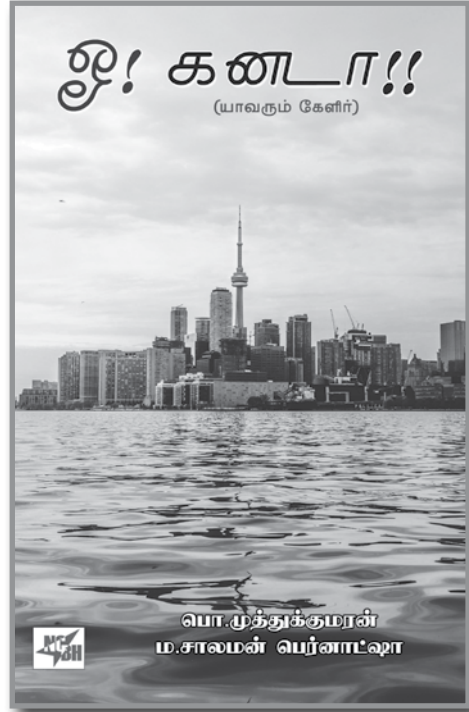
ஓ! கனடா!!

(யாவரும் கேளிர்)

பொ.முத்துக்குமரன்

ம.சாலமன் பெர்னாட்ஷா

விரல்விட்டு எண்ணிடக்கூடிய கனேடிய அரசியல் தலைவர்களின் முயற்சியினால் 1867இல் டொமினியன் ஆஃப் கனடா பிறந்தது. அப்பொழுது ஆண்டாரியோ, கொபெக், நோவாஸ்கோசா, நியூபிரன்ஸ்வெக் மட்டுமே இணைந்திருந்தன. பரிணாம வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்றைக்கு கனடாவின் பரந்த எல்லைகள் என தெற்கே அமெரிக்க ஒன்றியமும், கிழக்கே அட்லாண்டிக் பெருங்கடலும், வடக்கே வடமுனையும், மேற்கே பசிபிக் பெருங்கடலும் அமெரிக்க ஒன்றியத்தின் அலாஸ்காவும் உள்ளன. இந்தப் பரிணாம வரலாற்றைத் தொடக்கம் முதல் இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது.

பொ.முத்துக்குமரன்
ம.சாலமன் பெர்னாட்ஷா

கட்டுரை

பனுவல்கள்

நிலையானவை அல்ல

அ.கா.பெருமாள்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வாளர்கள் ஒவ்வொரு பனுவலும் தனித்தனியானவை; நிகழ்த்துதலின் போது பனுவல் மாறிக்கொண்டே இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதாவது கலை நிகழ்த்தும் கலைஞன் நிகழ்த்துதலின் போது அன்றைய மனோதர்மப்படி பாடுவது விளக்கம் கூறுவது உரையாடுவது என்பது சகஜமாக நடக்கும்.

இதனால் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் கொஞ்சமாவது வேறுபாடு இருக்கும். இந்த வேறுபாடு பார்வையாளர்கள் அல்லது ரசிகர்களின் மனநிலை, நிகழ்ச்சி நடக்கும் இடம், கோவிலைச் சார்ந்தவர்களின் வேண்டுகோள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமையலாம்.

இது ஒரு புறம் இருந்தாலும் சாதி அரசியல், உள்பிரிவு அரசியல் காரணமாக கதைப்பாடல்களிலும் நிகழ்த்துக் கலைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றன. இதை ஒரு கருதுகோளாகக் கொண்டு பார்க்க முடியும். இதற்குக் கதைப்பாடல்கள் வழி சான்றுகள் தேட முடியும்.

வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் பாடப்படும் சமூகக் கதைபாடல்களில் முத்துப்பட்டன் கதைக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. பிராமண இளைஞன் இரண்டு சக்கிலியப் பெண்களைத் திருமணம் செய்கிறான். தன் மனைவிகளின் இனம் காக்க திருடர்களுடன் சண்டை போடுகிறான்; அதனால் கொல்லப்படுகிறான்; வழிபாடு பெறுகிறான்.

இந்தக் கதைப்பாடலை முத்தையா என்பவர் முதலில் வெளியிட்டார் (1921). பின்னர் ராமலிங்க குருக்கள்(1932) மு.பெருமாள் நாடார் (1936) தம்பையா நாடார் (1942) சங்கு நூலகத்தார் (ஆ. இ) ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்தப் பதிப்புகள் வில்லிசைக் கலைஞர்களுக்கு உரியது. நா.வானமாமலை மதுரை பல்கலைக்கழகம் வழியே ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளார் (1971).

இந்தப் பதிப்புகள் எல்லாவற்றிலும் முத்துப்பட்டன் ஆரிய நாட்டு பிராமணன் என்பதும் செங்கோட்டை காட்டுப்பகுதியில் வாழ்ந்த வாலப்பகடை (சக்கிலிய சமூகம்) என்பவனின் இரண்டு பெண் மக்களை (பொம்மக்கா, திம்மக்கா) விரும்பி மணந்தான்.

இதன் பிறகு முத்துப்பட்டன் தன்னைச் சக்கிலியர் சமூகத்திற்குரிய பழக்கவழக்கத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டான். இந்தக் கதைப்போக்கு ஏழு பதிப்புகளிலும் ஒரே மாதிரியாக உள்ளது. ஆனால் முத்துப்பட்டன் வழிபாடு பெறும் குறிப்பிட்ட சில கோவில்களில் வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் கதையின் சில நிகழ்ச்சிகள் மாற்றப்பட்டுள்ளன. இவை வாய்மொழி வடிவில் உள்ளன.

முத்துப்பட்டன் கதையின் இந்த மாற்றத்தை நா.வானமாமலை தான் முதலில் சொல்லுகிறார். முத்துப் புலவர் பாட்டின்படி முத்துப்பட்டனின் மனைவிகள் இருவரும் பிறப்பினால் சக்கிலியப் பெண்கள் அல்லர். ஒரு பிராமணனின் மனைவி இரட்டைக் குழந்தை பெற்றாள். அப்போது அவளது கணவன் காசிக்குச் சென்று இருந்தான். அதனால் அந்தப் பெண் இரண்டு குழந்தைகளையும் காட்டிலே விட்டுவிட்டாள்.

அந்தக் குழந்தைகளை தற்செயலாகக் கண்ட வாலப்பகடையும் அவனது மனைவியும் வீட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றனர். வளர்த்தனர். ஆகவே பொம்மக்காவும் திம்மக்காவும் உண்மையில் பிறப்பால் பிராமணப் பெண்கள். அதனால் தான் பேரழகிகள் ஆக இருந்தனர் என்று வில்லிப்பாட்டு புலவன் வர்ணனையோடு பாடினார்.

இப்படியான மாற்றத்திற்கு உரிய காரணத்தை முத்துப் புலவர் வானமாமலையிடம் சொல்லி இருக்கிறார். பாபநாசம் சொரிமுத்து அய்யன் கோவிலில் உள்ள முத்துப்பட்டனின் கோவில் விழாவில் பதிவாக பாடுகின்றவர் முத்துப் பிள்ளை மூலக்கதையை அப்படியே பாடுவதைக் கோவிலுக்கு வந்த உயர் ஜாதிக்காரர்கள் விரும்பவில்லை. அவர்கள் கதையை மாற்றிப் பாடச் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதனால் கதையை மாற்றியதாக அவர் சொன்னாராம்.

நாஞ்சில் நாட்டு வில்லிசைப் புலவர் புன்னார் குளம் கோலப்பிள்ளையின் மகனை 1984 ல் நான் சந்தித்தபோது முத்துப்பட்டன் கதை கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்றைக் காட்டினார். அவரது வீட்டில் வைத்து அதைப் படிக்கச் சொன்னார். படித்தேன். அதில் பொம்மக்காவும் திம்மக்காவும் செங்கோட்டை பிராமணப் பெண்ணுக்கு பிறந்தவர்கள்; வாலப் பகடையால் வளர்க்கப்பட்டவர்கள் என்று இருந்தது.

இந்த மாற்றத்தை கோலப் பிள்ளை குழப்பம் இல்லாமல் செய்திருக்கிறார். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தோவாளை முத்துப்பட்டன் கோவில் கொடை விழாவின் போது அந்த ஊர் பார்வையாளர்கள் சொன்னதன் காரணமாக அந்த மாற்றத்தை செய்ய வேண்டி வந்திருக்கிறது.

பார்வையாளர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இப்படியான மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தில் வில்லிசைப் புலவர்கள் இருந்தார்கள். அறுபதுகளில் இந்த நிலை வந்துவிட்டது. மூலத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றம் கோவிலைச் சார்ந்த மக்களின் ஜாதி அல்லது பார்வையாளர்களின் ஜாதி அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது.

அச்சில் வந்த முத்துப்பட்டன் கதையின் ஏழு பதிப்புகளிலும் இந்த மாற்றம் இல்லை. இங்கு பார்வையாளர்கள் அல்லது கோவிலைச் சார்ந்தவர்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதால் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. மூலத்தில் இந்த மாற்றத்தைப் பதிப்பாசிரியர்கள் செய்யவில்லை என்பது முக்கியமான செய்தி.

மதுரை வீரன் என்னும் தெய்வம் தமிழகத்தில் சேலம், திருச்சி, செங்கல்பட்டு, ராமநாதபுரம், மதுரை என்னும் மாவட்டங்களில் பரவலாக வழிபாடு பெறுகிறது. வேளாளர் உட்பட எல்லா ஜாதியினரும் மதுரை வீரனை வழிபடுகின்றனர். இந்த தெய்வம் முக்கிய தெய்வமாகவும் துணைத் தெய்வமாகவும் வழிபாடு பெறுகிறது.

காசியில் இருந்த துளசி என்னும் மன்னனுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அது கொடி சுத்திப்

பிறந்ததால் நாட்டுக்கு கேடு என்று ஜோதிடன் சொன்னான். அவனது ஆலோசனைப்படி அரசன் அந்தக் குழந்தையைக் காட்டில் விட்டான். குழந்தையை ஒரு நாகம் பாதுகாத்தது. ஒரு சமயம் குழந்தைப்பேறு இல்லாத சக்கிலியர் சாதியினரான ஒருவரும் அவரது மனைவியும் காட்டு வழி வந்த போது குழந்தையைக் கண்டு எடுத்து வளர்த்தனர்.

குழந்தைக்கு வீரப்பன் எனப் பெயரிட்டனர். அவன் வளர்ந்து இளைஞனாக வீரனாக ஆனான், ஒரு சமயம் பொம்மனின் மகள் பொம்மியைக் காதுலித்து கவர்ந்து சென்றான். மதுரை அரசனின் வேண்டுகோள் படி மதுரை சென்றான். அங்கு திருடர்களின் தொல்லைகளை ஒழித்தான்.

ஒரு முறை வெள்ளையம்மாள் என்ற தேவதாசியைக் கவர்ந்து சென்ற போது காவலரிடம் அகப்பட்டான். அரசன் வீரனை யார் என அறியாமலே கொலை செய்ய உத்தரவிட்டான். வீரன் கொலைப்பட்ட பின்பு மதுரை அரசன் மீனாட்சி அம்மனை வேண்டி மதுரை வீரனுக்கு உயிரைப் பெற்று கொடுத்தான். ஆனால் மதுரை வீரன் தன்னை மாய்த்துக்கொண்டான்.

மதுரை வீரன் கதையில் சக்கிலியனால் வளர்க்கப்பட்ட வீரன் நாயக்க ஜாதிப் பெண்ணையும் மணந்தான். கோவில் தேவதாசி பெண்ணை விரும்பினான். இதுவே அவன் கொலைப்படுவதற்குக் காரணம் ஆயிற்று. இந்தக் கதையை ஆராய்ந்த கோ.கேசவன், வானமாமலை போன்றோர் மதுரை வீரன் உண்மையிலேயே சக்கிலியனுக்குப் பிறந்தவன். அதனால் நாயக்க பெண்ணை மணந்தது முரண்பாடாயிற்று என்கின்றனர்.

மதுரை வீரன் அம்மாளை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் 1863, 1869, 1877, 1880, 1882, 1883, 1888, 1892 ஆகிய ஆண்டுகளில் பல்வேறு பதிப்பாசிரியர்களால் பதிப்பிக்கப்பட்டு உள்ளது. இவை தவிர வீரையன் அம்மாளை (1879) மதுரை வீர சுவாமி பராக்கிரமம் (1899) மதுரை வீரன் நாடகம் (1928) மதுரை வீரன் பூசாரி பாட்டு (1936) என பல்வேறு வடிவங்களில் இக்கதை வந்திருக்கிறது. இந்தப் பதிப்புகளில் மதுரை வீரனின் பூர்வீகம் சக்கிலிய ஜாதி என்று கூறப்படவில்லை.

மதுரை வீரன் கதை உடுக்கடிப்பாட்டு, பம்பை நாடகம், தெருக்கூத்து ஆகிய நிகழ்த்துக்கலை வடிவங்களில் பாடப்படுகின்றது. இக்கலை வடிவங்களிலும் மதுரை வீரன் சக்கிலிய ஜாதியில் பிறந்தவன் என்று கூறப்படவில்லை. வாய் மொழிமரபிலும் அப்படித்தான் என்று மதுரை வீரன் கதையை விரிவாக ஆராய்ந்த நீலமேகமும் அப்படியே குறிப்பிடுகிறார் (2005).

மதுரை வீரன் வீரபத்திரனின் மறுபிறவி, வீரபாகு தேவரின் மறுபிறவி என்று கற்பிக்கும் கதைகள் அம்மாளை வடிவில் வந்துள்ளன இந்த கற்பிதங்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் ஆரம்பித்துவிட்டது. மதுரை வீரன் வழிபாடு பரவலாக ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் இது போன்ற கதைகள் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கலாம். இதனால் மதுரை வீரனை வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் சாதிரீதியான பிரச்சனை வரவில்லை.

தமிழகத்தில் மதுரை வீரன் எல்லா ஜாதியினராலும் வழிபடப்படுகிறான். ஒரு வகையில் சக்கிலியர் மதுரை வீரனை பெரிய அளவில் வழிபடவில்லை. மதுரை வீரன் கதை திருமலை நாயக்கர்(1623-1659) காலத்தில் நடந்ததற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. மதுரை வீரன் உயர் குலத்தவனாக காட்டும் முயற்சி ஆரம்பகாலத்தில் வழிபட்ட பக்தர்களின் விருப்பத்தால் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

காத்தவராயன் அம்மாளை 19 ஆம் நூற்றாண்டு கடைசியில் அச்சில் வந்துவிட்டது. 206பக்கங்கள் 7460 வரிகள் கொண்ட இந்த அம்மாளை பல பதிப்புகளைக் கண்டிருக்கிறது. நா.வானவாமலை 1971 இல் மதுரை பல்கலைக்கழகம் வழி காத்தவராயன் கதையை வெளியிட்டு இருக்கிறார். இதில், 1802 வரிகள்தாம் உள்ளன. இது நிகழ்த்துக்கலைக் கலைஞர் ஒருவர் பாடியதைக் கேட்டு எழுதியது. மூல அம்மாளை கதைப்பாடலில் உள்ள பல செய்திகள் இப்பதிப்பில் இல்லை.

காத்தவராயன் கதை நிகழ்த்துக் கலையாகவும் நடக்கிறது. திருச்சி பகுதிகளில் கிராமங்களில் கழுவேற்ற விழா கூத்து என்னும் பெயரில் நடக்கும் இக்கலை சடங்காகவும் கூத்தாகவும் நடக்கிறது. இதில் உள்ள கதைப்பகுதி மூல அம்மானையிலிருந்து வேறுபட்டது. இந்தக் கூத்து சடங்கில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது. ஆகவே இங்கு காத்தவராயன் சடங்கு சார்புடைய தெய்வமாகவே காட்டப்படுகிறான். இவன் காளி அம்சமான ஒரு பெண் தெய்வத்தின் மகனாக வருகிறான்.

நிகழ்த்துக் கலைகளில் பாடப்படும் பாடல்களில் காத்தவராயன் தோற்றம் பற்றிய செய்தி மதுரை வீரன் அம்மாளைக்கும் பொருந்தும். காத்தவராயன் முந்திய பிறவியில் தேவலோகத்தில் சிவனின் தொண்டனாக பணியாளனாக இருக்கிறான். ஒரு வகையில் தேவாரம் பாடிய சுந்தரனின் கதை போன்று இக்கதை உள்ளது. காத்தவராயனை தெய்வ அம்சமாகக் காட்டும் முயற்சி அம்மாளை காலத்தில் ஆரம்பித்து விட்டது.

காத்தவராயனை அரசன் விடுதலை செய்வதாக அறிவித்தபோது அவன் தானாகக் கழுவில் ஏறிக்

கொள்ளுகிறான். இறக்கிறான். கதைப்பாடலின் நாயகன் தான் விரும்பினால் மட்டுமே இறக்க முடியும் என்பது கதைப்பாடலின் பொதுத்தன்மையாகக் கூறலாம். எடுத்துக்காட்டாக காத்தவராயன் கதை, உடையார் கதை. தேவசகாயம் பிள்ளை நாடகம் எனச் சில கதைப்பாடல்களைக் கூறலாம்.

காத்தவராயன் பிராமணப் பெண்ணை மணந்த கதையில் ஏற்பட்ட மாற்றமே அவனுக்குத் தெய்வத்தன்மையைக் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை உருவாக்கியது. திருச்சி பகுதிகளில் உள்ள காத்தவராயன் கோவில்கள் (முக்கொம்பு, வடகரை) பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டது என்கின்றனர். இதனால் இதற்கு முன்பே காத்தவராயன் கதையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று ஊகிக்கலாம். காத்தவராயன் பிராமணப் பெண்ணுக்குப் பிறந்து சுவர்க்க உலகத்தில் வாழ்ந்தவன் என்ற புனைவு முதல் பதிப்பு அம்மானையில் உள்ளது.

காத்தவராயன் கோவில்களில் ஆரியமாலாவும் அவனது இன்னொரு மனைவியும் சின்ன சாம்பான் தொட்டி கட்டி போன்றோர்களும் வழிபடு தெய்வமாக உள்ளனர். காத்தவராயன் கதை 1958 ல் இதே பெயரில் திரைப்படமாக வந்திருக்கிறது. 1941-ல் ஆரியமாலா என்ற பெயரிலேயே ஒரு திரைப்படம் வந்தது.

சிதம்பர நாடார் கதை வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் பாடப்படுகிறது. சிதம்பர நாடார் வட்டார ரீதியான தெய்வமாகவே கருதப்படுகிறார். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பறக்கை ஊரை அடுத்த மதுகுளபுரம் என்னும் குக்கிராமத்தில் இவருக்கு வழிபாடு நடக்கிறது. இவரது கதை முந்திய கதைகளிலிருந்து சற்று வேறுபட்டது.

சிதம்பர நாடார் புத்தளம் பகுதியில் வரிப் பிரிக்கும் முன்சீப் என்னும் பதவியில் இருந்த இளைஞர் மந்திரவாதம் அறிந்தவர். ஒருமுறை பிராமணச் சுடுகாடு வழியாக இவர் சென்றார். அப்போது அங்கு ஒரு பெண்ணின் பிணத்தை எரிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள். பிணத்தை விறகின் மேல் அடுக்கியதும் எல்லோரும் சென்று விட்டனர். ஒன்றிரண்டு பேர் மட்டும் இருந்தனர். அவர்களிடம் சிதம்பர நாடார் அவள் இறந்த காரணத்தைக் கேட்டார். அவர்கள் அவள் பாம்பு கடித்து இறந்ததாகச் சொன்னார்கள். கொஞ்ச நேரத்தில் அந்த மனிதர்களும் சுடுகாட்டை விட்டு சென்று விட்டனர்.

சிதம்பர நாடார் சுடுகாட்டில் தனியாக நின்றார். அந்த இளம் பெண்ணின் பிணத்தை எடுத்து தரையில் வைத்தார். அவளைப் பாம்பு தீண்டிய கால் பாதத்தை பார்த்தார். அவளைக் கடித்த பாம்பை தன் மந்திர மையைப் போட்டு வரவழைத்தார். அவள் உடம்பில் இருந்த விஷத்தை உறிஞ்சச் செய்தார். அவள் உயிர் பெற்றாள். அவர் நடந்த கதையைக் கூறி உன் வீட்டிற்கு நீ செல்லலாம் என்றார். அந்தப் பெண்ணோ உம்மை விட்டு நான் பிரிய மாட்டேன். நீரே என் கணவர் என்றாள். அவர் அவளைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

சிதம்பர நாடார் அந்த பிராமணப் பெண்ணை முறைப்படியாக திருமணம் செய்து கொண்டார். கொஞ்ச நாளில் அவள் கர்ப்பமானாள். இதை அறிந்த பறக்கை பிராமணர்கள் அரசரிடம் முறையிட்டனர். அரசன் அவரை தூக்கில் போட உத்தரவிட்டான். சிதம்பர நாடார் தன் பக்க நியாயத்தை ஒரு ஆள் மூலம் அரசனுக்குச் சொல்லி அனுப்பினார். அரசன் தன்

தீர்ப்பை மாற்றினான். சிதம்பர நாடாரைத் தூக்கிலே போட வேண்டாம் என்று உத்தரவிட்டான். அந்த உத்தரவைக் கொண்டு வந்த தூதன் வரும் முன்பே சிதம்பர நாடாரைத் தூக்கிலே போட்டுவிட்டனர்.

அவர் இறந்தபின் அவரது மனைவியான பிராமணப் பெண்ணும் அவரை எரித்த சிதையில் விழுந்து தன் பிராணனை விட்டாள். இருவரும் தெய்வமானார்கள்.

சிதம்பர நாடார் கதை அச்சில் வந்துள்ளது (1982). ஏட்டு வடிவிலும் கையெழுத்து வடிவிலும் உள்ளது இந்தக் கதையை நிகழ்த்திய கலைஞர் ஒருவர் சிதம்பர நாடாரைக் கொல்ல பிராமணர்களுடன் பறக்கை ஊர் வேளாளர்களும் சேர்ந்து கொண்டார்கள் என்று பாடினார்.

இப்படியான ஒரு செய்தி மூல ஒலையில் இல்லை. அச்சில் வந்த நூலிலும் இல்லை. பார்வையாளர்களில் ஒருவர் இது தவறான தகவல் என்று சுட்டிக்காட்டிய பின்பு வில்லிசைப் புலவர் அப்படி பாடியதை நிறுத்திக் கொண்டார். முதலில் அப்படி பாடியதற்கு உள்ளூர் ஜாதி அரசியல் காரணம் என்பதை வில்லிசைப் புலவர் முத்துசாமி என்னிடம் சொன்னார்.

சுடலை மாடன் என்ற நாட்டார்தெய்வம் தென் மாவட்டங்களில் பரவலாக வழிபாடு பெறுகிறது. இது வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளிலும் பாடப்படுகிறது 19 ஆம் நூற்றாண்டு இறுதியில் இது அச்சில் வந்துவிட்டது. தொடர்ந்து பத்துக்கு மேல் பதிப்புகள் உள்ளன. காவ்யா சண்முகசுந்தரம் ஆராய்ச்சி பதிப்பு ஒன்று வெளியிட்டுள்ளார். இது பரவலாக அறிந்த கதைப்பாடல்.

சுடலை மாடன் வேள்வியில் பிறந்து தெய்வமாகி தனது தீவிரமான சக்தியை வெளிப்படுத்தி பல இடங்களில் வழிபாடு பெறுகிறான். மலையாள தேசத்தில் மந்திரவாதிகளைப் பயமுறுத்தி கர்ப்பிணிப் பெண்ணை பலி வாங்குகிறான். பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டு செங்கோட்டை வழி வந்து செம்போடை என்ற ஊருக்கு வருகிறான். அங்கே ஒரு சுனையில் சாம்பவர் ஜாதி பெண்ணொருத்தி அரை ஆடையுடன் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அவளது பருத்த மார்பகத்தைப் பார்த்த சுடலைமாடன் மீனாக மாறி சுனையிலேயே குதித்து அவளை அணைக்கிறான். இந்த நிகழ்ச்சி வில்லிசை கதைப் பாடல்களைப் பாடுகின்றவர்களுக்குச் சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியது.

ஆரிய சாம்பான் என்பவன் சாம்பவர் ஜாதியைச் சார்ந்தவர். இந்த சாதி ஒடுக்கப்பட்ட இன வரிசையில்

வருவது. இவர்கள் தென் மாவட்டத்தில் மட்டுமே உள்ளனர். வில்லிசைப் பாடல்களும் தென் மாவட்டத்தில் மட்டுமே பாடப்படுகிறது. வில்லிசைக் கலைஞர்கள் ஆரியச் சாம்பான் என்ற பெயரை ஆரியன் என்று சொல்லுகின்றனர். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை இப்படிச் சொல்லும் வழக்கம் இல்லை.

கதைப்பாடல்களான வில்லிசைப் பாடல்களை நிகழ்த்துகின்ற போதும் வாய்மொழிக் கதைகளை நிகழ்த்துகின்ற போதும் பனுவல்களில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவது என்னும் போக்கு அண்மைக் காலத்தில் உருவானது என்று சொல்ல முடியாது.

பிராமணன் சக்கிலியரை மணம் செய்தது (முத்துப் பட்டன் பிராமணப்பெண்ணை நாடார் மணந்தது (சிதம்பர நாடார் கதை) பிராமணப் பெண்ணை பறையர் மணந்தது (காத்தவராயன் கதை) சக்கிலியர் நாயக்கப் பெண்ணை மணந்தது (மதுரை வீரன் கதை) என்னும் இந்தக் கதைப்பாடல்கள் பிரச்சனை நிகழ்த்துகின்ற போது தான் வந்தது. பனுவலாகவோ ஏட்டு வடிவிலோ அச்சுப் புத்தக வடிவிலோ இருப்பதில் அப்போது அதிக சிக்கல் வரவில்லை. நிகழ்த்துகின்ற போது பனுவலின் வடிவம் மாறி இருக்கின்றது. பார்வையாளராக அமர்ந்திருக்கும் ஜாதியினரின் செல்வாக்கைப் பொறுத்து வடிவம் மாற வேண்டிய சூழல் வந்திருக்கிறது.

பிரச்சனைக்குரிய ஜாதியைச் சார்ந்தவரை பிராமணர் அல்லது அரச குலத்தவராக மாற்றுவது அல்லது அவர்களின் பூர்வீகத்தை புராணத் தன்மையுடன் வர்ணிப்பது போன்ற காரியங்கள் நிகழ்த்துபவனுக்கு ஒரு பாதுகாப்பைக் கொடுத்து விடும். இதனால் பார்வையாளன் அல்லது பக்தனை திருப்திப் படுத்த முடிந்தது.

பெரும்பாலும் மூலப் பனுவல்கள் நிகழ்த்துதலின் போது தான் மாற்றப்பட்டன பனுவல்ககளை நிகழ்த்திக் காட்டும் கலைகள் மட்டுமல்ல, வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் இந்தப் பிரச்சனை இருந்திருக்கிறது. கரகாட்டத்தின் துணை ஆட்டங்களாக இருந்த இடையன் இடைச்சி கதை, கருப்பாயி கூத்து, கல்யாண காமிக், குறவன் குறத்தி ஆட்டம், பேயாட்ட காமிக்கு, வண்ணான் வண்ணாத்தி கூத்து ஆகிய கலைகளில் சில மறைந்துவிட்டன. இதற்கும் சாதிரீதியான சிலவற்றில் வாய்மொழி வடிவம் மாறிவிட்டன.

●
கட்டுரையாளர், ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

2023 ஈரோடு புத்தகத் திருவிழாவில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் 25 புதிய நூல்கள் வெளியீடு

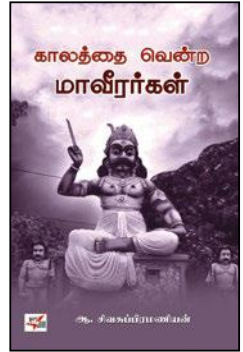
அராங்கு எண்கள்:

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி).லிட்., - 7, 8, 9 / அறிவு பதிப்பகம் - 5,6 / Nestling Books - 203

காலத்தை வென்ற மாவீரர்கள்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

பதினான்கு ஆங்கில நூல்களையும் ஒரு தமிழ் நூலையும் அறிமுகம் செய்யும் பதினைந்து கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். நாட்டார் வழக்காற்றியல், சமயம், மானுடவியல், சமூகவியல், அரசியல் ஆகிய ஐந்து அறிவுத் துறைகள் சார்ந்த நூல்களாக இவை அமைந்துள்ளன. இந்நூல்களைக் குறித்து ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் அறிமுகம் செய்துள்ளதுடன் இந்நூல்களைப் படித்தறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாகவும் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இருண்ட காலங்களில் பாடுவதும் இருக்குமா? (கட்டுரைகள்)

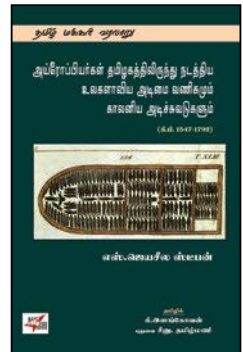
எஸ்.வி.ராஜதுரை

“இருண்ட காலங்களில் பாடுவதும் இருக்குமா?” என்ற கேள்வியை எழுப்பி, “ஆம். இருண்ட காலங்களைப் பற்றிப் பாடுவதும் இருக்கும்” என்று விடையளிப்பதுடன் தொடங்குகிறது ஜெர்மானியப் புரட்சிகரக் கவிஞர் பெர்டோல்ட் ஃபெர்ஹெர்ட்டின் கவிதையொன்று. அந்தக் கவிதைக்கேற்ற வகையில்தான் இத்தொகுப்பிலுள்ள பெரும்பாலான கலை, இலக்கிய, அரசியல், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

அய்ரோப்பியர்கள் தமிழகத்திலிருந்து நடத்திய உலகளாவிய அடிமை வணிகமும் காலனிய அடிச்சுவடுகளும் ((கி.பி. 1547-1792)

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்ஹபன்

இந்த நூலில் போர்ச்சுகீசியர்கள் தமிழகக் கடற்கரையிலிருந்து கோவா, கொச்சி, மெலாகா, அச்சே மற்றும் மணிலாவிற்கு மேற்கொண்ட அடிமை வணிகம், ஸ்பானிஷ் வணிகர்கள் பசிபிக் கடல் கடந்து மெக்சிகோவிற்கு கப்பல்களில் ஏற்றி அனுப்பி விற்பது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழகம் காலனிய ஆட்சிக்கு மாறுவது மற்றும் அய்ரோப்பியர்கள் தமிழகத்திலிருந்து நடத்திய உலகளாவிய அடிமை வணிகத் தாக்கம் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளது.

தமிழகத்தில் மனிதர்கள் மற்றும் விலங்கினங்களுடனான தொடர்பு அய்ரோப்பியர்களின் விலங்கு அறிவியல் ஆராய்ச்சியும், மருத்துவ - விலங்கியல் வளர்ச்சியும் (1639-1857)

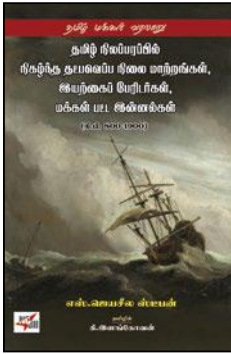
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இந்த நூலில் அய்ரோப்பியர்களின் வருகைக்கு முன் தமிழ் உலகின் விலங்கினங்கள், வருகைக்குப் பின் பறவைத் தொகுதியும் பறவையிலும் (1701-1807), பூச்சியியல் மற்றும் ஊர்வனவியல், வெளிநாட்டிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆய்வு (1690-1853) ஆகியன தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. வியப்பிற்குரிய விலங்குகளும் விலங்கியலும் (1639-1857), உள்ளிட்ட பல செய்திகள் அலசப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நிலப்பரப்பில் நிகழ்ந்த தட்பவெப்ப நிலை மாற்றங்கள், இயற்கைப் பேரிடர்கள், மக்கள் பட்ட இன்னல்கள் (கி.பி. 800-1900)

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

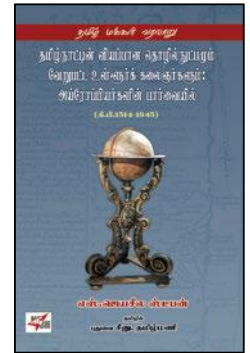

இந்த நூல் 9ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 19ஆம் நூற்றாண்டு வரை தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த தட்பவெப்ப நிலை மாற்றங்கள், இயற்கைப் பேரிடர்கள் மற்றும் மக்கள் பட்ட இன்னல்கள் குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்கிறது. தமிழகக் கடலோரப் பகுதியில் உருவான புயல், சூறாவளிக் காற்று, நிலம், கடல் மற்றும் நீரால் ஏற்பட்ட இடையூறுகள், தமிழக சமூகத்திற்கு பேரழிவையும் துயரத்தையும் விளைவித்துள்ளதைப் பற்றியும் விவரிக்கிறது.

தமிழ்நாட்டின் வியப்பான தொழில்நுட்பமும், வேறுபட்ட உள்ளூர்க் கலைஞர்களும் அய்ரோப்பியர்களின் பார்வையில் (கி.பி 1514-1845)

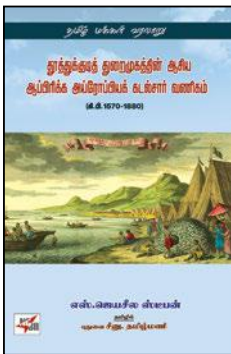
எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இந்த நூல் அய்ரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்பு தமிழ்நாட்டின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் உள்ளூர்க் கலைஞர்கள் பற்றி விவரிக்கிறது. கல், செங்கல், சுண்ணாச்சாந்து மற்றும் கட்டடத் தொழில்நுட்பம் குறித்தும், மரக்கட்டை, தச்சர், கடலோடிகளின் கப்பல் மற்றும் படகுக் கட்டும் தொழில், பாய்மரக் காலத்தில் கடல்சார் தொழில்நுட்பம் பற்றியும் விளக்குகிறது.

தூத்துக்குடி துறைமுகத்தின் ஆசிய ஆப்பிரிக்க அய்ரோப்பிய கடல்சார் வணிகம் (கி.பி. 1570 - 1880)

எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

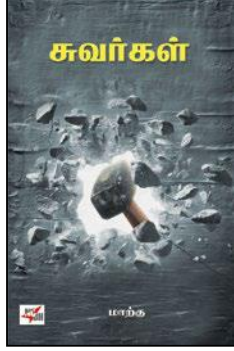
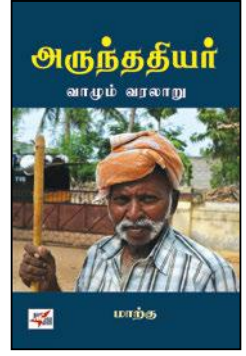

இந்த நூல் தெற்குத் தமிழகக் கடற்கரையில் இடைக்காலப் பாண்டியர்களின் சீனா மற்றும் அரேபியாவுடனான கடல்வழி வணிகத்தின் வளர்ச்சி குறித்தும், போர்த்துகீசியர்களின் வருகையால் தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் முத்துக்கள் மற்றும் சங்குகள் வர்த்தகம், குதிரைகள், யானைகள், இறக்குமதி மற்றும் வெடியுப்பு ஏற்றுமதி ஆகியவற்றையும் விளக்குகிறது. தூத்துக்குடி நகரம், மாநகரமயமாக்கல் குறித்தும் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளது.

அருந்ததியர் (வாமும் வரலாறு)

மாற்கு

அருந்ததியர் குறித்த ஆய்வுகளில் களம் சார்ந்து தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு சுமார் ஏழு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இம்மக்களிடையே பணி செய்த அனுபவ அடிப்படையில் எழுதப்பட்ட நூல். மேலும் அருந்ததியர்களின் மொழி, வரலாறு குறித்தான ஆய்வுகள் நிறைய வரவேண்டியுள்ளது. இச்சூழலில் இம்மக்களின் நினைவுகளிலிருந்து செய்திகளைப் பெற்று அவற்றை மக்களின் வரலாறாகப் படைத்துள்ளதின் மூலம் இந்நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

சுவர்கள்

மாற்கு

ஆதிக்கச் சாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் தங்களில் இறந்தவர்களைப் புதைக்க தனி இடங்களில் கல்லறைகளைக் கட்டிக்கொண்டனர். அதே இடத்தில் தலித் கிறிஸ்தவர்கள் புதைக்கப்படக்கூடாது என்ற நோக்கில் ஒரு சுவரைக் கட்டி அதற்கு வெளியே தலித்துகளைப் புதைத்து தீண்டாமையைக் கடைப்பிடித்தனர். தமிழகத்தின் ஓர் இடத்தில் கல்லறைகளைப் பிரித்த தீண்டாமைச் சுவரை இடித்தபோது எழுந்த பிரச்சினையை மையமாக வைத்து கற்பனையாக எழுதப்பட்ட நாவல்.

அடிப்படை மாற்றங்களை நோக்கி

க.பழனித்துரை

இன்றைய சூழலில் சமூகத்தின் அடிப்படை மாற்றங்களுக்கு மாற்றுப்பாதை, மாற்று அரசியல், மாற்றுத் தலைமை என அனைத்திலும் புதுமைகள் தேவை என்பதை சுட்டிக்காட்டி செயல்பாட்டுக்கு இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டியுள்ளார். கிராமியச் செயல்பாட்டில் தங்களை கரைத்துக் கொண்டு களத்தில் நிற்கும் செயல்பாட்டாளர்களுக்கு இது ஒரு அருமையான வழிகாட்டிக் கையேடு.

தமிழ் நாவல்கள் பண்பாட்டு எழுத்து

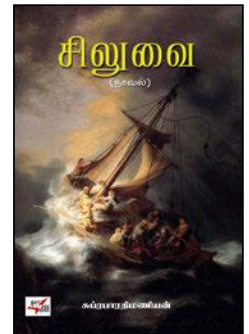
இரா.காமராசு

மக்கள்திரள் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளில் தொடர்ந்து இயங்கிவரும் நாட்டுப்புற வியல் துறைப் பேராசிரியரின் கட்டுரைத் தொகுப்பு. நிலம், பால், சாதி, வர்க்கம் சார்ந்து ஒடுக்கப்பட்டும், ஒதுக்கப்பட்டும் நிற்கும் வெகுமக்களின் பண்பாட்டு வாழ்வைத் தமிழ் நாவல்களின் நெடிய பரப்பிலிருந்து கவனப்படுத்துகிறது இந்நூல். நிலத்தோடும் வரலாற்றோடும் கூடிய பண்பாட்டு எழுதுகையாகப் படைப்பிலக்கியங்கள் முகிழ்ப்பதன் சான்றாகவும் அமைகிறது.

சிலுவை

சுப்ரபாரதிமணியன்

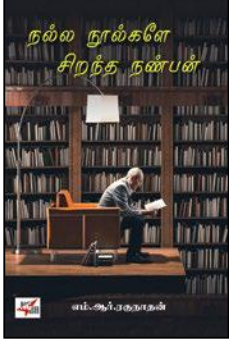
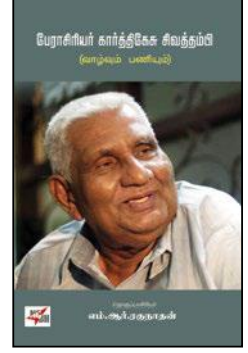
300 ஆண்டுகளுக்கு மேலான கொங்கு பகுதியின் சரித்திர, கலாச்சார வாழ்வைக் காட்டும் நாவல். தீப்பு சுல்தான் வருகை, கிறிஸ்தவர்களின் குடியேற்றம் தொடங்கி ஒரு கிறிஸ்துவ குடும்பத்தின் நீண்ட வாழ்க்கை இதில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. நெசவாளர் வாழ்வியல், மில் தொழிற்சங்க இயக்க செயல்பாடுகள் என்று தொடங்கி நவீனப் பின்னலாடை தொழில்சார்ந்த வாழ்க்கை முறை என்று சமீப காலம் வரை நீள்கிறது.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி (வாழ்வும் பணியும்)

எம்.ஆர்.ரகுநாதன்

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பிறப்பு தொடங்கி கல்வி, வேலை என அவரது வாழ்க்கைச் செயல்பாடுகளையும் பரந்துபட்ட இலக்கியப் பங்களிப்புகளையும் திரட்டிச் சேகரித்து இந்நூல் தொகுக்கப் பட்டுள்ளது. பேராசிரியரின் நேர்காணல்கள், அவரெழுதிய கட்டுரைகள், உரைகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவரது மறைவுக்குப் பிறகு சில முக்கிய ஆளுமைகள் எழுதிய நினைவு கூரல் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய நூல்.

நல்ல நூல்களே சிறந்த நண்பன்

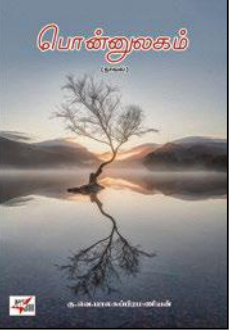
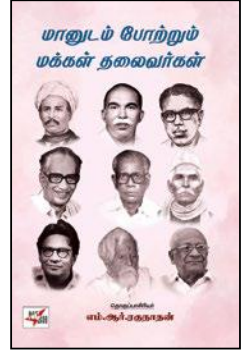
எம்.ஆர்.ரகுநாதன்

ஜனசக்தி நாளிதழில் 'நூல் அறிமுகம்' பகுதியில் வெளியான 63 நூல்களுக்கான மதிப்புரைகளின் தொகுப்பு. நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை எனப் பல்வேறு நூல்களுக்கான அறிமுகக் கட்டுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பிடத்தக்க இந்நூல்களை அனைவரும் படிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில், நூலாகத் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. 'நல்ல நூல்களே சிறந்த நண்பன்' எனும் கூற்றுப்படி வாசகர்களுக்கான மிகச்சிறந்த உற்ற நண்பனை அடையாளம் காட்டுகிறது இந்நூல்.

மாலுமும் போற்றும் மக்கள் தலைவர்கள்

எம்.ஆர்.ரகுநாதன்

சிங்காரவேலர், சக்கரைச் செட்டியார், சி,எஸ்,சுப்பிரமணியம், எஸ்.ஏ.டாங்கே, அஜாய்குமார் கோஷ், ஏ.கே.கோபாலன், பி.சீனிவாசராவ், ப.ஜீவானந்தம், பி.சி.ஜோஷி, இந்திரஜித் குப்தா, பி.ராமமூர்த்தி, ஜே.பி.ஜானகி அம்மாள், கே.பாலதண்டாயுதம், பார்வதி அம்மாள், ஐ.மாயாண்டி பாரதி, ப.மாணிக்கம், ஹர்கிஷன்சிங் சுர்ஜித், ஆர்,கே,கண்ணன், ஏ,பி,பரதன், மோகன் குமாரமங்கலம் உள்ளிட்ட 29 இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களைப் பற்றிய ஆவணத் தொகுப்பு நூல்.

பொன்னுலகம் (நாவல்)

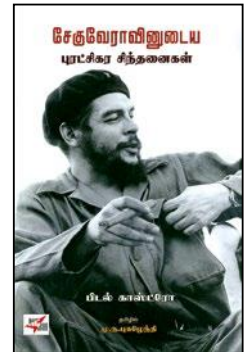
கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்

இன்றைக்குப் பாலுணர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டு கதைகளும், ஊடகப் படைப்புகளும், காட்சிகளும் மலிந்து நிற்கும் போது சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தும் நூல்களைக் கற்பார் என்று எண்ணி வாளா இருக்க முடியாது; கற்பார் என்றே நம்பிக் கடமை செய்வதே வேண்டும். அவ்வுணர்வில் எழுதப்பட்ட இப்பொன்னுலகம் வாழ்வின் அர்த்தப்பாடுகளை வாழ்பனுபவங்களோடு உரத்துச் சொல்கிறது.

சேகுவேராவினுடைய புரட்சிகர சிந்தனைகள்

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ / தமிழில் - மு.ந.புகழேந்தி

'மனிதகுல விடுதலைக்காகப் போராடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, அதில் நான் எப்போதும் உறுதியாக இருக்கிறேன்' என்ற உள்ளுறுதியை அறிவித்த மாபெரும் சோசலிசப் புரட்சியாளர் சேகுவேராவைப் பற்றிய சுருக்கமான சிந்தனைகளின் தொகுப்பே இந்நூல். ஃபிடல் காஸ்ட்ரோவுடனான சேகுவேராவின் வாழ்வனுபவங்கள், அவர் சந்தித்த போராட்டங்கள், அவரெழுதிய கடிதங்கள், அவரது வாழ்க்கைச் சிறுகுறிப்புகள், அவருக்கு நிகழ்த்தப்பட்ட புகழஞ்சலி ஆகியவை இதில் உள்ளடங்கியுள்ளன.

சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டார் அழகியல்

ஆ.தனஞ்செயன்

இயல்பான சமூக-பண்பாட்டுச் சூழலிலிருந்து, மக்களின் வாய்மொழி மரபுகள் முதலியவை வேறொரு மாறுபட்ட சூழல் அல்லது தளத்தில் (ஊடகம் எழுத்துப்படைப்பு முதலியன) எடுத்தாளப்படும் அப்படிமுறையின் ஊடாக, அவற்றோடு ஒருங்கிணைந்த நாட்டார் அழகியற் கூறுகளும் சேர்த்தே கையாளப்படுகின்றன. சிலம்பில் காணப்படும் பலவகையான வழக்காறுகளை அடையாளம் கண்டதன் அடிப்படையில், அதில் செயல்படும் நாட்டார் வழக்காற்றியத்தின் இயல்பை வெளிப்படுத்த விழைந்ததன் விளைவே சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டார் அழகியல் என்னும் இந்நூல்.

சோழர் கால நிலவுடைமைப் பின்புலத்தில் கோயில் பொருளியல்

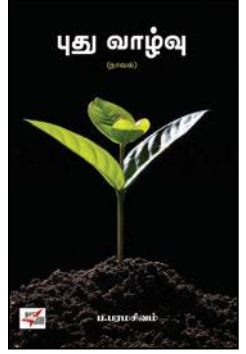
மே.து.ராசுகுமார்

கடின உழைப்பின் அடிப்படையில் திரட்டப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் விவாதத்திற்குரிய சில கருத்துக்களையும் முன்வைத்துள்ளது. வெற்றுப் பெருமிதம் பேசும் நிலையிலிருந்து விலகி நின்று வழிபாட்டுத் தலமாக மட்டுமின்றிப் பொருளாதார நிறுவனமாகச் சோழர் காலக் கோவில்கள் விளங்கியதையும், சோழர் கால நிலவுடைமைக்கும் சோழர் காலக் கோவில்களுக்கும் இடையிலான பொருளாதார உறவு நிலையையும் நாம் அறிந்து கொள்ளச் செய்கிறது.

புது வாழ்வு

பரமசிவம்

மனித வாழ்வின் நோக்கமும் இயல்பும் இணைந்து இழையோடும் எதார்த்த நாவல் இது. எளிய நடையில் சாதாரணமாக நம்முன் நடமாடும் மாந்தர்களை அடையாளப்படுத்தும் இந்நூலில் ஜாதகம், சோதிடம், தோஷங்கள் போன்றவற்றை தோலுரிக்கிறார் நூலாசிரியர். அது புதுவாழ்வு எனும் புதினமாக மிளர்கின்றது. இப்புதினத்தைப் படித்தால் தோழர் பரமசிவத்தின் கையில் இருக்கும் தீப்பொறி இளைஞர்கள் கரங்களுக்கு வந்துவிடும்.

கலைஞர் பிள்ளைத்தமிழ்

முனைவர் இராம.சிதம்பரம்

21ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் திராவிட இயக்கத்தின் செயல் தலைவராம் பெரியாராய், அண்ணாவாய் வாழ்ந்த முத்தமிழ் அறிஞர் இலக்கிய உலகின் முடிசூடா மன்னர், அரசியல் மூதறிஞரான கலைஞர்க்கு இலக்கிய உலகம் காணிக்கை செலுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ள நூல். கலைஞரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, வாழ்வுச் சிறப்பு ஆகியவற்றை பாடல்களால் போற்றும் பிள்ளைத் தமிழ் வடிவ நூல் கலைஞரின் புகழ்பாடும் நூல்களில் மிகச் சிறந்த ஒன்றாகும்.

உயிராயுதமே மது ஒழிப்புப் போராளி சசிபெருமாள்

யா. அருள்தாஸ்

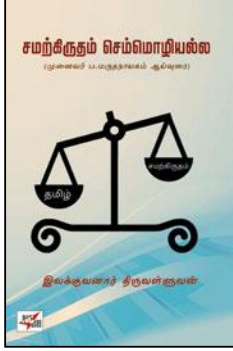
தன் உயிரையே ஆயுதமாகக் கொடுத்து, மதுக்கடையை ஒழிக்கப் பாடுபட்ட சசிபெருமாளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துச் சொல்கிறது இந்நூல். சசிபெருமாள் மதுவிலக்கு வேண்டி டெல்லியில் 50 நாட்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டம் இருந்தார். தன் உயிரையே கொடுத்து மக்களைக் காக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் சசிபெருமாள் மறைந்தார். அவரின் தியாகங்களை விவரிக்கிறது இந்நூல்

இராமலிங்கர் ஆழமும் அகலமும்

இரா.சத்தியமூர்த்தி

இராமலிங்க வள்ளலார் என்னும் மகான் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் இவ்வுலகிற்கும் இயற்கை அளித்த அருட்கொடை. மொழி, வழிபாடு, மருத்துவம், தொண்டு, சமத்துவம், பொதுமை சமூக உணர்வு என வள்ளலாரின் கோட்பாடுகள் மற்றும் செயல்பாடுகளை அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். பெருமானின் உபதேசப் பகுதியும் கடைசி வார்த்தைகளும் நமக்கு இன்றைய சூழலில் மிக அவசியமாகிறது. அதன் விளைவாகப் புரிந்து எழுதப்பட்டதே இச்சிறு நூல்.

சமற்கிருதம் செம்மொழியல்ல

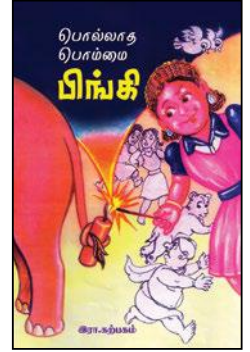
இலக்குவனார் திருவள்ளுவன்

உலகின் ஒரே ஓர் உயர்தனிச் செம்மொழி என்றால் அது தமிழ் மட்டும்தான். இழிகாமம் (ஆபாசம்) நிறைந்த நூல்களை உடைய சமற்கிருதத்திற்கு இல்லாத சிறப்புகளை எல்லாம் இருப்பதாகக் கூறி உயர்வான மொழியாகக் காட்டி வருகிறார்கள். அது குறித்த கண்ணோட்டமே “சமற்கிருதம் செம்மொழி அல்ல - மருதநாயகம் ஆய்வுரை” என்னும் இந்நூல்.

பொல்லாத பொம்மை பிங்கி

இரா.கற்பகம்

ஆங்கிலத்தில் 'Enid Blyton' சிறுவர்களது உள்ளங்களில் புகுந்து, அவர்களது மெல்லிய மனங்கள் மகிழும் வண்ணம், சிறுசிறு நூல்கள் பல எழுதியுள்ளார். அவரது கற்பனையில் உருவான குள்ளர்கள், விலங்குகள் மற்றும் பொம்மைகளது உலகம் பற்றிய கதைகள் குழந்தைகள் படித்து இன்புறும் வகையில் இருக்கும்; அந்த வகை நூல்களைத் தமிழிலும் கொண்டு வர வேண்டும்; சிறுவர்களிடையே சென்று சேர்ப்பிக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியின் வடிவமே இந்நூல்.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 | www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர்	: 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050. - 044 - 2635 9906 ncbhambattur@gmail.com
ஸ்பென்ஸர் பிளாசா	: 114, பேஸ்-II, தரைதளம், No.769, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா, அண்ணாசாலை, சென்னை - 600 002 ☎ 044-28490027 Email: ncbhspencer@gmail.com
மதுரை	: 79-80, மேலக் கோபுர தெரு, மதுரை - 625 001. ☎ 0452 - 2344106, 4374106 Email: ncbhmadurai@yahoo.in
திருநெல்வேலி	: 50ஏ, எஸ்.என்.ஹைரோடு, நயினார் காம்பளக்ஸ், திருநெல்வேலி (ஜங்ஷன்) - 627 001 ☎ 0462- 2323990, 4210990 Email : ncbhtvl@gmail.com
திண்டுக்கல்	: 63, ஏ.எம்.சி. ரோடு, திண்டுக்கல் ஸ்கேன் அருகில், திண்டுக்கல் - 624 001. ☎ 0451-2432172 Email : ncbhindigul@gmail.com
சோயம்பத்தூர்	: 3 - 4, நேரு ஸ்டேடியம், வ.உ.சி. பூங்கா, சோயம்பத்தூர் - 641 018. ☎ 0422-2380554 Email : cbencbh2012@gmail.com
சேலம்	: 13, Dr.சுப்பராயன் ரோடு (AVS கல்யாண மண்டபம் அருகில்), சேலம் - 636 001. ☎ 0427-2450817 Email: ncbhsalem@gmail.com
ஈரோடு	: 3, செவ்வந்தி லாட்ஜ் கீழ்த்தளம், பேருந்து நிலையம் அருகில், மேட்டூர் ரோடு, ஈரோடு - 638 011. ☎ 0424-2256667 Email : erodencbh@gmail.com
கிருஷ்ணகிரி	: 21 - 22, புதிய பேருந்து நிலையம், கிருஷ்ணகிரி - 635 001. ☎ 04343-234387 Email : ncbhkrishnagiri17@gmail.com
ஓசூர்	: பழைய பேருந்து நிலையம், செலக்ட் ஹோட்டல் அருகில், ஓசூர் - 635 109. ☎ 04344 - 245726 email: ncbhosur@gmail.com
ஊட்டி	: சேரிங்கிராஸ் காந்திசிலை எதிர்புறம், உதகமண்டலம் - 643 001. ☎ 0423 - 2441743 email: ncbbookooty@gmail.com
திருச்சி	: 42 / 7, சிங்காரத்தோப்பு, திருச்சி - 620 008. ☎ 0431-2700885 Email : trichyncbh@gmail.com
தஞ்சாவூர்	: 12, ராஜராஜசோழன் வணிக வளாகம், தஞ்சாவூர் - 613 001. ☎ 04362-231371 ncbtanjore@yahoo.co.in
புதுக்கோட்டை	: 1001, ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ் ரோடு, புதுக்கோட்டை - 622 001. ☎ 04322-227773 Email: pdkncbh@gmail.com
விழுப்புரம்	: 7, என்.கே.பிட்வர், கதாநகர் மெயின் ரோடு, விழுப்புரம் - 605 602. ☎ 04146-227800 Email : vpmncbh@gmail.com
பாண்டிச்சேரி	: 66, 9 & 10 சிபிடி வணிக வளாகம், முதலியார்பேட்டை, பாண்டிச்சேரி - 605 004 ☎ 0413-2280101 Email: pondyncbh@gmail.com
வேலூர்	: 1-43, பழைய பேருந்து நிலையம், மாநகராட்சி புதிய வணிக வளாகம், வேலூர் - 632 004 ☎ 0416-2234495 Email : vellorenncbh@gmail.com
நாகர்கோவில்	: 27, 28, பெதல்தா வணிக வளாகம், நாகர்கோவில் - 629 001. ☎ 04652 - 234990 Email : ncbhngl@gmail.com

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மகத்தான படைப்பு விரைவில்...

சங்க இலக்கிய உரைவேறுபாட்டுக் களஞ்சியம்

ஒரு நூற்றாண்டு வாசிப்புப் பின்புலத்தில்

பாடல் - பாடவேறுபாடு - உரைவேறுபாட்டு விளக்கங்கள் - பாடற்கருத்து -
அருஞ்சொற்பொருள் - விரிவான ஆய்வு முன்னுரை எனும் அமைப்பில்

எண்மரின் பத்தாண்டுகாலக் கடும் உழைப்பில்

20 தொகுதிகள், 8000 பக்கங்கள்

உயர்ந்த கட்டமைப்பில்

தமிழக வரலாற்றில் முதல்முறையாக

நற்றிணை - க.பாலாஜி,

குறுந்தொகை - இரா.அறவேந்தன்,

ஐங்குறுநூறு - ம.லோகேஸ்வரன்,

பதிற்றுப்பத்து - இரா.மகிழேந்தி,

பரிபாடல் - ம.லோகேஸ்வரன்,

கலித்தொகை - மு.முனீஸ்மூர்த்தி,

அகநானூறு - மா.பரமசிவன்,

புறநானூறு - அ.செல்வராசு,

திருமுருகாற்றுப்படை - நித்தியா அறவேந்தன் & இரா.அறவேந்தன்,

பொருநராற்றுப்படை - அ.செல்வராசு,

சிறுபாணாற்றுப்படை - அ.செல்வராசு,

பெரும்பாணாற்றுப்படை - இரா.அறவேந்தன்,

முல்லைப்பாட்டு - நித்தியா அறவேந்தன்,

மதுரைக்காஞ்சி - அ.செல்வராசு,

நெடுநல்வாடை - இரா.மகிழேந்தி,

குறிஞ்சிப்பாட்டு - நித்தியா அறவேந்தன்,

பட்டினப்பாலை - இரா.மகிழேந்தி,

மலைபடுகடாம் - மு.முனீஸ்மூர்த்தி,

:

நாட்டின் மேம்பாடும் ஆதிக்குடிகளும்

க.பழனித்துரை

சூழ்பத்தில் (ஜூன் 21, 22, 23 தேதிகளில்) ஜார்க்கண்ட் மாநில ராஞ்சி மாநகரில் ஒரு அகில இந்திய மாநாடு நடந்தது. புதிய உள்ளாட்சி அரசாங்கம், பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டம், (பெசா) வன உரிமைச் சட்டம் அனைத்தும் எப்படி இந்திய மாநிலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை விவாதித்து, அவைகளை மேலும் வலுப்படுத்தி எப்படி எடுத்துச் சென்று இந்த நாட்டில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும், ஆதிக்குடிகளுக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் சமூக நீதியும் வழங்குவது பற்றி புதிய அணுகுமுறைகளை உருவாக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இதனை அரசாங்கமோ அல்லது அரசு சார்ந்த கல்வி நிறுவனமோ செய்யவில்லை. இதனை அசிம் பிரேம்ஜி பல்கலைக்கழகம், ஆதிவாசிகளுடன் இணைந்து பணி செய்யும் பல நிறுவனங்களின் பங்கேற்போடு இந்த முன்னெடுப்பைச் செய்திருந்தனர். இந்த மாநாட்டிற்கான நிதி உதவி அனைத்தையும் அசிம் பிரேம்ஜி அறக்கட்டளை செய்தது. இந்த மாநாட்டிற்கு ஆதிவாசிகள் வாழ்வு முறை, அவர்களின் தற்போதைய நிலை பற்றி ஆய்வு செய்த பெரும் ஆராய்ச்சியாளர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

அதேபோல் உள்ளாட்சி மன்றத் தலைவர்கள் 11 மாநிலங்களிலிருந்து அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். மத்திய மாநில அரசாங்கத் துறைகளில் குறிப்பாக ஊரக வளர்ச்சி, பஞ்சாயத்து துறை, ஆதிவாசிகள் மேம்பாட்டுத் துறைகளில் மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு ஓய்வு பெற்ற அதிகாரிகள் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். பஞ்சாயத்துக்கள் பற்றி ஆய்வு செய்துவரும் ஆய்வாளர்கள் சிலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். குறிப்பாக கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்காக ஆய்வு செய்யும் ஒரு சில நிறுவனங்களும் அழைக்கப்பட்டு மிகப்பெரும் விவாதம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. கேரளத்திலிருந்து முன்னாள் அமைச்சர், முன்னாள் தலைமைச் செயலர் என பலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அந்த மாநாட்டில் கலந்துரையாடலில் பங்கு பெற்று கருத்துரையாற்ற என்னையும் அழைத்திருந்தனர். இந்த மாநாட்டின் சிறப்பே யாரையும் பத்து நிமிடத்துக்கு மேல் உரையாற்ற விடாமல் கருத்தின் மேல் விவாதம் செய்தது வித்தியாசமானது. அதேபோல் வந்திருந்த ஆய்வாளர்களை உரையாற்றக் கூறாமல் அவர்களை, ஆய்வுக்கான கேள்விகளைக் கொடுத்து, அந்தக் கேள்விகளுக்கு பதில் கூற வைத்தது.

இதில் மிக முக்கியமானது இந்த நாட்டில் புறந்தள்ளப்பட்ட மக்களுக்கும், ஆதிவாசிகளுக்கும் தலித்துக்களுக்கும் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த தொடர்ந்து போராடும் நிறுவனங்களையும், அந்த மக்களின் தலைவர்களையும் அழைத்து ஆழமாக பிரச்சினைகளை விவாதித்து, அவைகளுக்கான தீர்வுகளை பட்டியலிட்டதுதான். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும், புறந்தள்ளப்பட்ட மக்களுக்கும் பாதுகாப்பை ஏற்படுத்த மேம்பாட்டைக் கொண்டுவர இந்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்த சட்டங்கள் என்பது பல. ஆனால் சுதந்திர நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி சமூக மேம்பாடு என்று ஒட்டு மொத்தமாக கூக்குரலிடும் பெருங்கூட்டம் இந்தச் சட்டங்களை ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மேம்பாட்டிற்காக நடைமுறைப்படுத்த கூக்குரல் எழுப்பவில்லையே என்ற விவாதத்தை முன்னெடுத்தனர் அந்த மாநாட்டில். இந்திய நாட்டில் இந்தியாவின் வளர்ச்சி, இந்திய மேம்பாடு என்று விவாதிப்பது மக்களை ஏமாற்றுவது, இந்தியாவில் யாருக்கான வளர்ச்சி, யாருக்கான மேம்பாடு என்பதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்ற விவாதத்தை முன்னெடுத்தனர். வளர்ந்த இந்தியாவில், ஒளிர்கின்ற இந்தியாவில், வல்லரசாகும் இந்தியாவில் எங்கு பார்த்தாலும் ஆதிவாசிகளையும், தலித்துக்களையும் இரண்டாம் தர குடிமக்களாக நடத்தி அவர்களை வேட்டையாடுவது ஏன் என்ற கேள்வியை அந்த மக்களுக்காக அவர்களுடன் பணி செய்யும் நிறுவனங்களும் ஆய்வாளர்களும் வைத்தனர்.

இந்த நாட்டில் அடிப்படையில் இரண்டு வகையான சட்டங்கள் இருக்கின்றன, ஒரு வகை மக்கள் நலம் பேணும் மேம்பாட்டுக்கான சட்டங்கள், இரண்டாம் வகை அதிகாரங்களை பகிர்ந்து மக்களை அதிகாரப்படுத்தும் ஆளுகைக்கான சட்டங்கள். இந்த இரண்டாம் வகைச் சட்டங்கள் அடிப்படையானவைகள், அரசியல் சாசனத்துடன் தொடர்புடையவைகள். இந்த இரண்டு வகையான சட்டங்களையும் ஒன்றுபோல் பார்க்கக்கூடாது. உதாரணமாக வருமானவரிச் சட்டம் என்பது மக்களின் நலன் சார்ந்தது. ஆனால் பஞ்சாயத்து அரசாங்கச் சட்டமோ, பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டமோ, வனஉரிமைச் சட்டமோ அதிகாரங்களை பரவலாக்கி மக்களை அதிகாரப்படுத்த வந்த ஆளுகைக்கான சட்டங்கள். இந்த அதிகாரப் பரவலுக்கான சட்டங்களை, சாதாரண மேம்பாட்டுக்கான சட்டங்களாக நாம் புரிந்து கொண்டு செயல்பட்டதுதான் இன்றுவரை நாம் ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க இயலாது அதிகாரிகளிடம் மனுக்கள் அளித்துக் கொண்டும், அமைச்சர்களிடம் மண்டியிட்டு உதவி கோரிக்கொண்டும் இருக்கின்றோம் என்பதனை வல்லுனர்கள் மிகத் தெளிவாக விளக்கினர். இன்று ஆதிவாசிகள் கேட்பது அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை சுயமாக அவர்கள் கருத்தியலிலும் கலாச்சாரத்திலும் நிலைநிறுத்தி சுய நிர்ணய உரிமையுடன் வாழும் சுதந்திரமான வாழ்க்கையைத்தான் என்பதை ஆதிவாசிகளுடன் பணி செய்யும் நிறுவனங்களும், ஆராய்ச்சியாளர்களும் முன்வைத்தனர்.

நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு பொருளாதார மேம்பாடு அவசியம் எனக்கூறி இந்த அதிகாரப்பரவலுக்கான சட்டங்களை அதாவது பஞ்சாயத்துச் சட்டங்களை புறந்தள்ளுவது, பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தாமல் வைத்திருப்பது, வன உரிமைச் சட்டத்தை மீறுவது என்பது எவ்வளவு பெரிய உரிமை மீறல் என்பது ஏன் யாருக்கும் புரியவில்லை என்ற கருத்தை வலுவாக முன்னெடுத்து விவாதித்தனர் ஆதிவாசிகளின் பிரச்சினைகளை ஆய்வு செய்த ஆய்வறிஞர்கள். முதலில் பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டம் வந்தது, அடுத்து ஆதிவாசிகளுக்கான உள்ளாட்சியை அமைக்க பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டம் வந்தது, மூன்றாவதாக வன உரிமைச் சட்டம் வந்தது. இந்த மூன்று சட்டங்களும் அடித்தட்டில் புறந்தள்ளப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை, நலிந்த பிரிவினரை அதிகாரப்படுத்தும் ஆளுகைக்கான சட்டங்கள். இந்தச் சட்டங்கள் வந்து 30, 25, 15 ஆண்டுகள் முறையே ஆகிவிட்டன. இந்தச் சட்டங்களை நீத்துப்போகச் செய்யும் வேலைகள் நடைபெறுகிறதேயன்றி வலுப்படுத்த நடவடிக்கைகள்

எடுக்கப்படவில்லை என்பதை மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வாளர்களும், ஆதிவாசி மக்கள் பிரதிநிதிகளும் எடுத்து வைத்தனர். பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைவிட, பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டம் ஆழமானது, பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டத்தைவிட வன உரிமைச் சட்டம் மிகவும் வலுவானது. இவ்வளவு வலுவான சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பதில் மாநில அரசாங்கங்கள் வலுவழிக்கச் செய்வது ஏன்? அதை மத்திய அரசு பார்த்துக் கொண்டு வேடிக்கை பார்ப்பது ஏன் என்ற கேள்விகள் மீண்டும் மீண்டும் எழுந்த வண்ணம் இருந்தது இந்த மாநாட்டில். அரசியல் சாசனத்தில் கவர்னருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு முக்கிய அதிகாரம் ஆதிவாசிகளை பாதுகாப்பதற்கு மாநில அரசைத் தாண்டி முடிவெடுக்கும் வாய்ப்பு. இந்த 75 ஆண்டுகளில் ஒரு மாநில ஆளுநர்கூட அந்த ஷரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்று தங்கள் வேதனையை வெளிப்படுத்தினர் ஆதிவாசி மக்களின் பிரதிநிதிகள். தற்போது இருக்கும் ஆதிவாசிகளுக்கான பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டம் என்பது பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைவிட வலுவானது. இதையும் நிறைவேற்றும் பணியில் அதிக அதிகாரங்களை மாநில ஆளுநருக்குத்தான் தந்துள்ளனர். இருந்தும் ஏன் செயல்படவில்லை என்பதுதான் கேள்வியாக வைக்கப்பட்டது.

ஆனால் இன்றுவரை எந்த ஆளுநரும் அதை எடுத்து ஏன் செயல்படவில்லை என்ற காரணங்களை ஆய்வு செய்து பட்டியலிட்டனர் ஆராய்ச்சியாளர்கள். இதைவிடக் கொடியது, வனங்களில் தாதுப்பொருள் எடுக்க முயலும் பன்னாட்டுக் கம்பெனிகள் மிக எளிதாக மேம்பாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்களை வைத்து ஆளுகைக்கான சட்டங்களை தவிடு பொடியாக்கி, ஆதிவாசிகளை அப்புறப்படுத்தும் வேலைகளில் இறங்கி வெற்றி கண்டு வருகின்றனர். அதற்கு நீதித்துறையும் கண்மூடி தீர்ப்பளிக்கின்றது. நீதித்துறைக்கு இந்த சட்டங்களின் வித்தியாசம் தெரியாமலா இருக்கின்றது என்ற வினாவையும் முன் வைத்தனர் அந்த மாநாட்டில்.

மத்திய அரசாங்கம் கொண்டு வந்த அவ்வளவு முற்போக்கான சட்டங்களையும் நடைமுறைப்படுத்த மாநிலங்கள் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தன. அந்தச் சட்டங்களை ஆய்வு செய்து பார்த்தால், அது பஞ்சாயத்துச் சட்டமாக இருக்கட்டும், பஞ்சாயத்து விரிவாக்கச் சட்டமாக இருக்கட்டும், அனைத்தும் மத்திய சட்டங்களின் சாரத்தை கொண்டு வராது சடங்குச் சட்டங்களாக கொண்டு வந்திருப்பதை ஏனோ நம் பொது விவாதத்திற்கு கொண்டு வராமல் கடந்து செல்கின்றோம் என்ற கேள்வியையும் அந்த ஆய்வாளர்களும், ஆதிவாசி மக்களின் பிரதிநிதிகளும்

முன் வைத்தனர். மத்திய அரசு தான் கொண்டு வந்த சட்டங்களை மாநில அரசுகள் நீர்த்துப்போகச் செய்யும்போது மத்திய அரசு வாய்மூடி மௌனியாக இருக்கின்றதே ஏன் என்ற கேள்வியையும் முன் வைத்தனர். மத்திய அரசு தான் ஐ.நா மன்றத்திற்கு கொடுத்த வாக்குறுதிக்காக இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்ததா அல்லது தன் நாட்டு மக்களின் நலன் காக்க கொண்டு வந்ததா என்ற ஐயப்பாட்டையும் அந்த மக்கள் பிரதிநிதிகள் எழுப்பத் தவறவில்லை.

ஒரு காலத்தில் இந்த உரிமைகளுக்கு எதிராக கருத்தைக் கொண்டிருந்த ஆர்.எஸ்.எஸ் கூட 2014 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு தன் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டு, ஆதிவாசிகளுக்காக அவர்களின் உரிமைகளுக்காக குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டது.

அடுத்த ஒரு பெரு விவாதம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்த உரிமைகளை வெள்ளையர்கள் காலத்திலிருந்து 2014க்கு முன் இருந்த ஆட்சியில் கொண்டுவரப்பட்ட முற்போக்கான சட்டங்களை, ஆதிவாசிகளையும் தலித்துக்களையும் பாதுகாக்க நிறைவேற்றுவதற்கு யார் யாரெல்லாம் தடைக்கற்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றும் விவாதிக்கப்பட்டது. அதற்கு அனைவரும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறிய கருத்து பெரும் சந்தை முதலாளிகள் என்பதே. சந்தை முதலாளிகள் அரசுக்கு சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாக ஏன் செயல்படவில்லை என்ற கேள்வி வைக்கப்பட்டது. இன்று சந்தை முதலாளிகள் அரசிற்கு பின்புறமாக வந்து அரசு அதிகாரிகளை சரி செய்து கொள்கிறார்கள், அரசியல் கட்சிகளுக்கு நிதி கொடுத்து விடுகின்றார்கள். எனவே ஒட்டுமொத்த ஆளுகை அமைப்புக்களும் அரசியலும் சந்தையின் பிடிக்குள் வந்துவிட்டன என்பதையும் படம்பிடித்துக் காண்பித்தனர். சந்தை முதலாளிகள் தாங்கள் சட்டத்தை பின்பற்றுபவர்களாக காட்டிக்கொள்ள மேம்பாட்டுக்கான சட்டங்களை கையிலெடுத்து நாங்கள் பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான அரசின் அனுமதி பெற்று தொழில் செய்கின்றோம், அதற்கு இந்தச் சட்டங்கள் இடையூறாக இருக்கின்றன என்று நீதிமன்றங்களில் முறையிடுகின்றார்கள். அப்போது அதற்கு அரசு தரப்பில் பதில் அளிக்கும் அரசு அதிகாரிகள் வலுவான வாதங்களை வைப்பதற்கு ஏதுவாக அதிகாரப்பரவல் சட்டங்களை விளக்கிடாமல், ஏதோ அதுவும் ஒரு மேம்பாட்டுச் சட்டம் போல் விளக்கமளித்து இந்த அதிகாரப்பரவல் சட்டங்களுக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புக்கள் வந்திட பணி செய்வதுதான் சோகத்தின் சோகம். எனவே அரசியல்வாதிகளுக்கு மட்டும் சந்தை முதலாளிகள் தாராளமாக நிதி தரவில்லை. அதில் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைவரும் பயன் அடைகின்றனர்.

அந்த வகையில்தான் பல அடிப்படைச் சட்டங்களுக்கு எதிராக நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கள் சமீபகாலத்தில் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அவைகளை எதிர்க்க அரசும் முன்வரவில்லை, அவைகளை எதிர்த்து அரசியல் கட்சிகளும் போராட முன்வரவில்லை. மக்கள் தொடர்ந்து போராடி வருகின்றனர். இதற்குப் போராட வேண்டிய கட்சிகள் மக்களுக்காகப் போராடாமல் போராடும் மக்களுக்கு ஆதரவு மட்டும் தெரிவித்து தேர்தல் அரசியலில் மூழ்கியிருப்பதுதான் இந்திய மக்களாட்சியின் பெரும் சோகம் என்பதனை விளக்கினார்கள் பொதுக் கருத்தாளர்கள்.

இதில் ஒரு வினோதம், கேரளத்திலிருந்து வந்த அமைச்சர், அதிகாரிகளிடம் பல கேள்விகளை முன் வைத்தனர். கேரளாவிலும்கூட ஆதிவாசிகள் சிறப்பாக வாழ இயலவில்லை. ஆனால் அந்தக் கேள்விகளுக்கு மிகத் தெளிவாக கேரளாவின் முன்னாள் அமைச்சரும் தலைமைச் செயலரும் பதிலளித்தனர். “கேரளத்திலும் ஆதிவாசிகள் நிலைமை மோசம் என்பதை நாங்கள் நிராகரிக்கவில்லை, அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக தொடர்ந்து போராடி வருகிறோம்” என்று உண்மையை ஒப்புக் கொண்டனர். அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் நீதிமன்றத்தில் வந்தபோது எங்கள் அரசு சந்தை முதலாளிகளுக்கு சாதகமாக செயல்படவில்லை. மாறாக பஞ்சாயத்துக்கும், மக்களுக்கும்தான் ஆதரவாக செயல்பட்டது என்பதை பிளாட்சிமபி கொக்ககோலாகம்பெனி வழக்கை உதாரணம் காட்டி அனைவரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றனர்.

அடுத்த விவாதம் எங்கே சென்றது ஊடகங்கள்? என்பதுதான். எங்கே சென்றார்கள் பொதுக் கருத்தாளர்கள்? ஏன் இந்தப் பிரச்சினைகள் பொது விவாதப் பொருளாக்கப்படவில்லை என்ற விவாதம் வைக்கப்பட்டது. ஊடகங்கள் இன்று சந்தையின் பிடிக்குள் வந்துவிட்டன. ஊடகத்திற்கான தர்மங்கள், அறம் குறிக்கோள்கள் அனைத்தும் சிதைக்கப்பட்டு விட்டன. இன்று அது ஒரு தொழிற்சாலை என்பதை அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். செய்திகள், கருத்துக்கள், தயாரிப்பு இடமாக மாறிவிட்டன. சந்தைப் பொருளுக்கு விளம்பரங்கள் தருவதுபோல் செயல்பட ஆரம்பித்து உண்மை என்பது புதை குழியில் கிடக்கின்றது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இன்று இந்த ஊடகங்களைத் தாண்டி சமூக ஊடகங்கள் ஒரு பெரும் ஆதரவாக இருந்தது, அதுவும் இன்று சந்தைப்படுத்தப்பட்டு அங்கும் செய்தி, கருத்து, புள்ளி விபரங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு அனைத்தும் சந்தைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தச் சூழல் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் இருந்ததை விட இன்று மக்கள் நலனுக்கு எதிராக சந்தை நலனுக்குச் செயல்பட

சுயநலன் ஒன்றே குறிக்கோளாகச் செயல்படும் நடுத்தர வர்க்கச் செயல்பாடு விவாதப் பொருளாகியது இந்த மாநாட்டில்.

அடுத்த நிலையில் இந்திய உயர்கல்வி நிலையங்கள் எங்கே எப்படி இயங்குகின்றன என்ற கேள்வி வைக்கப்பட்டபோது, அதற்கும் பதில் வந்தது. கல்வி இன்று இந்தியச் சமூகத்தைச் சிதைக்கும் நிலையில் இருக்கின்றது. காரணம் கல்வி நிலையங்களில் கல்வியாளர்கள் இல்லை, மாறாக சந்தைக்கு ஆள் உற்பத்தி செய்யும் உற்பத்திக் கூடமாக மாறியுள்ளது என்பது படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டது.

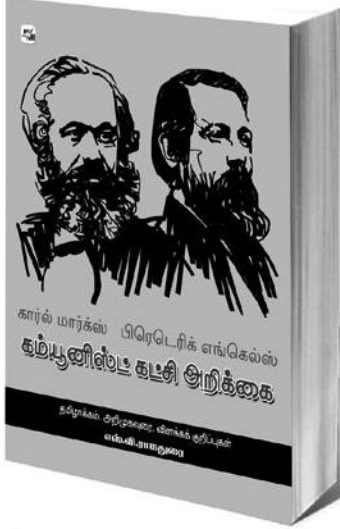
கடைசியாக இதற்கு தீர்வுதான் என்ன என்று பார்க்கும்போது, மீண்டும் மக்களிடம் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை மக்களாட்சியில். இந்தச் சட்டங்களை மக்களிடம் எடுத்துச் சென்று மக்களை போராட்டங்களுக்குத் தயாராக்குவதைத் தவிர்த்து வேறு வழியில்லை. வளர்ந்த தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி சமூக ஊடகங்களில் மக்களைத் தயார் செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இதைத்தான் நாட்டின் விடுதலைக்கு நம் தலைவர்கள் செய்தனர். எனவே இந்த ஒருக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்குப் போராட அதே வழியைத்தான் நாம் இன்று கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற விவாதம் முன் வைக்கப்பட்டது. தேர்தல் என்ற ஒன்று இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசியல் கட்சிகள் மக்களுக்கு பதில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கின்றன.

இதை நினைவில் கொண்டு மக்கள் தங்களுக்கான ஒரு தேர்தல் அறிக்கையினை தயார் செய்து அரசியல் கட்சிகளை அதில் தங்கள் கடப்பாட்டை வெளிப்படுத்த கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். மக்கள் சார்ந்து சிந்தித்து கருத்துக் கூறும் பொதுக்கருத்தாளர்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு கட்சிகளைக் கடந்து கருத்துக்கூறும் நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதேபோல் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் மக்கள் மேல் கரிசனம் கொண்டு செயல்படும் ஆய்வாளர்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, இது போன்ற சிக்கலான பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு செய்து ஆய்வு அறிக்கைகளை தயார் செய்ய முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஆய்வு அறிக்கைகளை முடிந்தவரை ஊடகத்திற்குள் விவாதப் பொருளாக்க வேண்டும். இது போன்ற நடவடிக்கைகள்தான் எதிர்காலத் திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் முன் மொழியப்பட்டு மாநாடு நிறைவடைந்தது.

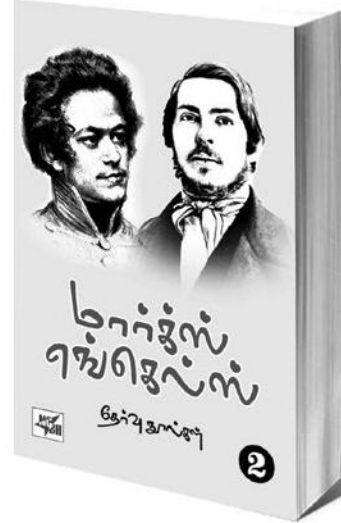
கட்டுரையாளர், காந்திகிராமிய பல்கலைக்கழக ராஜீவ் காந்தி பஞ்சாயத்து ராஜ் ஆராய்ச்சி இருக்கைத் தலைவர் (ஓய்வு)

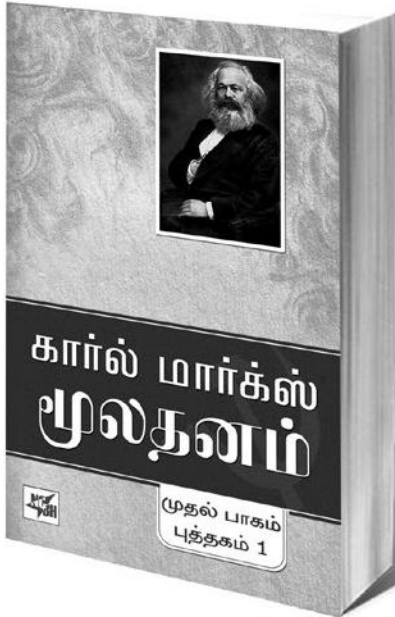
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் மார்க்சிய வெளியீடுகள்

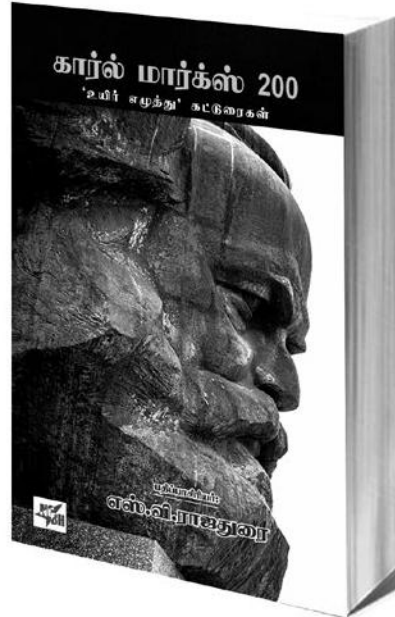
கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை
கார்ல் மார்க்ஸ், பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ்
தமிழாக்கம், அறிமுகவுரை, விளக்கக் குறிப்புகள்
எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 550/-

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ்
தேர்வு நூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறுகள்
20 தொகுதிகள்
பதிப்பாசிரியர் - ந.முத்துமோகன்
₹ 5000/-

மூலதனம்
கார்ல் மார்க்ஸ்
மூன்று பாகங்களும் சேர்ந்து ஐந்து புத்தகங்களும்
முதல் பாகம் புத்தகம் 1
₹ 2900/-

கார்ல் மார்க்ஸ் 200
'200 ஆம் ஆண்டு' கட்டுரைகள்
பதிப்பாசிரியர் - எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 675/-

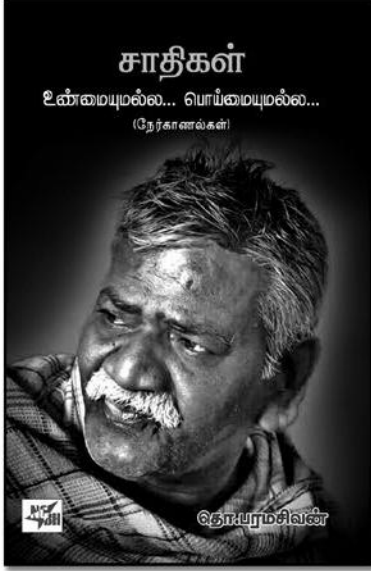

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

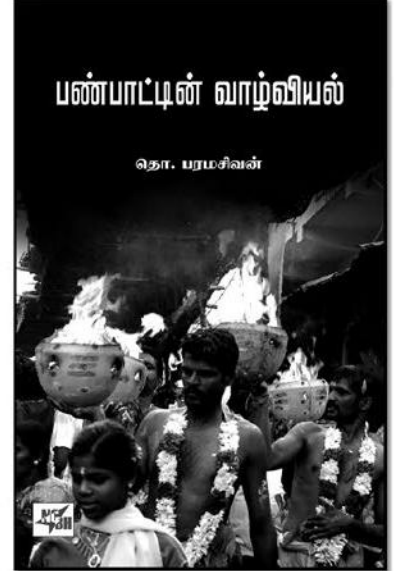
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் தொ.பரமசிவன் அவர்களின் நூல்கள்

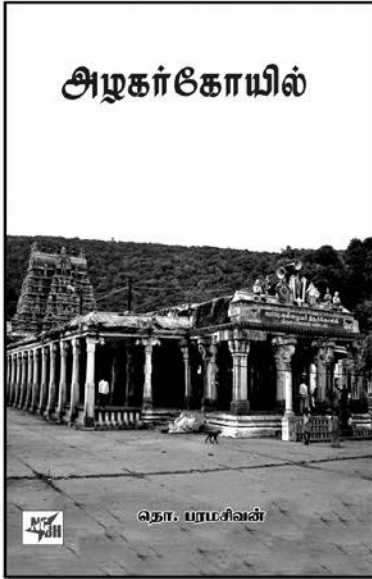
₹ 270/-

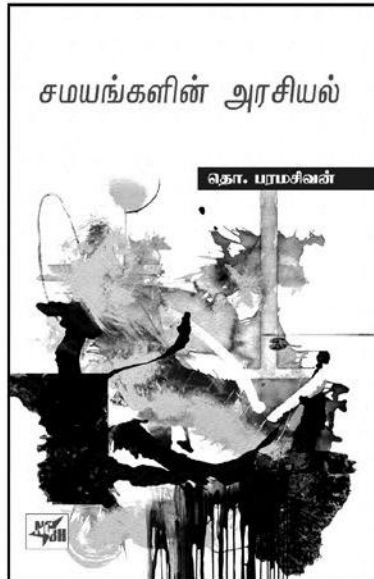
₹ 215/-

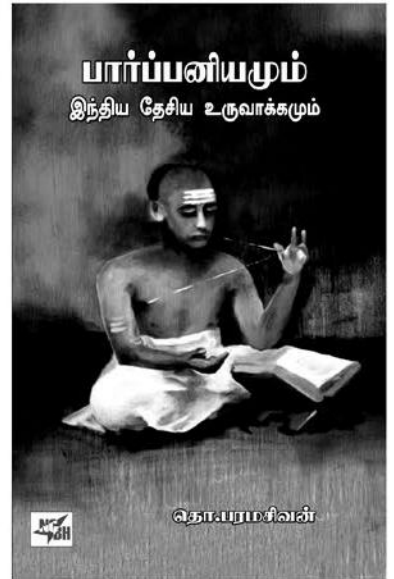
₹ 215/-

₹ 400/-

₹ 55/-

₹ 80/-

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கட்டுரை

இந்திய விடுதலைப் போராட்ட இயக்கமும் ப.ஜீவானந்தமும்

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்

இந்தியா விடுதலைபெற்று எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவடைந்திருக்கின்றன. ஆனால், இந்தச் சுதந்திரம் லட்சக்கணக்கான மக்களின் வேர்வையும் இரத்தமும் கண்ணீரும் உயிரும் ஈகையாக்கப்பட்டு பெறப்பட்டுள்ளது. பாரதி சொன்னதுபோல் “கண்ணீரால் காத்த பயிர்தான்” இந்தியச் சுதந்திரம். இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் என்பது சிப்பாய்க்கலகம் தொடங்கி வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் வரை நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. இந்தியாவின் எல்லாத் திசைகளிலும் இருந்த மக்கள் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள். ஆயினும், இந்திய விடுதலை நெருப்பு முதலில் வங்கத்தில் தான் பற்றியெரிந்தது. அதன்பிறகு, தமிழகத்தில் அது கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கியது. திலகரை மையமிட்டு எழுந்த முதல் தேசிய விடுதலை அலையாக இருந்தாலும் சரி, காந்தியைத் தலைமையாகக் கொண்ட இரண்டாவது தேசிய எழுச்சியானாலும் சரி, தமிழகம் இந்த இரண்டு எழுச்சிகளிலும் காத்திரமாகப் பங்காற்றியுள்ளது; எதிர்வினை புரிந்துள்ளது.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்குபெற்ற தமிழ் ஆளுமைகளுள் ப.ஜீவானந்தமும் (1906-1963) குறிப்பிடத்தக்கவர். தமிழகத்தின் தென்கோடியில் நாஞ்சில் நாட்டில் பூதப்பாண்டி என்னும் சிற்றூரில் பிறந்த ப.ஜீவானந்தத்தின் இயற்பெயர் சொரிமுத்து, மூக்காண்டி என்பதாக இருந்தது. ஜீவானந்தம் என்பது அவரது புனைபெயர். பள்ளிப்பருவத்திலேயே ஜீவானந்தம் இந்திய விடுதலைப்போராட்டத்தில் - காந்தியின் சுயராஜ்ய இயக்கத்தில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டார். அவரது 12ஆவது வயதில் அவரது தாய் இறந்தபோது கதராடை அணியாமல் ஈமக்கடன் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லி, கதராடை வந்தபிறகே அக்கடமையை நிறைவேற்றினார். இவ்வாறு, இளம் வயதிலேயே அரசியல் ஈடுபாடு கொண்ட ப.ஜீவானந்தம் கருத்தியல் ரீதியாகத் தொடர்ந்து மாற்றங்களைப் பெற்று வளர்ந்தார். காந்தியம், சமூகச் சீர்திருத்தம், சுயமரியாதை, தமிழ் உணர்வு, பொதுவுடைமை எனப் படிப்படியான வளர்ச்சி மாற்றங்களை ப.ஜீவானந்தத்தின் எழுத்துகளிலும் செயல்பாட்டிலும் காணமுடிகின்றன.

காந்தியச் சார்புநிலை

ஜீவானந்தத்தின் தொடக்ககால அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் நிலைப்பாடு, காந்தியச் சார்புநிலை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அவர் பள்ளியில் படிக்கின்ற காலத்திலேயே சுற்றுப்புறக் கிராமங்களில் காந்தி பஜனை நடத்தி காங்கிரஸ் இயக்கத்திற்குப் பிரச்சாரம் செய்தார். கதர்த்திட்டத்தை வலியுறுத்தினார். மகாத்மா காந்தி வாசகர் சாலை ஒன்றையும் அவர் நடத்தியதாக அறிய முடிகிறது. சிறுவயதிலேயே பாடல் இயற்றும் ஆற்றல் கொண்ட ப.ஜீவானந்தத்தின் முதல் பாட்டு இந்தியத்தேசியத்தையும் விவேகானந்தரையும் திலகரையும் காந்தியடிகளையும் போற்றுவதாக அமைந்திருக்கிறது. வந்தே மாதரத்தை மந்திரமாக முழங்கும் வகையில் அமையும் அப்பாடல் பின்வருமாறு அமைகிறது.

இது ஜெயம் இது ஜெயமே
ஈசன் நேசமாதல் தேச பாசமிகும்
இந்திய மைந்த ரியற்றும் பிரசங்கம்
எங்கும் முழங்கச் செய்த இணையற்ற சிங்கம்
கந்த மேவும் விவேகா னந்தத் தங்கம்
காட்டி யூட்டிப் புகழ்மீட்டி நாட்டி நின்றார்
மாட்சி சேரிந்தியர் மதித்திடும் ஜோதி
மாந்தர் போற்ற தாதா மகிழ்ந்துற்றார் கியாதி
சூட்சி சேர்த்திலகர் சுயகோகேல் நீதி
சொந்த நந்தமாட்சி தந்தார் விந்தை காட்சி
ஆழி சூழலகம் அதிசயங் கொண்டு
அகமகிழ்ந்திட காந்தி யளித்தனன் தொண்டு

தாழில் லளிகள் லாலா தாஸருங் கண்டு
தந்த மந்திரமாம் வந்தே மாதரமாம்

இப்பாடலை ஜீவா தனது 17ஆம் வயதில் (1924) பாடியதாகக் கருதப்படுகிறது (வீ.அரசு(ப.ஆ): 2007: ப.3). ஆனால் சிலர்,

திடமுடன் இடர்கெடவுடன்
உடையணிந்திடவே - திருவுடை
கதரணிந்திடவே (மேலது ப:1684)

என வரும் கதர்ப் பிரச்சாரப் பாடல்தான் ஜீவா எழுதிய முதல் பாடல் என்றும் கருதுகின்றனர். இவர் பள்ளி இறுதிப்படிப்பு படிக்கின்றபோது விடுதலைப்போராட்ட உணர்வுகொண்ட 'ஞானபாஸ்கரன்' என்னும் நாடகத்தையும் 'சுகுணராஜன் அல்லது சுதந்திர வீரன்' என்ற நாவலையும் எழுதியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இவையன்றி கதர் வெண்பா - நாற்பது செய்யுட்களும், ராட்டின வெண்பா - நாற்பது செய்யுட்களும் இயற்றியுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது (மேலது ப:1684) ஆனால், அவை கிடைக்கவில்லை. இந்திய விடுதலைப்போராட்ட வீரர் லாலா லஜபதிராய் இறந்தபோது (1928) இரங்கற்பா ஒன்றும் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு

தெய்வமே லஜபதிராய் சென்றதிசை யெங்கேயோ
உய்வமோ அவர்பிரிய ஒரு கணமும் ஐயயோ
ஊழ்வினைப்பயனோ இது உறுவது நயனோ

நாடமூக நகரமூக நல்ல ஊரார் தாமமூக
கேடறியாப் பெரியாரெல்லாம் கேட்டுளம் நொந்தே
யமூக

கெடுதலின் குறியாய் உயிர் விடுத்தனை பெரிதாய்

காந்திதுணை இழக்க கல்வித்தொண்டரிழக்க
வாய்ந்த சைமன் கமிஷன் மாபெரும் எதிர்ப்பிழக்க
மாண்டனை ஐயோ இனிக்காண்பது மென்றய்யோ
(மேலது: பக்.16-17)

மேற்சட்டிய பாடலில் இராமன் அயோத்தியை விட்டு நீங்கி ஆரண்யம் சென்ற போது கூடிநின்ற மக்கள் உயிரினங்கள் அழுததாக கம்பன் வருணிக்கும்

“ஆவும் அழுத அதன்கன்று அழுத; அன்றலர்ந்த
பூவும் அழுத; புனல்புள் அழுத; கள் ஒழுகும்
காவும் அழுத; களிறு அழுத; கால்வயப்போர்
மாவும் அழுத; அம்மன்னவனை மானவே”

என்ற பாடலின் தாக்கத்தினைக் காண முடிகிறது.

காந்திய இயக்கத்திலிருக்கும்போதே தீண்டாமை ஒழிப்பு அறப்போரிலும் ஜீவானந்தம் ஈடுபட்டார். தீண்டாமை ஒழிப்பு குறித்துப் பாடலொன்றும் எழுதியுள்ளார்.

“வாயற்ற நாய், கழுதை, மலம் தின்னும்
பன்றியும் வழியோடு செல்லலாமாம்
மனிதர் நாம் சென்றிடில் புனிதமற்றுத்
தீட்டு வந்துலகு முழுகிப்போமாம்”

தனது வீட்டை விட்டு வெளியேறி ஜோசப் பூதலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்ற சுசிந்திரம் சத்யாகிரகத்தில் (கோயில் நுழைவுப் போராட்டம்) பங்கேற்று வைதீகர்களின் தாக்குதலுக்கு உள்ளானார். அதன் பின்னர் சேரன்மாதேவியில் வ.வே.சு ஜயர் நடத்திய பரத்வாஜ ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்தார். அங்கு பிராமண மாணவர்களுக்குத் தனியாக உணவு பரிமாறுவதைக் கண்டித்துப் பெரியார், வரதராஜலு நாயுடு ஆகியோர் நடத்திய போராட்டத்தில் ஜீவானந்தமும் கலந்துகொண்டார். பிறகு, காரைக்குடிக்கு அருகிலிலுள்ள சிராவயல் என்னும் கிராமத்தில் பரத்வாஜ ஆசிரமத்திற்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட தமிழ்ப்பண்பை அடிப்படையாகக்கொண்ட காந்திய ஆசிரமம் ஒன்றைத் தொடங்கினார்(1927). இதற்கு ஸ்ரீ கும்பலிங்கம் தலைவராகவும், ஜீவா பொதுச்செயலாளராகவும் இருந்தனர். இந்த ஆசிரமத்திற்கு வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையும், பாரதி அறிஞர் வ.ரா.வும் வருகை புரிந்துள்ளனர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஜீவா தமிழ் நூல்களை விரும்பிப் படித்தார். தமிழ் பிறமொழிக் கலப்பின்றிப் பேசப்பட வேண்டும், எழுதப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மலர்ந்தது. வ.ரா. வந்தபோது ‘நாடும் இளைஞர்களும்’ என்ற பொருள் பற்றி ஒருமணிநேரம் பிறமொழிக் கலப்பின்றித் தனித்தமிழில் பேசினார். இதைக்கேட்ட வ.ரா., பாராட்டினார். ஜீவானந்தம் தன்னுடைய பெயரை உயிரின்பன் என்று மாற்றிக் கொண்டார்.

இலங்கைப் பயணத்தின்போது காந்தியடிகள் செட்டிநாட்டிற்கு வருகை தந்தார் (1925). அப்போது, ஜீவா மகாத்மாவைக் காரைக்குடியில் சந்தித்தார். அச்சந்திப்பின்போது மகாத்மா ஜீவாவைப் பார்த்து

“உங்களுக்கு ஏதாவது சொத்து இருக்கிறதா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு ஜீவா, “தாய்நாடுதான் எங்கள் சொத்து” என்று கூற,

உடனே காந்தியடிகள், “இல்லை, நீங்கள்தான் தாய்நாட்டின் சொத்து” (ப.1689) என்று கூறியிருக்கிறார்.

இதனைத் தொடர்ந்து காந்தியடிகள் சிராவயல் ஆசிரமத்திற்கு வருகை புரிந்தார். அப்போது ஜீவா, பத்தாயிரம் கஜம் நூல் நூற்று மகாத்மாவிடமிருக்

காணிக்கையளித்ததோடு வரவேற்புப் பத்திரமும் வாசித்தளித்தார். அங்கிருந்து காந்தியடிகள் பாவனேரி சென்றபோது ஜீவா காந்தியடிகளிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்கிறார். அதற்குக் காந்தியடிகள் பதிலளிக்கிறார். அக்கேள்வி பதில்கள் பின்வருமாறு:

‘நான் நான்கு வருணங்களை ஸ்ரஸ்ஸ்டித்திருத்திருக்கிறேன்’ என்ற கீதா வாக்கியத்தில் உங்களுக்கு உடன்பாடுதான் அல்லவா?”

“ஆம்”

“நீங்கள் பிராமணரா?”

“இல்லை. வைசியன்”

“தீய ஒழுக்கங்களுடைய பிராமணன் சூத்திரனா?”

“இல்லை. கெட்ட பிராமணன்” (ப.1689)

சுயமரியாதைக் கருத்துகளால் ஈர்க்கப்பட்ட ஜீவாவிற்கு மேற்கண்ட காந்தியடிகளின் பதில்கள் ஏற்புடையதாக இல்லை. பின்னர் சிராவயல் ஆசிரமத் தலைவர் கும்பலிங்கத்துடன் கருத்து வேறுபாடு கொண்டு சிராவயல் ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறுகிறார்.

சுயராஜ்ஜியமும் சுயமரியாதையும்

சிராவயல் ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறிய ஜீவானந்தம், நாச்சியார்புரம் என்னும் கிராமத்தில் உண்மை விளக்க நிலையம் (1929) என்ற புதிய ஆசிரமத்தைத் தொடங்கினார். இதன்மூலம், சுயராஜ்ஜியப் போராட்டத்தையும் சுயமரியாதைக்கான சமூகச் சீர்திருத்தப் போராட்டத்தையும் இணைத்து ஜீவா முன்னெடுத்தார். 1927இல் சென்னையில் டாக்டர் அன்சாரி தலைமையில் நடைபெற்ற அகில இந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தமிழகத்தின் பிரதிநிதியாக ஜீவானந்தம் பங்கேற்றார். இக்கால கட்டத்தில், இந்திய விடுதலை, சமூகச் சீர்திருத்தம், தமிழ்ப்பற்று ஆகிய மூன்று சக்திகளால் ஈர்க்கப்பட்டவராக ஜீவானந்தம் விளங்கினார்.

சென்னையில் காங்கிரஸ் மாநாடு முடிந்ததும் தனித்தமிழ் அறிஞர் மறைமலையடிகளைச் சந்திக்க அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார். வீட்டுக் கதவைத் தட்டியவுடன் உள்ளேயிருந்த மறைமலையடிகள் “போஸ்ட் மேனா?” என்று கேட்டார். அவரைச் சந்தித்து உரையாடிய பிறகு, சாதாரண மக்களுடன் உரையாடுவதற்குத் தனித்தமிழ் உதவாது என்பதை அறிந்தார். எனவே, சுயமரியாதையிலும் சுயராஜ்யப் போராட்டத்திலும் தீவிரம் காட்டினார். 1930ஆம் ஆண்டு ஈரோட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டிற்குச் சென்று சாதி, மத விவகாரங்களில்

மட்டுமன்றி அரசியல் விவகாரங்களிலும் சுயமரியாதை இருக்க வேண்டும் என்று பேசினார். மாநாடு முடிந்து ஆசிரமம் திரும்பியதும் மதுவிலக்குப் பிரச்சாரம், ஹரிஜனத் தொண்டு ஆகியவற்றிலும் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இதன் காரணமாக இவருக்குக் கையில் கத்திக்குத்து விழுந்தது. நாச்சியார்புரம் உண்மை விளக்க நிலையத்தில் இருந்த போது 07.04.1930 அன்று அந்நிலையத்தின் முதல் வெளியீடாக “சுயமரியாதை சொன்மாலை” எனும் ஆத்திசூடி வடிவிலான கவிதை நூலை வெளியிட்டார். 102 சூடிகளைக்கொண்ட இக்கவிதை சுதந்திரம், சுயமரியாதை, சமதர்மம் ஆகிய மூன்றையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. அதிலிருந்து சில பகுதிகள் வருமாறு:

- அனைத்துயிர் ஒன்றென்று அறிவதுள் கடமை
- ஆரியர் சூழ்ச்சியில் ஆழ்ந்து போகாதே
- இருடிகள் முனிவர்களென்பவர் புரட்டர்
- ஈசற்கீவதாய் காசழியாதே
- உன்னுடலுத்தமன் உறையுளென்றே உணர்
- ஊரார் உழைப்பில் உடல் வளர்க்காதே
- எல்லாரும் ஓர்குலமெனத் தேர்ந்திடு
- சுதந்திரம் வேண்டின் சுயமரியாதை கொள்
- தீண்டாமை ஒழியத் தீவிரமாய் உழை
- பண்டிதர் அறியார் பகுத்தறிவின் திறம்
- பெண்ணும் ஆணும் எண்ணில் நிகர்
- அறிவியல் வாதம் பெறில் முன்னேற்றம்
- தாய்மொழி போற்றாதார் தீவினையாளர்
- சோதரப் பேற்றின் ஆதாரம் சமத்துவம்
- அன்பே கடவுள் அறிவே மெய்ப்பொருள்
- உண்மை விளக்கம் உத்தமக் கொள்கை

1931இல் விருதுநகரில் நடந்த சுயமரியாதை மாநாட்டில் மதம்-அபின் என்ற மார்க்சின் கருத்தை வெளியிட்டார். இதே ஆண்டில் ஈரோட்டில் காங்கிரஸ் இயக்கம் சார்பாக நவஜவான் மாநாடு ஒன்று நடந்தது. அம்மாநாட்டில் லாகூர் சதி வழக்கில் கைதாகி விடுதலைபெற்ற ஜதீந்திர தாஸ் சகோதரர்கள்,

கிரண்தாஸ் ஆகியோர் பங்கேற்றனர். இம்மாநாட்டில் ஜீவானந்தமும் பங்கேற்றார். இதன்பிறகு, நாச்சியார்புர ஆசிரமம் கோட்டையூருக்கு மாற்றப்பட்டது. கோட்டையூருக்கு வந்தபிறகு, 1932இல் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் கள்ளுக்கடை மறியல் போராட்டத்தை ஜீவா முன்னெடுத்தார். மறியலில் ஈடுபட்டதால் காரைக்குடியில் ஜீவா கைது செய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். ‘சி’ வகுப்பு கைதியான ஜீவானந்தம் சிறையில் வங்கப் புரட்சியாளர்களான ஜீவன்லால் கோஸ் சட்டோபாத்யாயா, பதுகேஷ்வர்தத், குந்தர்லால் ஆகியோரைச் சந்தித்தார். இவர்களைச் சந்தித்ததன் மூலம் கம்யூனிச சித்தாந்தத்தின்பால் ஜீவா ஈர்க்கப்பட்டார். இச்சந்திப்பு, ஜீவாவின் பொதுவுடைமைக் கருத்தியலுக்கு அடித்தளமிட்டது.

சுயமரியாதையிலிருந்து சமதர்மத்திற்கு

1933ஆம் ஆண்டில் சிங்காரவேலு செட்டியார், ஈ.வெ.ரா ஆகியோர் ரஷ்யா சென்று திரும்பினர். சுயமரியாதைக் கூட்டத்தில் சோஷலிசம், கம்யூனிசம் ஆகிய அரசியல் கருத்துகள் பேசப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் ஜீவானந்தம் குடியரசு, பகுத்தறிவு, புரட்சி ஆகிய பத்திரிகைகளில் கட்டுரை எழுதத் தொடங்கினார். 1933ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் சென்னை பச்சையப்பன் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழன்பர்கள் மகாநாடு நடந்தது. அதில், பங்கேற்றுப் பேசிய ஜீவா, மதத்தையும் மூடப்பழக்கங்களையும் புகுத்தாமல் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார். 1934இல் தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சங்கம் தொடங்கப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடைசெய்யப்பட்டது. மீரட்சி வழக்கு கம்யூனிஸ்ட்கள் மீது போடப்பட்டது. மத்திய சட்டசபைக்கு(பாராளுமன்றம்) தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. ஈ.வெ.ரா. நீதிக்கட்சியை ஆதரித்தார். ஜீவா அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். சமூகப்புரட்சியை நோக்கி முன்னேறுவதா, சீர்திருத்தத்தோடு நின்றுவிடுவதா என்று கேள்வி எழுப்பினார். சோஷலிசப் பரப்புரையில் ஈடுபட்டார். “சோஷலிசம் ஏன் உகந்தது” முதலான சிறுநூல்களை வெளியிட்டார். 1934இல் ஜோலார்பேட்டை வி.பார்த்தசாரதி என்பவரின் உதவியுடன் ‘சமதர்ம’ என்ற வார இதழும் தொடங்கினார். குடியரசு இதழ் வெளியீடாக பகத்சிங்கின் “நான் ஏன் நாத்திகள்?” என்ற நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அந்நூல்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு ஜீவா சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இதே ஆண்டில் மும்பையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மகாசபையில் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சி தனிப்பிரிவாக உருவானது.

1935இல் திருத்துறைப்பூண்டியில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை மாநாட்டில் இரண்டு அணிகள் உருவாயின. ஜீவா பெரியாரோடு முரண்பட்டார். நிலச்சுவான்தாரர்களைக் கொண்ட நீதிக்கட்சியை ஆதரிக்கும் ஈ.வெ.ரா.விற்கு ஜீவானந்தம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். ‘பெரியார் சுயமரியாதைக்காரர் அல்லர், சோஷியலிசத்திற்காகப் போராடுபவர் அல்லர், ஜமீன்தாரர்களின் விரோதியல்லர், சொல்லும் செயலும் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்குப் பலன் தராது.’ என்று குறிப்பிட்டார். மேலும், இம்மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளை நோக்கிப் பின்வருமாறு கேள்வி கேட்டுப் பதிலுரைத்தார். “கடவுளானாலும் காந்தியானாலும் சொல்வது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாவிட்டால், தள்ளிவிட வேண்டுமென்கிறோம். அப்படியானால், ஈ.வெ.ரா சொல்வது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாவிட்டால் வாலிபர்களாகிய நாம் என்ன செய்யவேண்டும்? ஈ.வெ.ரா.வின் தலைமையை உதறிவிட்டு புரட்சிப் பாதையில் முன்னேற வேண்டும்” (மேற்கோள்:வீ.அரசு(ப.ஆ):2007:ப.1693).

பெரியாரை எதிர்த்த அதே சமயத்தில் காந்தியையும் புறக்கணிக்கும்படி ‘புரட்சி’ பத்திரிகையில் ‘காந்தி பகீஷ்காரம்’ என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதினார். அதில், தன்னைச் சென்னை நாத்திகர் சபையின் காரியதரிசி என்று குறிப்பிட்டார். அக்கட்டுரையில் காந்தியைப் புறக்கணிப்பதற்கான பத்து காரணங்களைக் குறிப்பிட்டார். அவற்றுள் சில பின்வருமாறு;

- ஹரிஜன முத்திரை வேண்டுமா? மனிதசமஉரிமை வேண்டுமா? மனித சமஉரிமை வேண்டுமென்றால் காந்தியைப் பகீஷ்கரியுங்கள்.
- ஐயாயிரம் வருடங்களாக அடிமை பொம்மைகளை உற்பத்தி செய்த இந்து மதம் அவசியமா? ஐம்பது வருடங்களாக உலகத்தைப் புதுப்பித்த அறிவியல் வாதம் அவசியமா? அறிவியல் வாதமென்றால் மதபக்தர் காந்தியைப் பகீஷ்கரியுங்கள்.
- அவமானத்தைத் தரும் அபத்த ‘வர்ணாசிரமம்’ சரியா? ‘எல்லாரும் ஓர் இனம்’ ‘எல்லாரும் ஓர் நிறை’ என்னும் மனித சமானக் கொள்கை சரியா? மனித சமானக் கொள்கை சரியென்றால் வர்ணாசிரம பாஷ்யக்காரர் காந்தியைப் பகீஷ்கரியுங்கள்.
- பார்ப்பனர்களையும் பணக்காரர்களையும் பரிவுடன் பாதுகாக்கும் ராமராஜ்ஜியம் தக்கதா? வயிறு உலர்ந்து வாடும் உழைப்பாளியின் கவலைக் கடலைத் தூர்க்கும் பொதுவுடைமை ஐக்கியக் குடியரசு தக்கதா? பின்னதுதான்

தக்கதென்றால் ‘தரித்திர நாராயணரின் பிரதிநிதி’ காந்தியைப் பகீஷ்கரியுங்கள்.

- வியர்த்தனென அனுபவம் கண்ட சீர்திருத்தம் வேண்டுமா? வெற்றிமேல் வெற்றி தரும் புரட்சி வேண்டுமா? புரட்சி வேண்டுமென்றால் சீர்திருத்தவாதி காந்தியைப் பகீஷ்கரியுங்கள். (புரட்சி,11.02.1934, மேற்கோள்:வீ.அரசு(ப.ஆ):2007:ப.552).

தொடர்ந்து புரட்சி இதழில் (25.02.1934) எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் காந்தியமும் பொதுவுடைமையும் இரண்டு நேர்க்கோடுகள் (Parallel Lines) இரண்டும் என்றும் ஒன்றுசேராது என்று குறிப்பிடுகிறார். “காந்தியத்தின் அடிப்படை அஸ்திவாரம் நம்பிக்கை, சமதர்மத்தின் அடிப்படை அனுபவ ஆராய்ச்சியின் தீர்மானம். காந்திஜி ஆத்மார்த்திகவாதி (Spiritualist). சமதர்மம், லோகாயதவாதி, சமதர்மம் யந்திர வளர்ச்சியைப் போற்றுகிறான், காந்திஜி இயந்திர வளர்ச்சியைத் தூற்றுகிறார். ஆகவே, காந்திஜிக்கும் சமதர்மத்துக்கும் ஏணி வைத்தாலும் எட்டாது” (மேலது ப.572).

இவ்வாறு எழுதிய ஜீவானந்தம் பின்னர், காந்தியடிகளை நன்கு உணர்ந்து அவரை உடன்பாடாக அணுகினார். ஜீவானந்தம் இரண்டாம் உலகப்போரை எதிர்த்துப் பேசியதற்காகச் சிறை சென்று வெளியில் வந்தபிறகு(1942) பூதப்பாண்டியில் நடைபெற்ற காந்தி ஜெயந்தி நிகழ்வில் காந்தியைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்தார். இதனால் அவர்மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு ஒரு வருடம் கடுங்காவல் தண்டனை பெற்றார்.

மகாத்மா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டபோது, பெரும் மக்கள் திரளிடத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையும் ஜனநாயக ஆர்வத்தையும் உருவாக்கியதில் அவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு என்றும் இந்து வகுப்புவாத கலவரங்களின்போது சிறுபான்மையினருக்கு ஆதரவாக இருந்தார் என்றும் அவரது கொலை ஏகாதிபத்திய ஏஜெண்டுகளும் எதிர்புரட்சி சக்திகளின் ஏஜெண்டுகளும் வளர்ந்து வலிமைபெற்று வரும் புரட்சி சக்திகளின்மீது தொடுத்த தாக்குதல் என்றும் மதிப்பிடுகிறார்.

1936ஆம் ஆண்டில் சுயமரியாதைச் சமதர்மக் கட்சியின் முதல் மாநாடு நடைபெற்றது. இதில், தோழர் எஸ்.கே.டாங்கே தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். 1936ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் சுயமரியாதைக் கட்சியைக் கலைத்துவிட்டு காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியாகச் செயல்படுவதாக முடிவெடுக்கப்பட்டது. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன்

முயற்சியினால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சி தொடங்கப்பட்டது. சீனிவாசராவ் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஜீவாவிடம் கட்சியமைக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இக்கால கட்டத்தில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத் தலைவர் அமீர் ஹைதர்கான் சென்னைக்கு வருகை புரிந்தார். அச்சு ஊழியர்கள், டிராம் ஊழியர்கள், இரயில்வே ஊழியர்களை இணைத்து இள மார்க்சிய கழகம் (Young Marxist League) ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால், அரசு இதனைத் தடை செய்தது. 1937ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சி மாநாடு சேலத்தில் நடைபெற்றது. ஜீவானந்தம் சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் பொதுச்செயலாளராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார். இதனையொட்டி ஜனசக்தியைக் காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் வார இதழாகக் கொண்டுவந்தார். இக்காலப்பகுதியில் ஏராளமான தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களிலும் மாணவப்போராட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டார். தொழிலாளர் போராட்டங்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் பல பாடல்களை எழுதினார். லெனிணையும் பகத்சிங்கையும் போற்றிப் புகழ்ந்தார். இந்தியா அரசியல் விடுதலை, சமூக விடுதலை பெறுவதையும் தாண்டி புரட்சி செய்து சோஷலிஷ் நாடாக உருவாக வேண்டும் என்பதுதான் அவரது குறிக்கோளாக இருந்தது.

பஞ்சையர் பசியில் வாடி பரிதவிப்போர்கள் கோடி பாரினில் பெரும்புரட்சி நேரது விடியாதடி வஞ்சகத் தலைவர் வேண்டாம் எங்கள் லெனின் போதுமடி தூக்குமேடை நின்ற சிங்கம் தோன்றிய நம் நாடு (புரட்சி வீரர், 1934)

கோடிக்கால் பூதமடா - தொழிலாளி
கோபத்தின் ரூபமடா
நாடி எழுந்தது பார் குவலயம்
நாற்றிசையும் அதிர
(கோடிக்கால் பூதம், 1934)

காலுக்குச் செருப்புமில்லை
கால்வயிற்றுக்கு கூழுமில்லை
பாமுக்கு உழைத்தோமடா - என் தோழனே
பசையற்றுப் போனோமடா
(1934 - கோவை ஸ்டான்ஸ் மில்ஸ் தொழிலாளர் போராட்டத்தின்போது பாடியது)

ப.ஜீவானந்தத்தின் பாடல்கள் பலவும் பாரதி சொன்னதுபோல் 'பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டில்' அமைந்தவையே.

பொதுவுடைமை பெற வேண்டும் - உடன்
புரட்சி செய்திட வேண்டும்
வேறென்ன வேண்டும்.

இப்பாடல் அக்காலத் திரைப்படப் பாடல் ஒன்றை அடியொற்றி எழுதப்பட்டது. இதேபோல கிருஷ்ணலீலா திரைப்படத்தில் வந்த "சாமி சத்யபாமா கதவைத் திறவாய்" என்ற பாடல் மெட்டில் பின்வரும் சமதர்மப் பாடலை இயற்றினார்.

"ஓங்கும் சமதர்மம் உகப்பீர் தோழரே
தோழரே! தோழரே! தோழரே! - நிதம்"
(குடியரசு 1933)

இந்தியாவின் அரசியல் விடுதலை, சமூக விடுதலை, தொழிலாளர் விடுதலை, சோஷலிசப் புரட்சி ஆகியவற்றோடு பெண் விடுதலையையும் வலியுறுத்தி ஏராளமான பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். பெண் அடிமைப்படுத்தல், ஆடவர் ஆதிக்க நிந்தனை, காதல் மணம் பேணல், பெண்ணுரிமைப் போருக்கு அழைப்பு, நவநாதி முதலான பாடல்கள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழகத்தில் பொதுவுடைமையைப் பாரதிவழியில் கொண்டுசெல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய ஜீவா, 1945ஆம் ஆண்டில் பாரதி விழாவைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் கொண்டாடும்படி செய்தார். பாரதி பாடல்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட தடையை நீக்கி நாட்டுடைமையாக்கும்படிப் போராட்டம் நடத்தினார். பாரதி கீதம் பாடி, பாரதியைப் பெரும் மக்கள் திரளிடத்தில் கொண்டு சென்றதோடு பாரதி படைப்புகள் குறித்து குறிப்பிடத்தக்க திறனாய்வு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். பாரதி படைப்புகள் குறித்த விவாதங்களிலும் ஈடுபட்டார். பி.ஸ்ரீ.ஆச்சார்யா பாரதியை வேதாந்த சிந்தனைக்குள் அடைக்க முயன்றபோது ஜீவா, அவரைப் பொதுவுடைமைக் கவிஞராக நிறுவிக்காட்டினார்.

முடிவுரை

பன்மொழிச்சூழலும் பல் பண்பாட்டுத்தன்மையும் கொண்ட இந்திய சமூகங்களின் ஒன்றிணைப்பில்தான் இந்திய தேசியம் மலர்ந்தது. இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பல்வேறு சமூகப்பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களும், பல்வேறு சமய நம்பிக்கை கொண்டோரும் பங்கேற்று, ஆங்கிலேயரின் காலனிய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராடி, இந்தியாவின் அரசியல் விடுதலையைப் பெற்றனர். இந்தியத் தேசியத்திற்குச் சமூக விடுதலை, பொருளாதார விடுதலை, அரசியல் விடுதலை எனப் பன்முகப் பரிமாணங்கள் உண்டு. இந்தியாவிற்குச் சமூக விடுதலைதான் முதலில் தேவை என்று சொன்னவர்களும், இல்லை அரசியல் விடுதலைதான்

முதலில் தேவை; சாதிப்பிரிவைப் போக்கும் சமூக விடுதலையைப் பின்னர் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னவர்களும், இந்திய அரசியல் விடுதலையை அகிம்சை வழியிலின்றி ஆயுதம் தாங்கிய போராட்ட வழியில்தான் பெற முடியும் என்று சொன்னவர்களும், இந்திய அரசியல் விடுதலை பொதுவுடைமை சார்புடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னவர்களும் இணைந்துதான் இந்திய விடுதலையைப் பெற்றுத் தந்தார்கள்.

மேற்சட்டிய சித்தாந்த வேறுபாடுகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று முரணானவை அல்ல; அவை காலனிய இந்தியத் தேசியத்தின் பன்முகப் பரிமாணங்களே. இம்முரண்பட்ட சித்தாந்தங்களோடு ஊடாடித்தான் ப.ஜீவானந்தத்தின் ஆளுமை உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. காந்தியத்தில் தொடங்கி சுயமரியாதை, தமிழ் உணர்வு எனப் படிப்படியாக வளர்ந்து இறுதியில் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தில் தன்னைக் கரைத்துக் கொண்டவராக ப.ஜீவானந்தம் விளங்குகிறார். காந்தியம், சுயமரியாதை, மொழியுணர்வு ஆகிய சித்தாந்தங்களின் வரலாற்றுத் தேவையினை ஜீவா உணர்ந்திருந்தார். ஆனால், இவற்றையெல்லாம் பொதுவுடைமை வெளிச்சத்திலிருந்து காண முயன்றார். இந்திய விடுதலைக்குப்பிறகு, இச்சித்தாந்தங்களின் கொள்கைப் பிடிப்பிலிருந்து ஜீவா வழுவவே இல்லை. குறிப்பாகத் தமிழ் மொழியுணர்வை

அவர் கடைசிவரை கொண்டிருந்தார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஹிந்தி ஒழிப்புப் போராட்டம் நடந்தபோது, “ஹிந்தி ஒருபோதும் இல்லை; ஆங்கிலமே எப்போதும்” (Hindi Never; English Ever) என்ற முழக்கம் சட்டமன்றத்தில் உயர்ந்தது. அப்போது ஜீவானந்தம் எழுந்து, தமிழ் எப்போது (When Tamil) என்று கேட்டார். தமிழ், கல்லூரிகளில் பயிற்று மொழியாக வேண்டுமென்று குரல்கொடுத்தார். இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இடதுசாரிகளுக்கும் முதன்மையான பங்கிருக்கிறது என்பதைத்தான் ப.ஜீவானந்தத்தின் வாழ்க்கை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. பாரதியின் விடுதலைக் கருத்தியல் மனித குலத்தின் எல்லாவிதமான அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரானதாக இருந்ததைப் போன்றே ஜீவாவின் விடுதலைக் கருத்தியலும் விளங்குகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அரசு, வீ., (ப.ஆ), ப.ஜீவானந்தம் ஆக்கங்கள் - முழுத்திரட்டு (பகுதி - 1, பகுதி - 2), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு - அக்டோபர் 2007.
2. ஜீவா, ஜீவாவின் பாடல்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு - மே, 2014.

கட்டுரையாளர், பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, காந்திகிராம கிராமிய நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், காந்திகிராமம்.

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கல்லிடைக்குறிச்சியில் கலைஞர் நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சியினை கல்லிடைக்குறிச்சி பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர் பார்வதி இசக்கி பாண்டியன் திறந்து வைத்தார், இதில் பேரூராட்சி மன்றத் துணைத் தலைவர் இசக்கி பாண்டியன், பாபநாசம் திருவள்ளூர் கல்லூரி தமிழ்த்துறை இணைப் பேராசிரியர் கண்ணகி, ஆண்டனி மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் அருட் சகோதரி சந்தன மேரி, கல்லிடைக்குறிச்சி வாசகர் வட்டத் தலைவர் திருவருள் லத்திப், எல்ஐசி பாரதி கண்ணன் மற்றும் என்சிபிஎச் கிளை மேலாளர் பூர்ணா ஏசுதாஸ் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் நாகர்கோவில் கிளையின் சார்பாக
நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள்

10.07.2023 அன்று நேஷனல் புக் ட்ரஸ்ட் மற்றும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் இணைந்து நடத்திய 38 ஆவது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை நாகர்கோவில் மாநகராட்சி மேயர். ரெ.மகேஷ் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் முனைவர் நசேரேத் பசலியான், சுரேஷ் மேஸ்திரிதாஸ், எஸ்.கே. கங்கா, அ.கா.பெருமாள், செந்தி நடராசன், சி.சொக்கலிங்கம், இசக்கிமுத்து, எழுத்தாளர் குறும்பனை சி.பெர்லின், பிரிஸ்டோ, ராஜா, மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

11.07.2023 அன்று நாகர்கோவில் செயின்ட் ஜோசப் உயர்நிலைப் பள்ளியில் புத்தகக் கண்காட்சியை வரலாற்றறிஞர் அ.கா.பெருமாள் துவக்கி வைத்தார். இதில் அருட்தந்தை ஃபெலிக்ஸ் அலெக்ஸாண்டர், பள்ளியின் முதல்வர் அருட்தந்தை மரிய செல்வன், பள்ளியின் தாளாளர் அருட்பணி மரிய செல்வன், மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

13.07.2023 சித்திரங்கோடு டிரினிட்டி மத்திய பள்ளியில் (CBSE) அன்று சிறப்பு புத்தகக் கண்காட்சியை பள்ளியின் தாளாளர் அருட்தந்தை பால் ரிச்சர்டு அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் பள்ளி முதல்வர் அமலி மற்றும் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர். இரா.மு.தனசேகரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

19.07.23 அன்று பெருந்தலைவர் காமராசரின் பிறந்தநாளை முன்னிட்டு கன்னியாகுமரி மேற்கு மாவட்ட மாணவர் காங்கிரஸ் பள்ளி மற்றும் கல்லூரி மாணவர்களுக்கான மாவட்ட அளவிலான மாபெரும் கலை இலக்கியப் போட்டிகளை மார்த்தாண்டம் YMCA மைதானத்தில் துவங்கியது. இதில் சிறப்பு பகுதியாக நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புத்தகக் கண்காட்சியை ஐசக் எலும்பு முறிவு மருத்துவமனையின் இயக்குநர் மருத்துவர் திரு. ஐசக் சுந்தர்சன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் கலந்து கொண்டார்.

திசைச் சொல்லும் விபாஷைகளும்

ஆ. கார்த்திகேயன்

நமது மரபிலக்கணக்காரர்கள் மொழி என்பதற்கு இருக்கும் திசைமொழிகளைக் குறித்து ஓரளவு அறிந்திருந்தனர். திசைமொழிகளைச் சுருக்கமாக விவரித்திருப்பதோடு செய்யுட் கலை, நாடகக்கலை ஆகிய படைப்புகளில் அவற்றின் பயன்பாட்டையும் அறிந்திருந்தனர். காவிய காலம் என்ற தமது நூலில் வையாபுரிப்பிள்ளை, "தொல்காப்பியர் பாணினிக்கும் மனுவிற்கும் பிற்பட்டவர். கௌடில்யரது அர்த்த சாஸ்திரத்தை அறிந்தவர். பரத நாட்டிய சாஸ்திரத்தைத் தமது இலக்கணத்தில் நன்றாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்" (2010:52) என்கிறார். பரதரின் முழு இலக்கணத்தையும் தொல்காப்பியத்தோடு ஒப்பிட வேண்டி இருக்கிறது. பரதர் கி.மு 200க்கும் கி.பி 200 க்கும் இடைப்பட்டவர். நிகழ்த்து கலை மரபுகள், இசை மரபுகள் சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் குறித்தும் தம் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் வருணிக்கிறார், பரதர் விவரிக்கும் பாஷை, விபாஷைகளின் தாக்கம் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளதா என்பதை இக்கட்டுரை பரிசீலிப்பதோடு கிளை மொழிகளைக் குறித்தும் சில பொதுவான செய்திகளையும் விளக்குகிறது.

2) கிளை மொழிகள் ஆய்வு:

இவ்விடத்தில் கிளை மொழிகள் குறித்து மொழியியலாளரின் (Linguists) கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தலாம். மொழி இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகிறது.

கிளை மொழியியல் மொழியில் காணப்படும் வேறுபாடுகளை நில அடிப்படையில் ஆய்வு செய்கின்ற பிரிவாகும். சமுதாய மொழியியலின் உட்பிரிவாக விளங்கும் இது ஆங்கிலத்தில் (Dialectology) எனப்படும். Dialektos என்ற கிரேக்கச் சொல் இதற்கு அடிப்படை. இதற்குப் பேசுகின்ற முறைமை (Way of speaking) என்று பொருள். சமகாலத்தில் நில அடிப்படையில் வட்டார மொழிகளை விவரித்து இலக்கணம் வரைவது வட்டார விவரணை இலக்கணம் என்பர். (A Descriptive Grammar of a Dialect.). ஒரு பொதுமொழியிலிருந்து வளர்ந்த இரு மொழிகளையும் கிளைமொழியியல் ஆராயலாம். உருதும் இந்தியும் ஒரு பொது மொழியிலிருந்து வந்தவைதான். ஓரிடத்திலிருந்து வேறிடத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களின் மாற்றமடைந்த மொழியை ஆராயலாம். வினா நிரல் தயாரித்து தரவுகள் - சேகரிப்பது, தரவுகள் சரிதனா என உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது நேரடியாக (அ) மறைமுகமாகவோ சேகரிப்பது; பின்னர் பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்துவது இப்படி பல நெறிமுறைகள் உள்ளன. இவ்வாறு ஒரு கிளை மொழிக்கு இலக்கணம் எழுதப்படும். :Field Linguistics' என்றொரு பாடப்பிரிவே உள்ளது. கிளைமொழிகள் ஆய்வில் பாகுபாட்டுக் கோடுகள் (Isoglosses) முக்கியமானவை. கிளை மொழிகளைக் கண்டறிய மொழி பாகுபாட்டுக்கோடுகள் என்ற கருத்தை (Concept) வலியுறுத்துவார். கிளைமொழி எல்லையைக் குறிக்கும் பாகுபாட்டுக் கோடுகள் மொழியின் எந்தவொரு கூறினையும் காட்டப் பயன்படுத்தலாம். கிளை மொழிகளுக்குள் பெரும்பான்மை ஒற்றுமையும் சிறுபான்மை வேற்றுமையும் இருக்கும் நிலத்தால் செய்கின்ற தொழிலால், சாதியால் பாகுபாட்டுக் கோடுகள் அமையலாம். மீனவர் தமிழில் தண்ணீரைக் குறிக்க : ஏறிணி, வத்தம், கலக்கு, தெளிவு, பணிச்சல், சுரப்பு, சோனி வெள்ளம், தென்னிவெள்ளம் இப்படிப் பாகுபாட்டுக்கோடுகள்.

காற்றைக் குறிக்க பல சொற்கள் இருக்கும் ஆரியம் என்ற சொல் கேழ்வரகை குறிக்கும் என்பது எங்க பக்கத்து மக்களுக்குத் தெரியாது.' தலக்காநாள்' என்பது நேற்று என்ற பொருளில் நாகர்கோவிலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கிளைமொழி ஆய்வுகள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் துறையிலும் கேரளப் பல்கலைக்கழக மொழியியல் நுறையிலும் ஏராளமாக நடந்துள்ளன.

கிளைமொழிகள் குறித்து பேரா. கோ. சீனுவாச வர்மா நல்ல அறிமுகநூல் எழுதியுள்ளார். "சாதிப்பேச்சும் உறவுமுறைகள் பெயர்களும்" என்ற கட்டுரையில் ஒரே ஊரில் வழங்கும் உறவுமுறை பெயர்களில் காணப்படும் பாகுபாட்டுக்கோடுகள் தொடர்பாக பேரா முத்துச்சண்முகம் ஆய்வு செய்துள்ளார். (2014; பக்; 33). கிளை மொழிகளின் வளத்தை அறியவும் ஆவணப்படுத்தவும் கிளை மொழி ஆய்வுகள் அவசியம். Gorge Grierson மேற்கொண்ட லிவீஸ்டிசுரீ Survey of India நம்மில் பலரும் அறிந்திருக்கலாம்.

3) பரதமுனிவரின் வருணனை

பரத முனிவர் வடமொழியில் நாட்டிய சாஸ்திரம் எழுதினார். அந்நூலில் சுமார் 62 ஸ்லோகங்களில் பிராகிருத கிளைமொழிகளை வர்ணிக்கிறார். ஒலியியல் விதிகள் தந்துள்ளார். சொற்களையும் வகைப்படுத்துகிறார். சமஸ்கிருத நாடக மரபுகளை பாதுகாப்பதே அல்லது வரையரை செய்வதே அவரது நோக்கம். சமஸ்கிருத ஒதுதுதல் முடித்துவிட்டு பிராகிருதம் ஒதுதுதல் தொடங்குகிறார். ஆனால் Prakrit recitation பற்றி கூறவேண்டியதின் அவசியம் என்ன? சமஸ். நாடகத்தில் அவற்றின் பங்கென்ன? சில ஸ்லோகங்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் பொருளைக் காணலாம் அவர் கூற்றுப்படி

1) பிராகிருதம் பரவலாகக் காணப்படுவது. தூய்மையற்றது.

மதிப்பற்றது. (devoid of merits of refinement). பிராகிருதச் சொற்களை மூன்று வகையாக பிரிக்கிறார்.

1. சமானசப்தம்; (சமஸ்கிருத்திலும் பிராகிருதத்திலும் சொல்லின் வடிவமும் பொருளும் ஒன்றாக இருப்பது.)

2. விப்ரஷ்டம் : சொற்கள் ஒலிமாற்றம் பெற்று வழங்குதல்

முக > முஹ

விஷ > விச

பீஷ்ம > பிம்ஹோ

3. தேசி (desigamata):

தேச பாஷையிருந்து பெற்ற சொற்கள். சமஸ்கிருதத்தில் இல்லாதவை. திராவிடச் சொற்களாகக் கூட இருக்கலாம்.

இதனைத் தொடர்ந்து குறிப்பாக நாடகத்தில் வரும் சாலைகளையும் சுட்டுகிறார்.

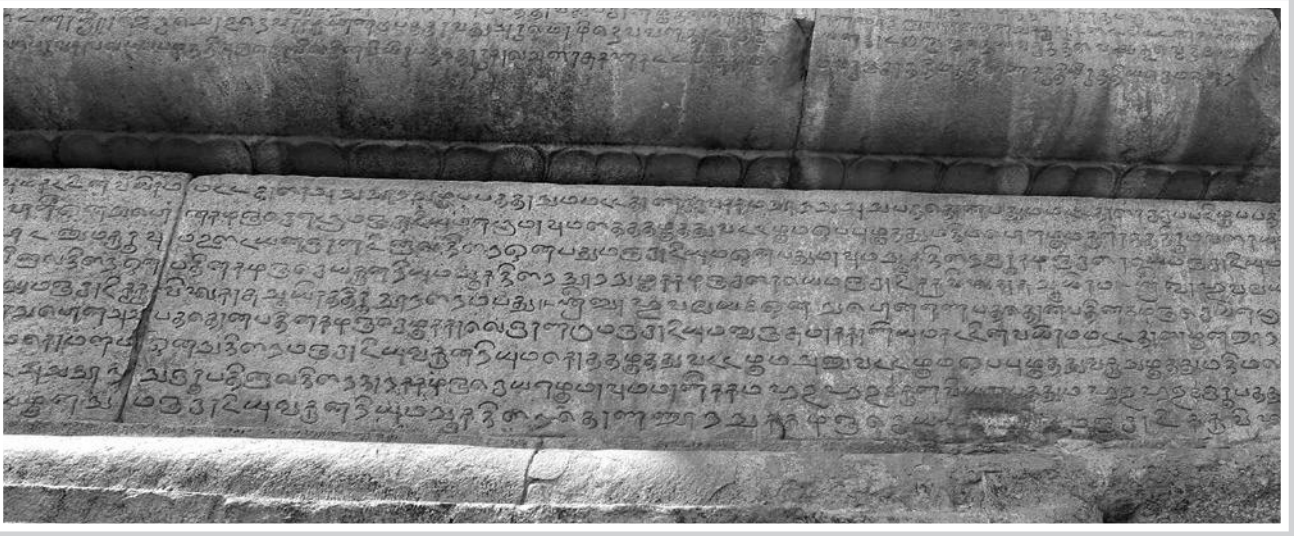
1) அதி பாஷா (கடவுளர் மொழி)

2) ஆர்ய பாஷா (உயர்ந்தோர்)

3) ஜாதி பாஷா (பொதுமக்கள்)

4) யன்யொந்திரி பாஷா (பறவைகள், விலங்குகள் போல பேசும் பேச்சு)

பரதர் பாஷை, விபாஷை, தேச பாஷை போன்ற தொடர்களைப் பயன்படுத்தினாலும் அவற்றை

வரையறுப்பதில் தெளிவில்லை என்பர். அபிநவகுப்தர் பிற காலத்தில் பாஷை என்பது சமஸ்கிருத மொழியின் சிதைவு என்றும் விபாஷை என்பது பாஷையிலிருந்து பிறந்தது என்றும் குறிப்பிடுவார். பாஷைக்கு எடுத்துக்காட்டாக: மாகதி, அவந்தி, பிராசிய, செளரசேனி, பாலிகா, தாக்ஷணாட்டிய முதலியவற்றை தருகிறார். விபாஷைகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக திராமிளி, ஆந்தரீ, சாபரி, சாண்டாலி, நாகரி போன்றவற்றைத் தருகிறார்.

இவற்றில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது "அரங்க நிகழ்த்து கலையில் திராமிளர்கள், ஆந்திரர்கள், கிராதகர்கள், நாவிதர்கள் ஆகியோர் தம் சொந்த மொழியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. (ஸ்லோகம்-44). யானைகள், குதிரைகள், ஓட்டகங்கள் ஆகியவற்றை கவனிப்பவர்கள் ஆபிரி பேசலாம். காட்டு வாசிகளுக்கு திராமிடி உகந்தது. (ஸ்லோகம்-54) திராமிளி, திராமிடி, ஆந்திரா தென்னிந்திய மொழிகளைக் குறித்தன. இவ் விபாஷைகளைப் பேசுவோர்' pure communities 'இல்லை என்கிறார் பரதர். சுத்த சாதிக்காரர்கள் அதாவது பிராமணர்கள் செளரசேனியில் உரையாடுவர். உலகைத் துறந்த பிராமணர்கள், சமஸ்கிருதம் கற்கும் புனிதர், மாணவர்கள், துறவியர். போன்றோர்க்கு சமஸ்கிருதம் அனுமதிக்கப்பட்டது. அந்தப்புரத்தில் உள்ளவர்கள் (Royal harems), மாகதியில் பேசிக்கொள்வர். அபுலரஸ், மேலுலகில் கடவுளோடு அவையில் இருக்கையில் சமஸ்கிருதத்திலும் பூவுலகம் வந்து விட்டால் குழற்கேற்ப பிராகிருதம் தான் பேசவேண்டும். ஒன்று கூறலாம். பிராகிருதக் கிளைமொழிகளை நாடகப் பாத்திரங்களுக்கு ஒதுக்குவதில் பரதர் அக்கறை காட்டியுள்ளார். (Allocation of dialects to Characters) பின்னால் வந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூட (Dramatic Prakrits) இது குறித்து விவரித்துள்ளனர். இன்னொன்று சொற்கள், ஒலி மாற்றங்களைக் கூடக் கண்டறிந்து பட்டியல் இட்டுள்ளனர். அவை சமண சமய இலக்கியங்களையும் புரிந்து கொள்ளப் பயன்படுகிறது. தமிழர்களுக்குத் தெரிந்த வட கிளைமொழிகள் 9 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய திவாகர நிகண்டில் காணப்படுகிறது. தமிழில் 'மூவறு பாடை' என்பது

பழைய வழக்கு. திவாகரரே முதன் முதலில் இவற்றைப் பட்டியல் இடுகிறார்." அங்கம், வங்கம், கலிங்கம்/ சிந்து, சோனகம், திராவிடம், சிங்களம் / மகதம், கவுடம், மராட்டம், கொங்கணம்/துளுவம், சாவகம், சீனம், காம்போதி / அருமணம், பப்பரம் என்னச் சொல்லிவை / பதினெண்பாடையாம்" (2449). (மேற்கோள் செ.வை.சண்முகம், 1995, பக்:138) இவற்றுள் சிங்களம், துளுவம், திராவிடம், சோனகம், சீனம், காம்போதி, சாவகம் தவிர பிற பெயர்கள் வட இந்திய பாடைகளைக் (நாட்டின் பெயரே பாடைகளின் பெயர்) குறித்தன. குறிப்பாக ஒரு கருத்தை நினைவில் நிறுத்தி தமிழ் கிளைமொழிக்கு செல்லலாம். சமஸ்கிருத மாணவர்கள் அம்மொழி நாடகத்தில் வரும் பிராகிருத உரையாடல் பகுதிகளைக் கற்பதற்காக பிராகிருத இலக்கணம் எழுதப்பட்டன. அவை சமஸ்கிருதத்தோடு தொடர்பு படுத்தி எழுதப் பட்டன மதிப்பற்றது தூய்மையற்றது என விமர்சிக்கப்பட்டது. சமஸ்கிருதம் (noble language) எனக் கருதப்பட்டது. இதனால் பிராகிருதம் பின்னாளில் சமஸ்கிருதத்திகே எதிராக கிளர்ந்து எழுந்தது.

5) தமிழில் கிளைமொழிகள்:

பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் நாடகங்கள் அல்ல. தனிதனிப் பாடல்கள். அகம் என்றும் புறம் என்றும் பிரிக்கப்பட்டு வழங்கி வருபவை. தனிப் பாடல்கள் எவ்வாறு நாடகமாகும். ஆனால் அவை யாவும் தனியொருவர் பேசும் நாடகப் பாங்கில் (Dramatic monologue) அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் கிளைமொழிகளை விவரிக்க இடமில்லை. இருப்பினும் சங்க இலக்கியத்தில் கிளை மொழிகள் இருந்திருக்கலாம் என்று செ.வை.சண்முகம் கட்டுரை படைத்துள்ளார். புறநானூற்றில் ஓசை என்ற சொல் பொறியல் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. கலித்தொகையில் செரு என்ற சொல் வயல் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது. நான்கு என்ற எண்ணுப் பெயருக்கு 'நால்கு' என்ற வடிவம் கிடைக்கிறது என்பது என்பதற்கு 'தொண்டு' வடிவம் கிடைக்கிறது. மகர ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் அத்துப் சாரியை ஏற்றும் ஏற்காமலும் வந்துள்ளன.

வேழம் வேழக்கு-
வையம் - வையக்கு

இவையாவும் பழைய கிளைமொழி வழக்குகளாக இருந்திருக்கலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் மலைநாட்டார் வழக்குகளும் குடநாட்டார் வழக்குகளும் பதிவாகியுள்ளன

கேட்டைக்க-கேட்க

இருந்தைக்க - இருக்க

கேட்டைக்க போன்ற வடிவங்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் வந்துள்ளன. இவை மலைநாட்டு வழக்கு. இன்றும் மலையாளத்தில் வழக்கில் உள்ளன.

6) வீரசோழியத்தில் கிளைமொழி செய்திகள்:

வீரசோழியம் வடமொழி சார்புடைய தமிழிலக்கணம். இந்நூலாசிரியரை 'வடமொழி வழித் தமிழாசிரியர்' என்பர். இவர் வட்டார வழக்கு சொற்களைப் பிழையானவை என்பார். அவற்றைத் திருத்தி எழுத வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவார். வீரசோழிய உரையாசிரியர் அவர் காலத்து இருந்த மூன்று வட்டார வழக்குகளைச் சுட்டுகிறார்.

1). கருமண் நிலப்பகுதி: இது கொங்கு வட்டாரத்தைக் குறிக்கும். இங்கு முகர, ளகரங்கள் மயங்கி வரும்.

நாழி > நாளி

உழக்கு > உளக்கு

2) காவிரி பாயும் பகுதி:

வெற்றிலை > வெச்சிலை

முற்றம் > முச்சம்

3) பாலாறு பாயும் பகுதி:

அ) வீட்டின் பக்கத்தில் நின்றது.
வீட்டுக்கா நின்றது.

ஆ) நெல்லின் பக்கத்தில் நின்றது.
நெல்லுக்கா நின்றது.

வீரசோழியத்துக்கு உரை எழுதிய பெருந்தேவனார் இவ்வேறுபாடுகளைத் தருகிறார். வெறுமனே (Isoglosses) மட்டும் தந்து அதன் பயன்பாட்டைச் சுட்டவில்லை

7) தொல்காப்பியம், திசைச் சொல்:

ஆனால் தொல்காப்பியம் திசைச் சொற்களைக் குறிப்பிட்டு செய்யுள் ஈட்டுவதற்கு அவை பயன்படுமாற்றையும் குறிப்பிடுகிறார். இயற்சொல், திரிசொல், திசைச் சொல், வடசொல் ஆகியவை செய்யுளீட்ட சொற்களாம். திசைச்சொல் இயற்சொல்(இயல்பாக பொருள் விளங்குவன) போல எல்லா நிலத்தும் தம் பொருள் விளங்காவாயின. தத்தம் நிலத்தார்க்கு மட்டும் பொருள் விளங்கும். திசைச் சொற்கு சில உதாரணங்கள்:

1) தென்பாண்டி நாட்டார்: பெற்றம்(ஆ. எருமை)

2) குட்ட நாட்டார்: தள்ளை(தாய்)

3) குட நாட்டார்: அச்சன்(தந்தை)

4) கற்கா நாட்டார்: கையர் (வஞ்சர்)

5) சீத நாட்டார்: இருளை (தோழி)

6) யூழி நாட்டார் நாழி (சிறுகுளம்)

7) அருவா நாட்டார்: கேணி (சிறுகுளம்) இவையாவும் நமது உரையாசிரியர்கள் தரும் எடுத்துக்காட்டுகள்.

"செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தும்/தங்குறிப்பினவே கிளவி" (எச்சவியல்-400). பரத நாட்டியத்தில் 62 பாஷை, விபாஷைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை devoid of merits of refinement என்று பரதர் குறைகூறுகிறார். மாறாக, தொல்காப்பியத்தில் ஒரே சூத்திரத்தில் திசைச் சொல் குறித்து விவரிக்கப்படுகிறது. செய்யுள் புணைய இச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அனுமதிக்கிறார். திசைச்சொற்கள் இழிசனர் பேச்சு என்றும் எங்கும் கூறவில்லை. பரதரும் தொல்காப்பியரும் கிளைமொழிகளை வெவ்வேறு விதமாக விவரிக்கின்றனர். பரதநாட்டியத்திற்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருப்பதாகப் புலப்படவில்லை.

7) துணை நூல்கள்:

1) "சிலப்பதிகார மூலமும் அரும்பதவுரையும் அடியார்க்கு நல்லாருரையும்". பெசன்ட் நகர். சென்னை-90: டாக்டர் உ.வே.சா.நூல்நிலையம். (2008, மறுபதிப்பு)

2) சண்முகம், செ.வை. இலக்கண உருவாக்கம். புத்தாக்கம். திருச்சி மாவட்டம்: அடையாளம் பதிப்பு. (1994, 2012)

3) சண்முகம், செ.வை. இலக்கண ஆய்வு. சிதம்பரம்: மெய்யப்பன் பதிப்பகம். (2004)

4) டாக்டர் முத்துச்சண்முகன். இக்காலத் தமிழ். அம்பத்தூர். சென்னை-98: நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியீடு. 2014.

5) வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ். தமிழ் இலக்கிய சரிதத்தில் காவிய காலம். இராமாபுரம், சென்னை 68: அலைகள் வெளியீட்டகம். 2010.

6) சக்திவேல், சு. தமிழ் மொழி வரலாறு. சிதம்பரம்; மணிவாசகர் பதிப்பகம்(1984)

7) சீனுவாச வர்மா, ஜி. கிளைமொழியியல். அண்ணாமலை நகர்: அனைத்திந்திய மொழியியல் கழகம்(1977)

8) Meenakhisundaram, T.P. Tamil - A Birds Eye View .Madurai:Makkal alvaalvu patippagam . 1976.

9) The Prakṛta Grammarians. Luigia Nitti-Dolci. Delhi-7: Motilal Banarsidas.

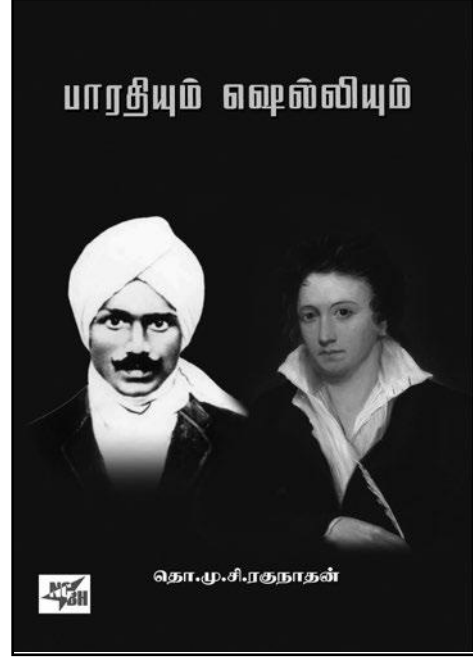
கட்டுரையாளர், ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர்.

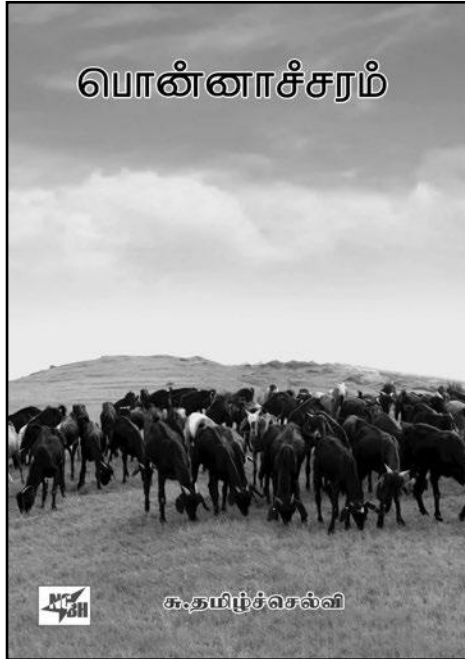
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

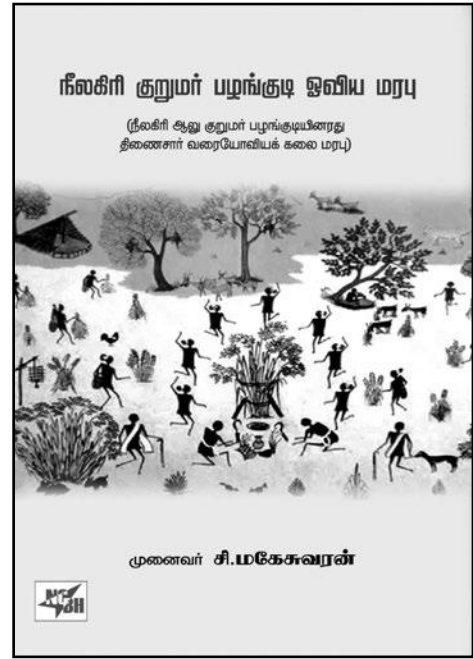
₹ 90/-

₹ 290/-

₹ 240/-

₹ 180/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

உணர்வுசார் நுண்ணறிவும் உங்கள் குழந்தையும்

மருத்துவர் ப.வைத்திலிங்கம்

குழந்தைகளைப் புத்திசாலித்தனத்துடன் வளர்த்து ஆளாக்கும் மிகப்பெரிய கடமை பெற்றோர்களுக்கு உள்ளது. புத்திசாலித்தனம் என்றதும் பெற்றோர்களுக்கு படிப்பு, மதிப்பீடு, மார்க் என்றுதான் நினைவு வரும். புத்திசாலித்தனத்திலும் பலவகைகள் உண்டு. அவைகளில் ஒன்றான உணர்வுசார் நுண்ணறிவு அல்லது எமோஷனல் இன்டெலிஜென்ஸ் பற்றி இந்தக் கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

மகிழ்ச்சி, துக்கம், பயம், கோபம், அருவருப்பு, ஆச்சரியம் என அனைத்து உணர்வுகளிலும் கோபம்தான் மனிதனுக்கு அதிகமான இழப்பை உண்டு பண்ணுகிறது. தன் பொறுப்புகளை உணர்ந்து, கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, உணர்ச்சிகளைக் கையாளும் திறமையை எமோஷனல் இன்டெலிஜென்ஸ் (EMOTIONAL INTELLIGENCE) என்பார்கள்.

ஒரு நிகழ்வு

ஒரு காட்சியைக் கண்முன்னே கற்பனையாக்கிப் பாருங்கள். உங்களது 6 வயது குழந்தை ஒரு பொருளின் மீது ஆசைப்பட்டு வாங்கித் தரும்படி கேட்கிறது. நீங்கள் கிடையாது என்று கண்டிப்புடன் சொல்லும்போது, ஏமாற்றத்தைத் தாங்கமுடியாமல் கையில் உள்ள பொருளைத் தூக்கி எறிந்து உடைத்து விடுகிறது. தன்னுடைய கோபத்தையும் எரிச்சலையும், ஏமாற்றத்தையும் உங்களிடம் சொல்லத் தெரியாமல் உணர்வுகளால் தூண்டப்பட்டு செய்கிறது என்று எண்ணுவோம்.

அதே சூழலில் வேறொரு குழந்தை ஏமாற்றத்தையும் எரிச்சலையும் தாங்கிக்கொண்டு உங்களைக் கோபத்தோடு பார்த்துக்கொண்டே வார்த்தைகளால் தன் நிலையைச் சொல்லி காரணம் கேட்கிறது. இந்த இரண்டாவது குழந்தைக்கு உணர்வுசார் நுண்ணறிவும், கோபத்தைக் கையாளும் திறமையும் அதிகமாக இருக்கும்.

கோபம் வரும்போது தன்னைத்தானே அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தெரிந்த குழந்தைக்குப் பின்னாளில் எந்த சூழலையும் சமாளிக்கும் திறன் வந்து விடுகிறது. தன் உணர்வுகளைப் பெற்றோர்களிடம் வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்தி அவர்களோடு விவாதிக்கும் குழந்தைகளால் நல்ல உறவுமுறையையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி குழந்தைகளுக்கு மற்றவர்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு, அதற்குத் தகுந்தவாறு தங்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி உடலும் மனமும் கெட்டுப் போகவிடாமல் ஆரோக்கியம் காக்கும் திறனும் தெரிந்து இருக்கிறது.

கோபத்தால் பொருளைத் தூக்கி அடிக்கும் குழந்தை இன்னும் மனதளவில் முதிர்ச்சி அடைய வேண்டியுள்ளது. தொடர்ந்து இதுபோன்று முதிராத உணர்வுசார் வெளிப்பாடு இருக்கும்போது சமூகத்தோடும் பெற்றோர்களுடனும் ஆன உறவுநிலையில் விரிசலும் வந்து விடுகிறது.

கோபம் கொண்ட உடலில் என்ன நடக்கிறது?

எல்லா உயிரினங்களும் எப்படியாவது இந்த உலகில் உயிர்பிழைத்து வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்ற அடிப்படை உயிரியல் உள்ளணர்வுடன் தான் இருக்கும். அதற்கு ஆபத்து வரும்போதெல்லாம் கோபமும் இயல்பாகவே வந்து விடும். ஆகையால் மனிதனின் கோபத்தை, தனக்கு வெளியில் இருந்து வரும் ஆபத்தையும் மிரட்டலையும் எதிர்நோக்க, நிகழ்த்தும் எதிர்வினை என்றே கூறலாம்.

மனிதனுக்கு ஆபத்து என்று வந்தால் அதை சமாளிக்க வேண்டுமே! அவனின் உடலைத் தயார்படுத்த எமர்ஜென்சி ஹார்மோன்களான அட்ரினலின், நாரட்ரினலி அகிய இரண்டும் அபரிமிதமாக சுரக்க ஆரம்பித்து விடுகிறது. இவைகள் அவனை, பயப்படு அல்லது சண்டைபோடு அல்லது தப்பித்து ஓடு - (FRIGHT - FIGHT - FLIGHT) என்னும் காரியங்களுக்குத் தயாராக்கி விடுகிறது. எதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதை சூழ்நிலை அவனுக்கு உணர்த்தி விடுகிறது. அதன் விளைவாக இதயம் வேகமாகத் துடிக்க, இரத்தம் உடலெங்கும் பீறிட்டுப் பாய, இரத்த அழுத்தம் மேலே ஏறுகிறது. சுவாசத்தின் ஆழமும் வேகமும் அதிகமாகி உடலுக்கு ஆக்சிஜன் அதிகமாகப் போய்ச்சேர ஏறக்குறைய அவன் உடல் சண்டை போடுவதற்குத் தயாராகி விடுகிறது. என்ன நடக்கிறது என்ற சுய நினைவை இழக்க வார்த்தைகளும் உடல்மொழியும் எதிராளியை சண்டைக்கு இழுக்க ஆக்ரோஷமும் வன்முறையும் தொடர்ந்து வழிகேட்டு வந்து நிற்கிறது. கோபம் கொண்ட மனிதனின் உடலில் இவ்வளவும் ஒரு சில நிமிஷங்களில் நடக்கிறது!

அடிக்கடி கோபம் கொள்ளும் நபர்களுக்கு பிறருடன் இயல்பாகத் தொடர்பு கொள்ளும் கம்யூனிகேஷன் திறமை மிகவும் குறைவாக இருக்கும். வாழ்க்கையின் அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் திறன் அற்று அடிக்கடி மற்றவர்கள் போய் சமரசம் செய்ய வேண்டி வரும். மாறும் சமூகச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு தங்களை மாற்றிக்கொள்ளத் தெரியாதவர்களாக இருப்பார்கள். எளிதில் பிறரின் தூண்டுதல்களுக்கு ஆளாகி அடிக்கடி கோபம் வரும். இவர்களுக்கு அதுவே பழக்கமாகி, நடத்தையும் மாறி, எதெற்கெடுத்தாலும் எரிச்சல், எதிர்ப்பு, கோபம் என்ற குணங்களோடு மனவியல்படி OPPOSITIONAL DEFIANT DISORDER என்ற நிலைக்கு வந்து விடுவார்கள்.

குழந்தைகளின் கோபத்தை எப்படி கட்டுப்படுத்துவது?

பெரியவர்கள் போல் அல்லாமல் குழந்தைகளுக்கு கோபம் வரும்போது வீட்டில் ஒரு பிரளயமே நடந்து விடுகிறது. ஏமாற்றத்தையும் எரிச்சலையும் எப்படிக்கையாவது என்று தெரியாமல் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் வீட்டையே ரணகளமாக்கி விடுகிறார்கள். அவர்களைக் கையாளும் பெற்றோர்கள் கீழே கொடுத்துள்ளவற்றை முயற்சித்துப் பார்க்கலாம்.

1. குழந்தைகள் மீது எப்போதும் கொஞ்சம் கரிசனமும் அன்பும் காட்டுங்கள். அவர்களின் கோபம், வலி, ஏமாற்றம் பற்றி புரிந்துகொள்ள உண்மையாக முயல வேண்டும். கோபம் கொள்ளும் குழந்தைக்கு தோல்வியையும் ஏமாற்றத்தையும் தாங்கிக் கொள்ளும்

மனப்பக்குவம் இன்னும் வரவில்லை. அதனால் வரும் மன உளைச்சலைக் கோபமாக்கி உங்கள் மேல் காட்டுகிறார்கள்.

2. குழந்தைகள் தங்கள் உணர்வுகளை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்திச் சொல்ல ஊக்குவிக்க வேண்டும். 'எனக்கு உங்கள் மேல் கோபம்' என்றோ அல்லது 'இப்போது நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன்' என்றோ சொல்லத் தெரிய வேண்டும். கோபம், மகிழ்ச்சி, சோர்வு, வலி, ஏமாற்றம் போன்று எதுவானாலும் வெளிப்படுத்தும்படியான குடும்பச் சூழலும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு பெற்றோர்கள் குழந்தைகளின் லெவலுக்கு மனதளவில் இறங்கி வந்து அவர்களுடன் பேச வேண்டும்.

3. குழந்தைகள் கோபப்படும்போது அவர்கள் எப்படி மாறிவிடுகிறார்கள் என்று கூறுங்கள். அவர்களிடம் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த, குறைக்க, மனதை வேறு வழியில் திருப்பக் கற்றுக் கொடுங்கள். தங்களைத் தாங்களே கோபத்தின் போது கண்காணிக்கத் தெரிய வேண்டும். கோபம் ஆத்திரமாகி வன்முறையில் முடியக் கூடாது.

4. கோபத்தை தூண்டும்படியான சூழ்நிலையை உருவாக்காதீர்கள். அவர்களின் கோபத்திற்கும், செய்யும் செயல்களுக்கும் அவர்கள்தான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை சிறுவயதிலேயே அவர்களின் மனதில் விதையுங்கள்.

5. பிறருடன் சுமுகமாகப் பழகும் திறனும், அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் திறனும் இருப்பவர்களுக்கு கோபத்தைக் கட்டுக்குள் வைக்கும் கலையும் தெரியும். ஆகவே குழந்தைகளின்

பிரச்சினைகளுக்கு அவர்களையே தீர்வு காணும்படி சொல்ல வேண்டும். பெற்றோர்களும் அதற்கு உதவலாம்.

6. சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவாறு எப்படி பொது இடத்தில் கோபத்தைக் கையாள வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். அவர்களின் கம்யூனிகேஷன் திறனை வளர்க்க உதவுங்கள். கோபத்தை எப்படி வெளிக்காட்டுவது என்பதற்கு பெற்றோர்கள்தான் முன்னுதாரணமாக நடந்து காட்ட வேண்டும்.

7. குழந்தைகள் கோபத்தை அடக்கி, ஆக்ரோஷம் வன்முறை என்ற நிலைக்குப் போகாமல் திரும்பும்போது மனதாரப் பாராட்டுங்கள். அவர்களின் வயதுக்குத் தகுந்தவாறு பரிசுகள் கூட கொடுக்கலாம்.

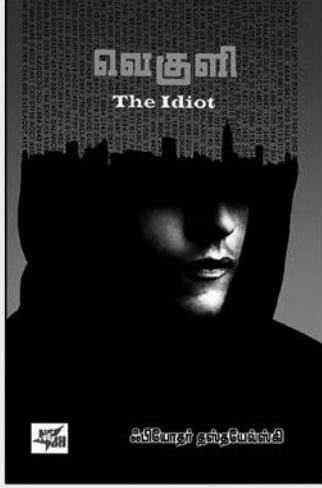
முடிவுரை

இந்த உணர்வு சார்ந்த நுண்ணறிவை அதிகம் வளர்த்துக்கொள்ளும் குழந்தைகள் எப்போதும் வெற்றிமேல் வெற்றி பெறுபவர்களாகவும் தாங்கள் சார்ந்துள்ள சமூகத்தால் பெரிதும் விரும்பப்படுபவர்களாகவும் ஆகி விடுகிறார்கள். கோபம் இயற்கையானதாக இருந்தாலும் அளவுக்குமேல் கோபம் வரும்போது உடலும் மனமும் பாதிப்பது உறுதியாகி விடுகிறது. குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து, மேம்பட்டு, வேண்டாத குணங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக அழிந்தொழியும் போது இந்த கோபம் போகாவிட்டாலும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ளும் மனிதன் ஒரு பண்பட்ட பிறவியாக மாறி விடுகிறான்.

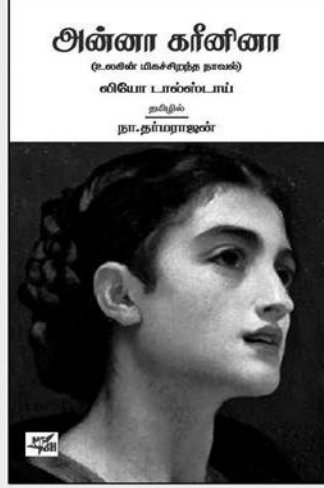
கட்டுரையாளர் குழந்தை மருத்துவ நிபுணர்

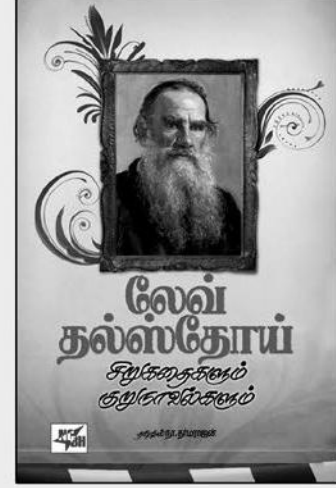
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்...

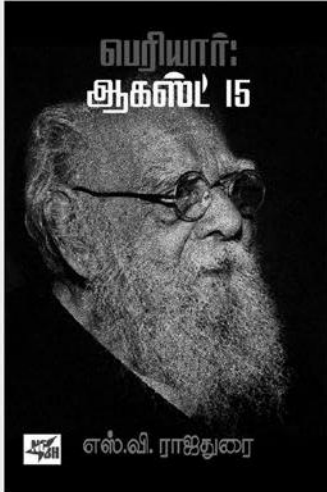
வெகுளி
ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி
தமிழில்: ச.வின்சென்ட்
₹ 750/-

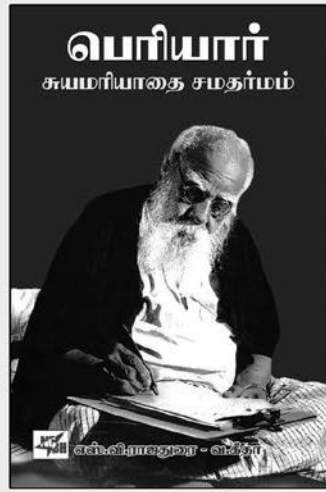
அன்னா கர்னினா
(உரை: மிக்சுரந்த நாவல்)
லியோ டால்ஸ்டாய்
தமிழில்: நா.தர்மராஜன்
₹ 1500/-
(இரண்டு பாகங்கள்)

லேவ் தல்ஸ்தோய்
சிறுகதைகளும்
குறுநாவல்களும்
தமிழில்: நா.தர்மராஜன்
₹ 550/-

பெரியார்: ஆகஸ்ட் 15
எஸ்.வி.ராஜதுரை
₹ 1100/-

பெரியார்
சுயமரியாதை சமதர்மம்
எஸ்.வி.ராஜதுரை - வ.கீதா
₹ 1050/-

மஹத்
முதல் தலித் புரட்சியின் உருவாக்கம்
ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே
தமிழில்: கமலாலயன்
₹ 800/-

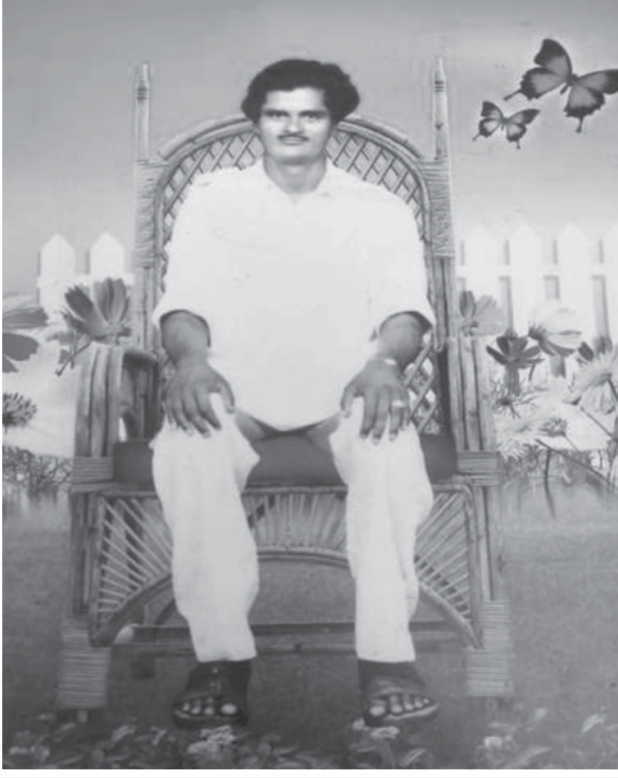

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கட்டுரை

மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தும்; நாட்டுப்புற மரபுகளும்

முனைவர் தி. பெரியசாமி

தமிழ் இலக்கியங்களின் வளர்ச்சியில் நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கென்று ஒரு தனிச்சிறப்பு உண்டு. அவ்வகையில் மண் சார்ந்த மக்களின் பண்பாட்டையும் பழக்க வழக்கங்களையும் அதற்குரிய தன்மைகளோடும் மாண்புகளோடும் காலங்காலமாகப் பறைசாற்றி நிற்பதில் பெரும்பங்கு உண்டு. மக்கள் இலக்கியமாகத் திகழுகின்ற அவற்றில் கதைப்பாடல்கள் ஒருவகையாக அமைந்து, மேலும் அது வளர்ச்சி நிலையை அடைய துணைபுரிகின்றன. மண்ணின் வீரகாவியங்களாகப் போற்றப்படுகின்ற கதைப்பாடல்களானது சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாகவும் வரலாற்றை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதற்கான இன்றியமையாத காரணியாகவும் விளங்குகின்றன. கதைபொதிந்த பாட்டாக அமைகின்ற இவற்றில் நாட்டுப்புறம் சார்ந்த பல வீரநாயகர்களின் வரலாறுகளும் அவற்றை ஒட்டியமைந்த மண் மணம் மாறா நிகழ்வுகளும் மென்மேலும் பேசப்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன. இக்கருத்தாக்கங்களின் அடிப்படையில் மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தில் புலனாகும் கதைப்பாடல்களின் தன்மைகளையும் அவற்றின்வழி அறியலாகும் தொன்மரபுகளையும் விளக்குரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கொலைச்சிந்தின் பெயர்க்காரணம்

தமிழில் உள்ள கதைப்பாடல்கள் அதன் தன்மைகளுக்கு ஏற்பவும் அது இயங்கும் களத்தின் அடிப்படையிலும் பல்வேறு வகைப்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கின்றன. கதைப்பாடல்களைச் சேகரித்து அதனை ஆய்வுநிலைக்கு உட்புகுத்திப் பார்க்க, அம்மானை, பாட்டு, ஏற்றம், கும்மி, குறவஞ்சி, மசக்கை, கீர்த்தனை, சண்டை, யாகம், குறம், சிந்து எனப் பெயரமைவில் மாற்றம் பெறுகின்றன.

உண்மையாக நடந்த நிகழ்வுகளைக் குறிப்பாகக் கொலை நிகழ்வுகளை மையப் பொருண்மையாகக் கொண்டு முச்சீர்க்கொண்ட சிந்தபுகளால் பாடப்படுவதால் கொலைச்சிந்து எனப் பெயர் வடிவம் பெறுகின்றது. “கதைப்பாடல்களில் சில ஒரே பாடலில் பலவிதமான யாப்புகள் அமைந்துள்ளன. இவைகளை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது சிந்து, நொண்டிச்சிந்து, திருகு சிந்து, சீர் சிந்து, ஈரடி சிந்து, விருத்தம், வெண்பா, தரு, தடை, பல்லவி, சரணம், துடுக்குச்சீர், இரட்டைச்சீர், நாலுசீர், அஞ்சுசீர், ஏழுசீர், சந்தம் போன்று பலவகையான பாவகைகள் நிறைந்துள்ளன.”¹ கொலைச்சிந்தின் பாடுபொருள் தன்மைகளானது பெரும்பாலும் கொலை நிகழ்வுகளைச் சார்ந்து அமைவதுடன் சில இடங்களில் தற்கொலை நிகழ்வுகளை உட்பொருளாகக்கொண்டே அமைகின்றன. இக்கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில் உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் அமைப்பில் அமைந்துள்ள மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்து வீரத்தை முதன்மைப் பாடுபொருளாகக்கொண்டு பல அடுக்கடுக்கான கொலை நிகழ்வுகளால் பின்னப்பட்டுள்ளது. மேலும், மேச்சேரி பகுதிக்குரிய சொல் வழக்குகளும், நம்பிக்கைகளும் இதில் பயின்று வந்துள்ளதையும் பார்க்க முடிகின்றது. மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தினைப் போன்று மகாத்மா கொலைச்சிந்து, ஆளவந்தார் கொலைச்சிந்து, செம்புலிங்கம் கொலைச்சிந்து, தற்கொலைச்சிந்து போன்றவையும் பெயரமைப்பில் ஒத்துப்போவதையும் காணமுடிகின்றது.

மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தின் சுருக்கம்

சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள மேச்சேரி பகுதியை மையமாகக்கொண்டு வாழ்ந்த மம்மட்டியானை முன்னிலைப்படுத்திக் கதைப்பாடல் ஒன்று உருவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றது. மம்மட்டியானின் கதை இன்றும் அங்கு வாழும் மக்களிடையே வாய்மொழி மரபாக வழங்கப்பட்டு வருவதும், இங்குச் சுட்டிக்காட்டுவதற்குரிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் நடிகரும் இயக்குநருமான தியாகராஜன் முயற்சியில்

உருவான மம்மட்டியான் திரைப்படம் வெளியான பிறகு தமிழகமெங்கும் மம்மட்டியான் கதைப்பாடல் இன்னும் பரவலாக்கம் பெற்றது என்று சொல்லலாம். மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்து பாடலை கே. கிருட்டிணசாமி என்பவர் பாடியதன் அடிப்படையில் மம்மட்டியான் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ளவும் அதன் கதையமைப்பில் பொதிந்துள்ள நாட்டுப்புறத் தன்மைகளைத் தெளிந்துகொள்ளவும் முடிகிறது.

மேச்சேரி என்னும் கிராமத்தில் பங்காளிகள் இடையே ஏற்பட்ட கோவில் தகராறில் இருந்து இக்கதையானது தொடக்கம் பெறுகின்றது. தகராறு காரணமாக நீதிமன்றத்தில் வழக்கு நடைபெற்று வரும் நிலையில் ஒருநாள் மம்மட்டியான், தம்பி ஊமையன், மம்மட்டியானின் தந்தை ஆகியோர் தருமபுரியிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்க அவருடைய பங்காளிகள் மம்மட்டியானின் தந்தை கண்ணைக் குத்தியெடுத்து அவரைப் பல சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாக்கி கொலை செய்து விடுகின்றனர். மம்மட்டியானும் அவனது தம்பியுமான ஊமையனும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து அங்கு நடந்த கொடுரத்தைத் தாயிடம் கூறிவிடுகின்றனர். பிறகு, அவனின் தாய் கூறிய சத்தியத்தின் அடிப்படையில், தன் தந்தையைக் கொன்ற பங்காளிகளைப் பழி வாங்குவதற்காக மம்மட்டியான் தனது நண்பர்களான சுண்டக்காயன், சாமிக்கண்ணு, ரத்தினவேலு, சுப்பிரமணியம், சின்னன் தம்பி ஆகியோரும் தம்பி ஊமையனோடும் மாதேஸ்வர மலைப்பகுதிக்குச் செல்கின்றான். பிறகு, அங்குள்ள பத்திரகாளி கோவிலில் பூசைசெய்து தனது பகைவர்களான ஒன்பது பேரையும் கொல்லுவதற்குச் சபதம் எடுத்துக்கொள்கின்றனர்.

“தகப்பன் உயிர்போன பின்பு தங்குமடா நம் உயிரு தகப்பன் உயிர்போன பின்பு தங்குமடா நம் உயிரு பகையானி வர்க்கங்களை பழிக்குப்பழி வாங்கவேணும்”;

நீண்டநாள் கழித்து நடைபெற்ற மேச்சேரி மாரியம்மன் கோவில் திருவிழாவில் குழுமியிருக்கும் கூட்டத்தில் ஒளிந்துகொண்டு மின்விளக்கை அணைத்துப் பகைவர்களான வைத்தியக் கவுண்டர், தம்பி வேலாயுதம், சின்னக்குட்டி, முத்துசாமியார், சுப்பிரமணியம், அய்யண்ணன், பரமசிவன், பச்சியண்ணன் ஆகிய ஒன்பது பேர்களையும் கொலைசெய்து அவர்களுடைய வீடுகளுக்குத் தீவைத்து ஓடி விடுகின்றனர். பிறகு, மாதேஸ்வர மலைப்பகுதியில் ஒளிந்துகொண்ட மம்மட்டியான் மற்றும் அவர்களுடைய கூட்டாளிகளுக்கும், காவலர்களுக்கும் ஒரு ஐந்து வருடங்களாகச் சண்டை நடந்து வருகின்றது.

மம்மட்டியானின் கூட்டாளிகளும், அவனுடைய தம்பியும் அடுத்தடுத்த நிலைகளில் இறந்துவிட மம்மட்டியான் தனித்துவிடப்படுகின்றான். தனது காதலியைச் சந்தித்து வெளியூருக்குச் செல்லத் திட்டமிட அவனுடைய காதலி நல்லமாளி, தன் குடும்பத்தாரின் அனுமதியைப் பெறும்படி வேண்டுகிறாள்.

“அண்ணன் தம்பி தாய் தகப்பனுண்டு - நீங்கள் அவர்களை நேரில் போய் கண்டு உங்கள் ஆசையைச் சொல்லிக் கேளு - அப்புறம் அவர்களோட இஷ்டம் அல்லால் கஷ்டம்”

அதன் பொருட்டு நல்லமாளின் அண்ணனான கருப்பண்ணனை மம்மட்டியான் ஒரு மறைவிடத்தில் சந்தித்துப் பேசிக்கொண்டிருக்க, காவலர்கள் அவனைச் சுட்டுக்கொண்டு விடுகின்றனர்.

நாட்டுப்புற மரபுகள்

கதைப்பாடல்களானது அதன் இயங்கு இடம், பொருண்மைச் சார்ந்து பல்வேறு பண்புகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. மாக் எட்வர்ட் லீக், நிகார்கு, பிரிஸ்பெர்லி, சோமர் வில்லே போன்றோர் கதைப்பாடல்களின் பண்புகளை ஆய்ந்துள்ளனர். அவர்களில், பிரிஸ்பெர்லி கதைப்பாடல்களின் இயல்புகளை முதன்மைப் பண்புகள், துணைமைப்பண்புகள் என இருவகைப்படுத்தி சில காரணிகளைப் பட்டியலிடுகிறார். ‘முதன்மைப் பண்புகளாகச் செய்யுள் வடிவம், எடுத்துரைக்கப்படுவது, வாய்மொழிமரபு, பொதுரஞ்சகத்தன்மை, நோக்கம், எளியமொழி, எழுதுவதற்கு அவ்வளவு எளிதல்ல, பொதுமைப்பண்பு என்றும் துணைமைப் பண்புகளாக ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் விவரித்தல், உண்மையாக நடந்த நிகழ்வை அடிப்படையாக வைத்தல், வட்டாரக் கரு, வீரப்பண்புக்கு முக்கியத்துவம், எளிய பாத்திரப்படைப்பு, எவரும் கதைப்பாடலின் கதாநாயகன் ஆகலாம், உரையாடல், திரும்பத் திரும்ப வரல்’² ஆகிய எண்வகையையும் கூறுகின்றார்.

மம்மட்டியான் கதையானது செய்யுள் வடிவத்துள் ஒன்றான சிந்து அமைப்பில் பாடப்பெற்றிருந்தாலும், இடையிடையே மக்களின் புரிதலுக்கு ஏற்ப, வசனங்களை அடுக்கிச் சொல்லும் மரபும் பின்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளதைப் பார்க்க முடிகின்றது. இரண்டு மற்றும் மூன்று வரிகளால் ஆன சிந்துமுறை இதில் பயன்படுத்தப்பட்டும் அதற்கேற்ற லாவணிமெட்டு, வளையல் சிந்துமெட்டு, சந்த வண்ண சிந்துமெட்டு, சும்மிமெட்டு போன்றவையும் இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ரெண்டு, ஊத்துக்கல், டுமில், சேதி, பொண்ணு, செத்திட்டான், மாண்டுவிட்டார்

போன்ற பேச்சுவார்த்தைகள் இடையிடையே பயின்று வந்துள்ளதன் அடிப்படையில் மம்மட்டியான் கதை வாய்மொழி மரபிற்கு உட்பட்டதாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

மக்கள் இயல்பாகப் பேசும் மொழிகளில் மம்மட்டியான் கதைப்பின்னலானது அமைந்துள்ளது. மேலும் பெரும்பான்மையான வரிகள் இயைபுத் தொடையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு அதற்குரிய ஓசைநயங்களோடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. இதனை மம்மட்டியான் பகைவர்களைக் கொன்றுவிட்டு மறைமுக இடத்திற்குச் சென்றுள்ளதைக் கதைப்பாடலின் கட்டமைப்புக்குள் கொண்டு வருகையில்,

“கொலைபுரிந்து பதுங்கி பதுங்கி ஓட்டமும் எடுத்தார் மலையங்காடு தொப்பூர் பாரஸ்ட்டு அடுத்தார் தொப்பூர் கவுண்டரிடம் துப்பாக்கி பிடுங்கி ராப்பகலாய் மம்மட்டியான் கோஷ்டி இருக்கிறார் பதுங்கி”

என அமைகின்றது.

மம்மட்டியானின் கூட்டாளிகளான ஊமையன், சுண்டக்காயன், சாமிக்கண்ணு, ரத்தினவேலு, சாமியார் மகன் சுப்ரமணியம், சின்னக்கண்ணு ஆகியோரும் பகைவர்களான வைத்திக்கவுண்டர், வேலாயுதம், சின்னக்குட்டி, முத்துசாமியார், சுப்ரமணியம், அய்யண்ணன், பச்சியண்ணன், கணக்கு உள்ளிட்டவர்களின் பெயர்களையும் அவர்களின் பின்புலங்களைப் பார்க்கும் பொழுது எளிமையான பாத்திரப் படைப்புகளால் இச்சிந்து வகையானது படைக்கப்பட்டுள்ளது.

மம்மட்டியான் கதையானது உண்மையான நடந்த நிகழ்வையே மையப்பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமில்லாமல், கதையின் நாயகனாக இருக்கின்ற மம்மட்டியான், மக்களில் ஒருவனாக வாழ்ந்தவனாகவே காட்டப்பட்டுள்ளதன் அடிப்படையில் எவரும் கதைப்பாடலின் கதாநாயகனாக ஆகலாம் எனும் துணைமைப் பண்பிற்கு உட்பட்டதாக அமைகின்றது. கதைப்பாடலின் இடையிடையே கேட்கும் மக்களின் புரிதலுக்கும் வசதிக்கும் உரையாடல் முறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது

கதைப்பாடலுக்கு உரிய முக்கியப் பங்காகப் பார்க்கப்படுவதில் திரும்பத் திரும்ப வரும் முறை கையாளப்படுவதாகும். மம்மட்டியான் கதையில் நிறைய இடங்களில் இந்த உத்திமுறையானது பயின்று வந்துள்ளது. மம்மட்டியான் தன் தாயிடம் சபதம் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிகழ்வின்போது “சபதங்களை முடித்து வந்து சந்திக்கிறோம் அடுத்து” என்ற வரியும்

மம்மட்டியான் அவரின் உறவினர்களுடன்

“ஆள்களையுந் திரட்டி கத்தி ஆயுதங்கள் ஈட்டி”, “சின்னாணனாம் பாரு ஒன்று சேர்ந்தார் ஏழுபேரு” உள்ளிட்ட வரிகளும் திரும்பத் திரும்ப வரும் துணைமைப் பண்பிற்குச் சான்றாக அமைகிறது.

மாசி மாதம் நடைபெற்ற மாரியம்மன் பண்டிகையில் வேஷம் போட்டு ஆடுவதில் ஏற்பட்ட மோதல், பங்காளிக்குள் நடந்த பிரச்சினைகள், தந்தையைக் கொன்ற பகைவர்களைப் பழிக்குப் பழிவாங்குதல் போன்ற கதையோட்டங்கள் மேச்சேரி பகுதியும் அதனைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரத்தை ஒட்டியும் அமைந்த வட்டாரக்கருவாகப் பார்க்க முடிகின்றது. சோமர் வில்லே கூறிய கதைப்பண்பான காதலும் வீரமும் மம்மட்டியான் கதையோடு ஒத்துப்போவதைப் பார்க்க முடிகிறது.

வாய்ப்பாட்டு முறை

பெரும்பாலும் கதைப்பாடல்களைப் பாடக்கூடியவர்கள் வாய்ப்பாட்டைப் பயன்படுத்திப் பாடுகிறார்கள். நாட்டுப்புறவியல்; அறிஞர் சு. சக்திவேல் குறிப்பிடுவது போன்று, “கதைப்பாடல்களில் மீண்டும் வரல், இடையீடு மீண்டும் வரல் காணப்படுகின்றன. ஒரு சொல், ஒரு தொடர், ஒரு வரி, ஒரு பகுதி மீண்டும் வரும் அமைப்பு பரவலாகக் காணப்படுகின்றது”³ மாதேஸ்வரன் மலைப்பகுதியில் மம்மட்டியானும் அவனுடைய நண்பர்களையும் ஒளிந்துகொண்டதைக் காவலர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது மேற்குறிப்பிடப்பட்ட வாய்ப்பாட்டு முறையானது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“சுண்டக்காய் மலைச்சாரலிலே மம்மட்டியாங் கோஷ்டி ஒண்டியிருப்பதைப் கண்டுவிட்டார் போலீசார் பார்ட்டி சுண்டக்காய் மலைச்சாரலிலே மம்மட்டியாங் கோஷ்டி ஒண்டியிருப்பதைப் கண்டுவிட்டார் போலீசார் பார்ட்டி”

அடிக்கருத்துக்கள்

கதைப்பாடலானது தொடர்ச்சியான நிகழ்வுகளால் கட்டமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்படுவதாகும். இத்தகைய உருவாக்கத்திற்கு அடிக்கருத்துக்கள் முக்கிய காரணியாக அமைகின்றது. வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு வந்த மம்மட்டியான் கதைப்பாடலை வைத்து சில அடிக்கருத்துக்கள் உருவாக்க முடிகின்றது.

1. திருவிழா நடைபெறுதல்
2. பகை உருவாதல்
3. மம்மட்டியானின் தந்தை கொலை செய்யப்படுதல்
4. மம்மட்டியான் தாயிடம் நடந்ததைக் கூறுதல்
5. சபதம் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
6. பகையாளிகளைக் கொலை செய்தல்
7. மாதேஸ்வரன் மலைப்பகுதியில் ஒளிந்து கொள்ளுதல்
8. காவல்துறையினர் தேடுதல்
9. ஐந்து ஆண்டுகள் மறைமுகமாக வாழ்தல்
10. மம்மட்டியான் கூட்டாளிகள் படிப்படியாக இறத்தல்
11. மம்மட்டியான் நல்லமாளைச் சந்தித்தல்
12. வெளியூருக்குச் செல்லத் திட்டமிடல்
13. கருப்பண்ணனை மம்மட்டியான் சந்தித்தல்
14. மம்மட்டியான் சுடப்படுதல்.

மம்மட்டியான் கதைப்பாடலில் சொல்லாட்சிகள்:

நாட்டுப்புற இலக்கிய வகைகளை ஒன்றாக உள்ள கதைப்பாடல்களில் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லாட்சிகளின் திறன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. ஏனெனில் படிக்காத பாமர மக்கள் தொடங்கி, நடுநிலைக் கல்வி பயின்றோர், படித்த மக்களிடையே இக்கதைப்பாடல் பரவும் தன்மை கொண்டுள்ளது. “தமிழ்நாட்டார் கதைப்பாடல்களிலும் மரபுத்தொடர்களையும், அரை வரி வாய்ப்பாடுகளையும், முழு வரி வாய்ப்பாடுகளையும், இரு வரி வாய்ப்பாடுகளையும், அடுக்குகளையும், திருப்புகளையும் காணலாம்”⁴ மம்மட்டியான் கதைப்பாடலில் சொல்லாட்சிகளின் பங்கு தவிர்க்க முடியாத இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன. பேச்சு வழக்குச் சொற்களைப் பொறுத்தமட்டில், நெசவுத் தொழில் செய்கின்ற இடத்தைத்

தறி கொட்டாயி என்ற சொல்லால் வழங்கப்படுகின்றது. இக்கதைப்பாடலில் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மம்மட்டியான் தம்பி ஊமையன் காவல் துறையினரால் சுடப்பட்டு விழும்போது" குபீர் குபீர் என்று இரத்த வாந்தியும் எடுக்க" என்று பயன்படுத்தப்பட்டு அவன் இறப்பின் நிலையைத் தெரியப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும், மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் பயன்படுத்துகின்ற வேற்றுமொழிச் சொற்களும் இதில் பயின்று வந்துள்ளன. உதாரணத்திற்கு ஜில்லா, ஜனம், ஆர்டர், பாரஸ்ட்டு, கவர்மெண்ட் போன்ற வார்த்தைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்து காட்டுகின்ற நம்பிக்கை:

ஒரு சமூகத்தால் கடைப்பிடிக்கின்ற நம்பிக்கையானது அம்மக்களின் தொன்மையான வரலாறுகளைக் குறித்து அறிவதற்கும், பழக்கவழக்கங்கள் சார்ந்த அவர்களின் வாழ்வியல் நெறிகள் கட்டமைக்கப்படுவதைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் பயன்படுகிறது. "நம்பிக்கைகள் மக்களால் உருவாக்கப்பட்டு, மக்கள் சமுதாயத்தால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மனிதனின் தன்னல உணர்வும், சமுதாய உணர்வுமே நம்பிக்கைகளை வளர்த்து வருகின்றன"⁵. இதன்வழியில் மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தில் சில நம்பிக்கை சார்ந்த செயல்பாடுகளை அறிய முடிகின்றது. காட்டில் ஒளிந்துகொண்ட

மம்மட்டியானும் அவனுடைய கூட்டாளிகளும் காளி தெய்வத்திடம் பகையாளிகளின் தலைகளை அறுத்துப் பாதுகாப்பாகத் திரும்புவதற்கு உன் துணை வேண்டும் எனச் சொல்லியும் அதற்குப் பொங்கல் வைத்துப் படையலிடுவதாகவும் ஆட்டுக்கிடாயைப் பலி கொடுப்பதாகவும் வேண்டுகின்றனர்.

"காட்டில் வாழ்ந்தேவதையே காடுமுனிக் கருப்பே ஆட்டுக்கிடாயும் பொங்கல் தாரோம் - தாரோம் தலை அறுக்கவே திட்டம் போரோம் - போரோம்"

என்னும் வரிகளால் எந்தவொரு தெய்வ நம்பிக்கை சார்ந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. அம்மனுக்கு விழா எடுக்கும் நம்பிக்கை மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

கிராமப்புறம் சார்ந்த மக்கள் பேய், பிசாசுகளிடம் இருந்து பாதுகாப்பாக இருக்கவும் மற்ற தீய சக்திகளிடமிருந்து தற்காத்துக்கொள்ளவும் மந்திரக்காப்பிட்டுப் புலிப் பல்லைக் கழுத்தில் அணிந்துகொண்டும் நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்து வந்தனர். அதைப்போலவே மம்மட்டியானும் வாழ்ந்துள்ளான் என்பதை அறிந்துகொள்ள இக்கொலைச்சிந்தின் இறுதிப்பகுதி உதவுகிறது. "மந்திரக்காப்பு புலிப்பல்லு குத்துவான் மம்மட்டியான்" என்ற வரி இதை உறுதிப்படுத்தும் சான்றாக அமைகின்றது.

மேச்சேரி திருவிழாவில் வேடமிடும் நிகழ்வு

இறந்துபோனவர்களைத் தெய்வமாக நினைத்து வழிபடுகின்ற நம்பிக்கை நாட்டுப்புறம் சார்ந்த மக்களிடம் பெருவாரியாக இன்று வரை இருந்து வருகின்றது. இறந்துபோனவர் தெய்வமாக மாறி தம்மைக் காத்து நிற்பர் என்பதன் அடிப்படையில், மம்மட்டியான் இறந்துபோய்ப் புதைக்கப்பட்டுள்ள தம் தம்பியின் சவக்குழிக்குச் சென்று பூமாலை, சந்தனம், பத்திவாடை போன்றவற்றைக்கொண்டு வணங்கினான்.

“ஜாமத்தில் மம்மட்டியான் போய் தம்பி
சவக்குழிக்கு
பூமாலை சந்தனம் பத்தி வாடை வாடை
கட்டி பெரியதாய் கட்டி வைத்தான் மேடை
மேடை”

என்பதன் வழி அறியலாம்

மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தின் தொடக்கமும் முடிவும்

நாட்டுப்புற கதையாகட்டும், கதைப்பாடலாகட்டும் அதைப் பாடக்கூடிய ஆசிரியர் அதனுடைய தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் சில நாட்டுப்புற இலக்கியத்திற்கே உரிய சில உத்தி முறைகளைக் கையாண்டிருப்பர். பல கதைப்பாடல்களின் தொடக்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இசைக்குறிப்புச் சொற்கள், கடவுளைப் பற்றிய வாழ்த்து, நாட்டு வளம், மங்கல நிகழ்வுகள் போன்றவை கையாளப்பட்டுள்ளன. மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தானது மகாபாரதப்போரை மையமிட்டுத் தொடங்கியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். இத்தகைய பாங்கு பாரதப்போர் பற்றிய கதையாடல் வாய்மொழி மரபாக நாட்டுப்புற மக்களிடையே வழங்கப்பட்டு வந்துள்ள செல்வாக்கை புலப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

“ ஆதியிலே பாண்டவர்கள் பாரதப்போரு
காதிலே கேள் சேலம் ஜில்லா மேச்சேரி யூரு”

பல விதமான நிகழ்வுகள் மற்றும் நோக்கங்களுக்கு ஏற்ற முறையில் கதைப்பாடல்களானது எழுதப்படுகின்றன. அவற்றின் முடிவானது நிகழ்ந்த வரலாற்றை அடிப்படையாக வைத்தும் மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்ற முறையிலும் பெரும்பான்மையாகத் துன்பியலாகவும் அதனுடைய முடிவு முறையைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்து மம்மட்டியானின் இறப்போடு முடிவதால் துன்பியல் முடிவோடு முடிக்கப்பட்ட கதைக்களமாகப் அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை

இன்று வளர்ந்து வருகின்ற முக்கியத் துறைகளில் ஒன்றான நாட்டுப்புறவியலானது பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், கலைகள், மருத்துவம் போன்ற மண் சார்ந்த மக்களின் வழக்காறுகளை அடையாளப்படுத்துவதிலும் அதைக் கல்விப்புலம் சார்ந்து ஆவணப்படுத்துவதிலும் தனிப்பாங்கை ஆற்றி வருகின்றது. பாமர மக்களின் வாயிலிருந்து உதிருகின்ற பல வார்த்தைகள் நம் பண்பாட்டைச் செழிக்க வைப்பதற்கான விதைகளாகவே விழுகின்றன. நாட்டுப்புறவியலில் ஒரு கூறாகிப் புராணம், சமூகம், வரலாறு எனப்பட்ட வகைப்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகக் கதைப்பாடல் அமைந்திருக்கிறது. அதன் வகைமையில் அமைந்த மம்மட்டியான் கொலைச்சிந்தானது சில மரபுத்தன்மைகளுக்குப் பொருந்தி வருகின்றது. அறிஞர்களான பிரிஸ்பெர்லி, சோமர் வில்லே போன்றோர் முன்வைக்கும் கதைப்பாடலின் பொதுவான மரபுத்தன்மைகள் சில பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் இருக்கின்றன என்பது கவனத்திற்குரிய ஒன்றாகும். படித்த, படிக்காத என அனைத்துத் தரப்பட்ட மக்களையும் சென்றடையும் வகையில் திருப்பியல் அமைப்பு, அடுக்கியல் அமைப்பு உள்ளிட்ட மொழியமைப்புக் கூறுகளோடு இக்கொலைச்சிந்தானது பாடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றுவரை மம்மட்டியானைப் பற்றிய கதையானது மேச்சேரி சுற்று வட்டாரப் பகுதிகள் மற்றும் தமிழ்நாட்டின் வட மாவட்டங்களில் சொல்லப்பட்டு வந்தாலும் மம்மட்டியான் ஒரு மக்கள் தலைவனாகவும் கொள்ளைக்காரனாகவும் அது திரிபிற்கு உட்பட்டு பரவி வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

துணைநின்ற நூல்கள்:

1. சு.சண்முகசுந்தரம்., நாட்டுப்புறவியல், காவ்யா வெளியீடு, பக்கம் - 221
2. சு.சக்திவேல்., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பக்கம் - 89
3. சு.சக்திவேல்., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், பக்கம் - 98
4. தே.லூர்து., நாட்டார் வழக்காற்றியல்: சில அடிப்படைகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வு மையம், பக்கம் - 141.
5. ப. மகேஸ்வரி., புதிய நோக்கில் நாட்டுப்புறவியல், திருக்குறள் பதிப்பகம், பக்கம் - 39

கட்டுரையாளர், தமிழ்த்துறை தலைவர் & பேராசிரியர், பெரியார் பல்கலைக்கழகம், சேலம் - 636 011.

கட்டுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தில் பொங்கல் விழாவும் நடுகல் வழிபாடும்

முனைவர் கோ.ஜெயக்குமார்

மந்தைவெளிக் கல் வழிபாடும் நம்பிக்கையும்

தமிழர் நாகரீகத்தில் பொங்கல் பண்டிகை முதன்மையானதாகவும், பண்பாட்டை கட்டமைப்பதாகவும் விளங்குகிறது. காரணம் உழவுக்குடிகளை நம்பித்தான் உலகமே இயங்குகிறது. அப்படிப்பட்ட உழவுக்கும், அதற்கான காரணிகளாக உள்ள உழவர்களையும், உழவுத் தொழிலில் முக்கியப் பங்காற்றும் கால்நடைகளையும் போற்றும் விதமாக தமிழர் திருநாளான, பொங்கல் திருநாள் அமைகிறது. இந்தத் திருநாள் மட்டும் தான், தொடர்ந்து நான்கு நாட்கள், அனைத்து தரப்பு மக்களையும், உள்டக்கிய, மாபெரும் விழாவாக, பாகுபாடுன்றி தங்கள் வாழ்விடங்களில் (குடியான பகுதிகளில்) அனைவரும் ஒன்று கூடி, குடும்பத்துடன் உற்சாகமாக கொண்டாடப்படும் மாபெரும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டு விழாவாக கொண்டாடப் படுகிறது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் பொங்கல் விழா பற்றியும், அதன் வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் சடங்குகள் குறித்து இக்கட்டுரை விரிவாகப் பேசுகிறது.

ஆண்டு முழுவதும் தனக்காகவும், தன்னை சார்ந்துள்ள சமூகத்திற்காகவும் உழைக்கும் சமூகமாக உழவுச்சமூகம் இருந்து வருகிறது. அதனால் தான் உலகம் உழவனின் பின்னே இயங்குகிறது. அதுவே மனித உயிர்களுக்கான உணவை வழங்குவதில் முதன்மையாகிறது. உழவனை சிறப்பித்துக் கூறும் திருவள்ளுவர், பாரதியார் போன்றோர்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின் செல்பவர் - (குறள் -1033)

சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால் உழந்தும் உழவே தலை - (குறள் -1031)

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்' என்றார் பாரதியார்.

உழவின் மேன்மையையும் அதன் இன்றியமையாத நிலைகளையும் எடுத்துரைக்கின்றனர். எவ்வளவு வளர்ச்சி அடைந்தாலும் வயிற்றுப் பசியைப் போக்கி மனித இனத்தைக் காக்கும் நடமாடும் தெய்வங்களாக உழவர்கள் உள்ளனர். இதைத்தான் 'ஒரு ஜான் வயிறே இல்லாட்டா, உலகத்தில் ஏதடா கலட்டா' என்று பாடினார் மக்கள் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம். அப்படிப்பட்ட உழவையும், உழவனையும் போற்றும் விழாவாக, உணவைத் தரும் உழவனுக்கும் அதற்குத் துணையாக விளங்கும் கால்நடைகளை மகிழ்விக்க, கொண்டாட எடுக்கப்படும் விழாவாக பொங்கல் திருவிழா உள்ளது.

'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்பது முதுமொழி. அப்படிப்பட்ட பெருமைக்குரிய தை முதல் நாள் அன்று கொண்டாடும் விழாவே, பெரும் பொங்கல் என்று விவசாயகுடி மக்களால் சொல்லப்படும் பொங்கல் பிரதானமாக அமைகிறது, அப்படிப்பட்ட சிறப்புக்குரிய பொங்கல் நாளின் முந்நாள் போகிப் பண்டிகை கொண்டாடப்படுகிறது, போகி என்பது பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்ற வாக்கிற்கு ஏற்ப விடியற் காலையில். மூன்று, நான்கு, ஐந்து மணிக்கு மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் பயன்படுத்திய பழைய கோரைப் பாய், முரம், துடப்பம் (தென்னங்கீற்று மற்றும் தென்னந் துடப்பம், பூந்துடப்பம்) மற்றும் பனை ஓலை, துவரை செடி போன்றவை காயவைத்தது (துவரை மளார்) இவற்றை தீ வைத்து எரித்தல், தைமாதம் குளிர் காலம் என்பதால் தீமூட்டி குளிரைப்போக்கி, போகிப்பண்டிகையை வரவேற்கும் விதமாக பொங்கலோ பொங்கல், போகிப் பொங்கல் என தொடங்கும்.

இந்த அதிகாலையில் போகியும் போச்சு, பொங்கலும் போச்சு பொண்ணு தாடா ஓய் (மாமா)

என முறைமாமன்களிடம் விளையாடும் வழக்கத்தை இந்தநாளில் பார்க்கலாம். அந்த அளவிற்கு இந்தப் போகிப்பண்டிகை கிராமங்களில் மிக உற்சாகமாக கொண்டாடுவர். சில இளைஞர்கள், சிறிய மேளம் போன்ற கொட்டு ஒன்றை கையில் வைத்து அடித்து போகியை வரவேற்பார்கள். போகி கொளுத்துதல், கொட்டு அடித்தல் போன்ற கலாச்சாரம் நகரங்களிலும் காணப்படுகிறது. மேலும் நாவிதர் சமூகம் (அம்பட்டன், மருத்துவர்) அவர்கள் ஊர் எல்லைப்பகுதியில் வந்து இரண்டு சிறிய மேளம் அதாவது கொட்டு அடிப்பார்கள். அதேபோன்று பண்டாரம் என்ற சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் சங்கு ஊதிக்கொண்டு சிறிய தட்டை அடித்துக் கொண்டு விடியற்காலையில் 4 மணிக்கு பக்திப் பாடல்களை பாடிக்கொண்டே கிராமத்தைச் சுற்றி வருவார்கள். பிறகு இதற்கு ஊதியத்தை (கூலி அல்லது மேரை) கானும்பொங்கல் அன்று வீடுவீடாக சென்று பெறுவார்கள். பொதுவாக போகியை ஒரு பீடை நாளாக நாட்டுப்புற மக்கள் கருதுகின்றனர். பழைய பொருள்களை தீயில் போட்டு எரிப்பதால், பீடை கழிவதாகவும், குறிப்பாக கெட்டவைகள் விலகுவதாகவும், புதியன வரும் என்ற நம்பிக்கையை கொண்டுள்ளனர்.

போகிப்பண்டிகையை அடுத்த மறுநாள், தை முதல் நாள், பெரும்பொங்கல், உழவன் ஆண்டு முழுவதும் உழைத்த உழைப்பிற்கு கிடைத்த பலன்களுக்கான நன்றிக்கடனாக உழவுத் தொழிலுக்கும், உழவர்களோடு முக்கிய அங்கம் வகிக்கும் இயற்கை சூரியனுக்கும் வழிபாடு நடத்தி படையலிடுவார்கள். இந்தப்படையல் முழுவதும் உழவோடு ஒன்றிய பொருட்களை கொண்டே அமையும். பசுஞ்சாணத்தால் செய்த இரண்டு கூம்பு போன்ற வடிவங்களை (பிள்ளையார்) செய்து, வாசலில் வைத்து, அவற்றிற்கு மஞ்சள், குங்குமத்தால் பொட்டு வைத்து, நிலத்தில் விளைந்த காய்கறிகள் (கத்தரிக்காய், வல்லிக்கிழங்கு, அவரைக்காய், வாழைக்காய், பூசணிக்காய், மொச்சை, காராமணி, கரும்பு) வாழைப்பழம், மஞ்சள் கிழங்கு, வெற்றிலைப்பாக்கு, வேப்பிலை, மா இலை, பெரண்டை, பூலாப்பூ, தேங்காய் இவற்றை வைத்து அதிகாலை 5 முதல் 6 மணிக்குள் சூரியனுக்கு படையலிடுவர்.

இதனைத்தொடர்ந்து சூரியன் உதிக்கும் நேரத்தில், வீட்டின் வாசலின் நடுவில் பள்ளம் (ஒரு அடி ஆழம் இரண்டு மண் பாளைகள் வைக்கும் அளவில்) தோண்டுவார்கள். நஞ்சை நிலத்தில் இருக்கும் களிமண் 50 சதவீதம் புஞ்சை நில செம்மண் 50 சதவீதம் கொண்டு வந்து, இரண்டையும் தண்ணீர் விட்டு நன்கு குழைத்து, பக்குவம் பார்த்து, உருளை வடிவில் 5, 7, 9

என ஒற்றை இலக்க எண்களில் பிடித்து வைப்பார்கள். (இது தற்போது 5 கட்டிகள் மட்டுமே அதிகமானோர் பிடிக்கின்றனர்) அந்த மண் உருண்டைகளுக்கு, பசுவின் சாணம் கொண்டு பூசி மொழுகி, அந்த மண் உருளைகள் மீது, அரிசி மாவு கோலமிட்டு, கோலத்தை சுற்றி செம்மன் கோடுகள் போட்டு அழகுபடுத்துவார்கள். அதற்கு மேல் களிமண்ணால் செய்த 5 உருண்டைகளை தெருவில் (வீட்டின் பிரதான வாயில் எதிர்புறம்) தோண்டிய பள்ளத்தின் மீது வைப்பார்கள். பிறகு அந்த உருளைகள் மேல் குயவர் சமூகத்தில் இருந்து பெற்ற மண் பானைகள் இரண்டையும் (பெரியது ஒன்று, சிறிது ஒன்று) என வைத்து, அடுப்பிற்காக தோண்டப்பட்ட பள்ளத்தில், கற்பூரம் ஏற்றி அடுப்பை பற்றவைத்து, பானைகள் வைக்கப்படும். அதன் பிறகு பானைகள் இரண்டிலும், வைக்கோல் சிறிய துண்டு போடுவார்கள். அது கருகும் தருவாயில் பானையில் பசும்பால் ஊற்றுவார்கள். பால் பொங்கும், அப்போது, பொங்கலோ பொங்கல் என்று உழவனின் குடும்பம் மகிழ்வோடு முழங்கும். இதைத்தான் கிராமத்தில் உள்ள அனைவரும் என்னைய்யா உங்கள் வீட்டில் பால் பொங்கியதா என ஒருவருக்கொருவர் கேட்டு, பொங்கியது எனக்கூறி மகிழ்வதோடு, பொங்கல் கொண்டாடியதை உறுதி செய்து கொள்வார்கள். அப்படி பொங்கல் பண்டிகை, இறப்பு உள்ளிட்ட எதோ சில காரணங்களால் கொண்டாடவில்லை என தெரிந்தால், பொங்கல் கொண்டாடிய உழவனின் குடியில் இருந்து பொங்கல் மற்றும் உணவு வகைகள் பொங்கல் கொண்டாடாத உழவனின் வீட்டிற்கு கொடுத்து அவர்களது குழந்தைகளை மகிழ்விப்பர்.

பொங்கலிடுதல் என்பது தமிழர் வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. குறிப்பாக உழைக்கும்

தங்களது நிலத்தில் விளைந்த, பச்சரிசியை புதிய பானைகளில், அதன் கொள்ளளவிற்கு ஏற்றாற்போல் போட்டு, அதனை பனமரத்து ஓலை பட்டை அல்லது பால் மரங்கள் (ஆலமரக்கிளை) ஒன்று வெட்டி துடுப்பு போன்று உருவாக்கி கொண்டு பொங்கல் பானை பொங்கும் போது அதனைக்கொண்டு துழாவுவார்கள். அரிசி உலையிட்டு பொங்கியதும் மீண்டும் பொங்கலோ பொங்கல் என்று குடும்பத்தினர் உற்சாகத்துடன் முழங்குவர். பானைகளை இறக்கி வைக்க வைக்கோலால் செய்த புதிய பிரமனை வைத்து, அந்த பிரமனை வளையத்தில் உள்ள காலி இடத்தில் பசுவின் சாணத்தை நிரப்பிய பிறகு, பொங்கல் வைத்த பானைகளை இறக்கி வைப்பார்கள். இறக்கி வைக்கப்பட்ட பானைகளை தண்ணீரால் கழுவி மஞ்சள் பூசி, மூன்று பட்டை திருநீரை பானைகளின் மூன்று பக்கங்களிலும் பூசப்படும். பிறகு குங்குமப் பொட்டு திருநீறு பட்டைக்கு மையத்தில் வைப்பார்கள். காலையில் பசுஞ் சாணத்தால் செய்த பிள்ளையாருக்கு படைத்த காய்கறி மற்றும் தானியங்கள் கத்தரிக்காய், வல்லிக்கிழங்கு, அவரைக்காய், வாழைக்காய், பூசணிக்காய், மொச்சை, காராமணி ஆகியவற்றை சமைத்து பூசணி இலையில் படையலிட்டு சூரியனுக்கு படையலிடுவர், அப்போதும் பொங்கலோ பொங்கல் என கூறுவர். படைத்த பொங்கலில் சிறிதளவு ஒரு செம்பில் எடுத்து போட்டு, கொஞ்சம் நீரை ஊற்றி, வேப்பிலை கொத்தைக்கொண்டு உழவு நிலம் முழுவதும் பொங்கலோ பொங்கல் எனக் கூறிக்கொண்டே அந்த தண்ணீரை வீடு மற்றும் உழவு நிலத்தில் வீசுவார்கள். அந்த தண்ணீர் நிலத்தில் பட்டால் விவசாயம் செழிக்கும் என்பது உழவுக்குடி மக்களின் நம்பிக்கை. பிறகு குடும்பத்தோடு

படையலிட்ட பொங்கல் மற்றும் காய்கறிகளை உண்பார்கள். மண்ணால் செய்த பெரும் பாணையில் பொங்கல் வைப்பதால் பெரும் பொங்கல் என்றும் பொங்கல் என்ற தை மாதத்தின் முதல்நாள் வருவதால் தைப்பொங்கல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

பெரும் பொங்கல் முடிந்து மறுநாள் மாட்டுப்பொங்கல். உழவனுக்கும் உழவிற்கும் முதன்மையாக விளங்கும் கால்நடைகளுக்கான முக்கிய விழாவாக இது கொண்டாடப்படுகிறது. இதுதான் கிராமங்களில் மிகவும் விமர்சையாக நடைபெறும். ஆண்டு முழுவதும் நிலத்திலும், வயலிலும், சேற்றிலும் கால் வைத்து உழைக்கும் உழவனுக்காகவும், உழவு செய்யும் நிலத்திற்கு, உரமாக சாணத்தை கொடுத்தும், விளைவிக்கும் பொருட்களை சந்தைப்படுத்துவதற்கு, மாட்டு வண்டிகள் மூலமாக கொண்டு செல்லவும், உழவுக்கும் உழவனுக்கும் உறுதுணையாக விளங்கும் காளை உள்ளிட்ட கால்நடைகளை போற்றும் மாட்டுப்பொங்கல் விழாவாக உழைக்கும் குடிகள் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர்.

அப்படி கால்நடைகளுக்கான, ஒரு விழாவாக விளங்கும், இந்த மாட்டுப் பொங்கல் அன்று, பொங்கல் அன்று போலவே, அதிகாலை வீட்டின் வாயிலில் பசுஞ்சாண பிள்ளையார் அருகே படையலிடுவர். பிறகு கால்நடைகள் கட்டப்படும் கொட்டகைகளில் தூய்மை செய்து, அங்கே பசுவின் சாணத்தை நீரில் கலந்து தெளிப்பார்கள். மாடுகள் கட்டிவைக்கும் கல்துண்களை அல்லது மரக்குச்சிகளைக் கொண்டு முனைகளை கூர்மையாக சீவி தரையில் அடிக்கப்படும் குச்சிகள், இதனை (மொளக்குச்சி என்றும் அழைப்பதுண்டு), கால்நடைகள் கட்டப்படும் கொட்டகையில் பசுஞ்சாணத்தால் செய்த இரண்டு கூம்பு வடிவ பிள்ளையார் செய்து, ஒவ்வொரு தூணிமும் வைத்து அவற்றிற்கு மஞ்சள் குங்குமத்தால் பொட்டு வைக்கப்படும். பிறகு கால்நடைகளை, நீர் நிறைந்த குட்டை, ஏரி, கண்மாய், நீர் இருக்கும் பகுதிகளுக்கு கூட்டிச்சென்று குளிப்பாட்டுவார்கள்.

கால்நடைகள் அலங்காரம் அன்று முக்கியத்துவம் பெறும். குறிப்பாக கால்நடைகளின் கொம்புகளை சீவுவார்கள், பிறகு கொப்பி எனப்படும் பித்தளையால் செய்யப்பட்ட அணிகலனை, சீவப்பட்ட கொம்பின் முனையில் அணிவிப்பார்கள். இது காளைகளுக்கு மட்டுமே அணிவிக்கப்படும் வழக்கமாகும். சீவப்பட்ட கொம்பு அழகாக இருப்பதற்காகவும், அதேநேரத்தில் கொம்புகளின் கூர்மையால் தலையை காளைகள் அசைக்கும் போது யாருக்கும் பாதிப்பு நேராமல் இருக்கும் என்பதற்காக பாதுகாப்பிற்கான அணிகலன்

என்றும் இதனை கூறலாம். கழுத்தில் ஜல் ஜல் என ஓசை வரும் மணிகளால் கோர்க்கப்பட்ட தோல் வளையம் கட்டுவர், இவை கட்டப்படுவதால் மாட்டு வண்டிகளில் இரவு நேரங்களில் பயணிக்கும் போது கொப்பியில் உள்ள கொலுசு மற்றும் கழுத்து மணி ஓசையின் சத்தம், எதிரே வரும் வாகனங்களுக்கு எச்சரிக்கையாகவும் அமையும்.

பிறகு காளைகளின் மார்பு பகுதியில் கருப்பு நிறக்கயிறு கட்டப்படும், கட்டும் இடத்தில் உள்ள சுங்கு வாடாமல்லி பூ நிறத்தில் இருக்கும். இது அலங்கரிக்கப்படும் கால்நடைகளுக்கு அழகு மட்டும் இல்லை. கண்ணாறு ஏற்படாமல் இருக்க அணிவிக்கப்படுவதாக உழவுக்குடி மக்கள் நம்பிக்கையாக உள்ளது. பிறகு கொம்புகளுக்கு வண்ணம் பூசுவர், பூசப்பட்ட வண்ணத்தின் மீது மூன்று அல்லது ஐந்து இடங்களில் மஞ்சள் வைத்து குங்குமப் பொட்டு வைப்பார்கள். நெற்றிப்பொட்டு, கொண்டை மற்றும் முதுகுப்பொட்டு (நெற்றியில், முதுகு, சிமில் அல்லது கொண்டையில் பொட்டு வைக்கும் இடம்போன்ற சுழி போல இருக்கும்), நான்கு கால்களின் முன் பகுதிகளிலும் மஞ்சள் குங்குமம் பொட்டு வைக்கப்படும். மா, வேப்பிலை கொத்து மற்றும் பூலாம்பூ, பெரண்டையால் மாலை செய்து அதில் ஒரு அரிசி மாவால் செய்த அடை ஒன்று கோர்த்து அதனை கால்நடைகளின் கழுத்தில் கட்டுவார்கள். பிறகு படையலுக்காக செய்த உணவான மண்பாணை பொங்கல், பூசணிக்காய் மற்றும் மொச்சை, காராமணி உள்ளிட்ட தானியங்களால் செய்யப்பட்ட உணவை கால்நடைகளைக் கட்டும் கொட்டகைகளில் படையலிட்டு கால்நடைகளுக்கு உழவர்களே அன்பாக ஊட்டிவிடுவார்கள். தன்னைக் காத்து நிற்கும் கால்நடைகளை தினம் தினம் சாமியாக பார்த்தாலும் அன்றைய தினம் சாமியாக வழிபடுவர், கால்நடைகளை தனது குழந்தைக்கு நிகராக போற்றுவார்கள். கால்நடைகளுக்கு உணவு கொடுத்த பிறகுதான் உழவர்களின் குடும்பத்தினர் அன்றைய தினத்தில் சாப்பிடுவார்கள். இதனையடுத்து மந்தைவெளியில் மாடு விரட்டுதல் நிகழ்வு மாலை 5:30 -7 இரவு மணிக்குள் நடைபெறும்.

உழவுத்தொழில் சமூகத்தில் மந்தைவெளியில் மாடு விரட்டுதல் முக்கியச் சடங்காக பார்க்கப்படுகிறது. மாலை 5 மணிக்கு தலித் சமூகத்தினர் 5 பேர் ஊரைச்சுற்றி பறையைக் கொண்டு இசைத்தவாறே வருவார்கள். பிறகு ஊரில் உள்ள உழவர்களின் குடும்பம் புத்தாடை அணியும். பிறகு அலங்கரிக்கப்பட்ட கால்நடைகள் மற்றும் காளைகள் பூட்டிய மாட்டு வண்டிகளில் உழவர்களின் குழந்தைகள் புத்தாடை அணிந்து அமர்ந்து செல்வார்கள். கிராமத்தில்

உள்ள உழவர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினர் புத்தாடை அணிந்து அனைவரும் மந்தைவெளிக்கல் அருகே ஒன்று கூடுவார்கள்.

மந்தைவெளிப் பகுதி என்பது ஊர் (கொசுப்பட்டு) தொடக்கத்தில் மாரியம்மன் கோவில், திரௌபதியம்மன் கோயில், பிள்ளையார் கோவில் மற்றும் சிவன் கோவில் சுற்றி இருக்கும். அந்த இடைவெளிப் பகுதியில் மைதானம் உள்ளது. ஊர் மக்கள் அனைவரும் தங்கள் பிள்ளைகளாக வளர்த்த அலங்கரிக்கப்பட்ட கால்நடைகளோடு ஒரே இடத்தில் கூட்டுவார்கள். மாரியம்மன் கோவில் எதிரே உள்ள மந்தைவெளி நடுகல்லிற்கு (எந்த சிற்பமும் இல்லை, நட்ட நிலையில் உள்ள கல் மட்டுமே இருக்கும்) அதற்கு மாலை சூட்டுவர். மந்தை வெளிக்கல், மந்தை என்றால் கூட்டம் என்பது பொருள். வெளி என்றால் சமவெளிப்பகுதியைக் குறிக்கும். கால்நடைகளை கூட்டும் சமவெளிப் பகுதியில் உள்ள கல்லை குறிக்கும். இதுவே மந்தை வெளிக் கல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஊரில் உள்ள கால்நடைகளை மேய்த்து, காத்து, பராமரித்து வந்த இடையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு வீட்டார் செய்து வந்த பச்சரிசிப் பொங்கல் அந்த மந்தைவெளிகல் சிலைக்கு படையலிடுவார்கள். கால்நடைகளை வளர்ப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் இடையர் சமூகம் இருந்து வந்துள்ளது என்பதையும் அதற்காக அந்த சமூக மக்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஒரு அங்கீகாரமாக அதனைப் பார்க்க முடிகிறது.

பிறகு ஊரில் உள்ள ஒவ்வொரு வீட்டில் இருந்து ஒரு பித்தளை சொம்பு நிறைய தண்ணீர் மற்றும் சிறிது வீட்டில் செய்த பொங்கல் அதில் இடுவர். மேலே வேப்பிலை, மா இலைக் கொத்துக்கள் செருகி மந்தைவெளி கல் முன்பு வைக்கப்படும். அனைவரது வீடுகளில் இருந்து கொண்டு வரும் கற்பூரம் ஒரே தட்டில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் வைப்பார்கள். பிறகு கற்பூரம் ஏற்றப்படும். அப்போது பறை இசைக்கப்படும். அனைவரும் மந்தைவெளிக்கல்லை வணங்கிவிட்டு, செம்பில் உள்ள, பொங்கல் நீரை கால்நடைகள் மீது தெளித்தவாறே மூன்று சுற்று சுற்றி வருவர். இதனை உழவுக்குடியில் உள்ள ஆண்கள் குறிப்பாக 15 முதல் 50 வயது வரையில் உள்ளவர்கள் பொங்கலோ பொங்கல் எனக் கூறிக்கொண்டே தெளிப்பார்கள். புத்தாடை உடுத்திக்கொண்டு நிற்கும் முறைப்பெண்கள், முறை மாமன்கள் மீது அதிகமாக அந்த நீரைத் தெளிப்பார்கள். தெளிக்கப்படும் பொங்கல் நீரால் கால்நடைகளுக்கு நோய் வராது என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. அன்று மந்தைவெளிப் பகுதி முழுவதுமாக விழாக்கோலம் பூண்டு, குதூகலத்தோடு

கொண்டாட்டமும் நிறைந்திருக்கும்.

மந்தைவெளியில் பொங்கல் நீர் இரைத்த பின்னர், நீர் இரைத்த நபர்கள் அனைவரும், குளக்கரைக்கு சென்று பித்தளை செம்பு நிறைய தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, திரௌபதி அம்மன் கோவிலில் உள்ள வில்வ மரத்திற்கு ஊற்றுவார்கள். அப்போது பறை இசை வேகமாக அடிக்கும். மாட்டுப்பொங்கல் விழா சிறப்பாக முடிவுற்றதாக பறை ஒலியோடு அருகே உள்ள மற்ற கிராமங்களுக்கு கேட்கும் அளவில் ஒலி எழுப்புவர். இதனை அடுத்து பொங்கல் நீர் இரைத்த அனைவரும் மாரியம்மன், திரௌபதி அம்மன், பிள்ளையார், ஈஸ்வரன், வேம்புலியம்மன் ஆகிய கோவில்களில் கற்பூரத்தை ஏற்றி வணங்குவார்கள். அதற்குப் பிறகு ஆதிதிராவிட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பறையை அடித்துக்கொண்டே முன்னே செல்லுவார்கள், அவர்களின் பின்னால் பொங்கல் நீர் இரைத்த உழவர்களும் இளைஞர்களும் தங்களது வீடுகளுக்கு செல்வார்கள். கடைசி வீட்டிற்கு செல்லும் வரை பறை அடித்துக்கொண்டே செல்வார்கள்.

மந்தைவெளியில் இருந்து சென்ற கால்நடைகள் அதேபோன்று மாட்டு வண்டிகளும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு வேம்பாத்தம்மன் கோவில் வரை சென்று அதனைச் சுற்றி வந்து வீடு சேர்வார்கள். வீடு சேர்ந்த பிறகு கால்நடைகளுக்கும் மந்தைவெளிக்கு சென்று திரும்பியவர்களுக்கு வீட்டில் உள்ள பெரியோர் வெள்ளைப் பூசணிக்காய், எலுமிச்சை பழம் அகியவற்றால் சுற்றிப்போடுவார்கள், நலங்கு (மஞ்சள் சுண்ணாம்பு கலந்த சிகப்பு நிரம் கொண்டது) நீரால் ஆரத்தி எடுப்பர். சூரைத்தேங்காய் உடைக்கப்படும். இவை எல்லாம் கண்ணேறு பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக வீட்டிலுள்ள பெரியவர்கள் அவர்களுக்கு சுற்றிப் போட்டு கண்ணேறு கழிப்பார்கள். மேலும் மந்தை வெளியில் மாடுகளும் பொங்கல் நீர் இரைத்தவர்களும், புறப்பட்ட பிறகு அந்த மந்தைவெளிப்பகுதியில் உழவர்களின் மனைவி மார்கள் விழுந்து வணங்குவார்கள். கால்நடைகள் போட்டுச் சென்ற சாணத்தைக் கொண்டு வந்து தங்கள் வீட்டில் வாயிலில் இருபுறங்களிலும் ராக்காசி என்று கூறுகிறார்கள் ஒரு குறியீடு வரைவார்கள். மந்தைவெளியில் இருந்து கொண்டுவந்த சாணத்தை வீட்டில் ஒரு குறியீடு வரைந்து வைத்தால் அந்த ஆண்டு விவசாயம் வளமாக இருக்கும் என்பது அந்த உழவுக்குடிகளின் வளமான நம்பிக்கையாக உள்ளது.

இதன் தொடர்ச்சியாக மாட்டுப் பொங்கலுக்கு மறுநாள் காணும் பொங்கல். அன்றைய தினம் வயது முதிர்ந்த குடும்ப உறவுகளான தாத்தா பாட்டி, தாய்

தந்தை காலில் விழுந்து வாழ்த்து பெறுவார்கள். அவர்களை வாழ்த்தி தங்கள் கையில் இருக்கும் பணத்தை அவர்களுக்கு பொங்கல் மரியாதையாக கொடுப்பார்கள். இதற்குப் பெயர்தான் காணும் பொங்கல். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட கால்நடைகளுக்கு மாட்டுப் பொங்கல் தினத்தன்று செய்தது போல ஆடு மற்றும் மாடு இரண்டும் மேய்ச்சல் பகுதியில் வைத்து அந்த சமவெளி நிலப்பரப்பு பகுதியில் பொங்கலிட்டு படையல் வைத்து சில குறிப்பிட்ட இனக்குழு சமூகம் குறிப்பாக இடையர் சமூக மக்கள் மட்டும் இதனை நடத்தி வந்தனர். தற்போது அதற்கென தனியாக பெரிய அளவில் கால்நடைகளைக் கூட்ட இடம் இல்லாமல் போனதாலும், கால்நடைகளின் எண்ணிக்கை கணிசமாக தற்காலத்தில் குறைந்து விட்டதாலும், தற்போது அந்த நடைமுறை வழக்கொழிந்து காணப்படுகிறது.

பொங்கல் பண்டிகையால் பாய், முரம், துடப்பம் மற்றும் பானை உற்பத்தி அதிகரிக்கும். அதனை உற்பத்தி செய்யும் அந்த சமூக மக்களின் வாழ்க்கை செழிக்கும். பறை அடித்தல் மூலம் தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலைகள் காக்கப் படுவதோடு, அதை இசைக்கும் கலைஞர்கள் வாழ்வு புதுப்பொலிவு

பெறும். வருங்காலத் தலைமுறையினர் உழவனின் கலாச்சாரத்தை அறிய பொங்கல் விழா குறித்த இந்த கட்டுரை உதவும் என நம்புகிறேன்.

இந்த வழிபாட்டுமுறை இனக்குழு சமூகத்தில் இருந்து தொடர்ந்து கொண்டாடுவதைக் காணமுடியும். பறை இசைத்தல், கால்நடைகளைப் பாதுகாத்தல், பயிர்த்தொழில் செழுமைக்கான வழிபாடு இவை அனைத்தும் மனிதனுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் உழவிற்கும் உள்ள நெருக்கத்தை அறிய முடிகிறது. இயற்கையை மகிழ்வித்தால் நல்ல விளைச்சல் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை அடிப்படையில் சூரியனுக்கு படையல். நடுகல் வழிபாடு இதில் இடம்பெறுகிறது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் என்ற முதுமொழியின் கூற்றிற்கு ஏற்ப போகியும், உழவனின் மேன்மைக்காக பெரும் பொங்கலும், கால்நடைகளை மகிழ்விக்க மாட்டுப் பொங்கலும், மூத்தோர் வழிபாட்டிற்காக காணும் பொங்கலும் என பொங்கல் பண்டிகை இனக்குழு மக்களின் வழிபாட்டு நீட்சியாகவும் தமிழர் பண்பாட்டின் எச்சமாகவும் நீள்கிறது.

கட்டுரையாளர், எழுத்தாளர், ஊடகவியலாளர்.

28.07.2023 அன்று இத்தாலி நாட்டில் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் அரிஸ்டாட்டிலின் இயற்பியல் கருத்துநிலைத் தமிழாக்கம் (த.க.தமிழ் பாரதன் - க.ஜெயபாரதி) எனும் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இந்நூலை வெனீசில் உள்ள ஹெல்லனிக் ஆய்வு நிறுவனத்தின் பொதுச்செயலாளர் திரு. அனஸ்தாசியோஸ் தியோஃபிலோயனாகோஸ் வெளியிட முதல் பிரதியை ஏதென்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் கிரேக்கப் பேராசிரியர் ஜார்ஜ் பிட்செனலிஸ் பெற்றுக்கொண்டார். நூலின் தமிழாக்கம் குறித்த அறிமுகத்தை ஆய்வாளர் தமிழ்பாரதன் வழங்கினார்.

சீறுதெய்வ வழிபாட்டில் பெண் தெய்வம்

சி.தவமணி

சீறுதெய்வ வழிபாடு என்பது கிராமங்களைச் சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகளைப் பிரதிபலிக்கும் பண்பாட்டுக் கூறாகும். இத்தெய்வங்கள் மலைகள், மரங்கள், நீர் நிலைகளில் உறைவதாக மக்கள் நம்பி வழிபட்டனர். மரம், நீர்நிலையின் அருகில் இருக்கும் சிறு தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் பெண் தெய்வமாகவே இருக்கின்றன. சங்க இலக்கியத்திலும் நீர் நிலைகள், மரங்களில் உள்ள தெய்வங்கள் பெண்ணாகவே இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

சிறுதெய்வ வழிபாடு

சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது இயற்கை வணக்கத்தில் இருந்து தோன்றி இருக்க வேண்டும். இயற்கை வழிபாடே சங்க காலத்தில் இருந்து வந்ததைச் சங்கப் பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் தெய்வ வழிபாட்டினை பெருந் தெய்வம் என்றே குறிப்பு உள்ளது. இடைக்காலத்தில் வந்த பக்தி இலக்கியத்தில் 'சிறுதெய்வம்' என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. சிறுதெய்வ வழிபாடு குறித்து,

“இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வாரு மில்லை
சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோம் அல்லோம்”

(திருநாவுக்கரசர், தேவாரம் மறுபிற்றத்
திருத்தாண்டகம், ப. 5)

தேவாரப் பாடலில் திருநாவுக்கரசர் சிறு தெய்வத்தினைக் கூறுகிறார். இதே கருத்தினையே இராமலிங்க அடிகள்,

“நலிவுறு சிறுதெய்வம்”

(இராமலிங்கர், திருவருட்பா பிள்ளை சிறு
வண்ணப்படம். ப. 59)

என விளக்கம் தந்துள்ளார். இவ்விரு அடியார்களும் சிறுதெய்வம் என்ற சொல்லினைப் பயன்படுத்தி இருக்கின்றனர். சங்க இலக்கியங்களில் சிறு தெய்வம் என்ற சொல் காணப்படவில்லை. பெருந் தெய்வம் என்ற சொல்லைக் காண முடிகிறது. பெருந்தெய்வத்தினை,

“வெருவரு கடுந்திறல் இருபெருந் தெய்வத்து
உருவுடன் இயைந்த தோற்றம் போல,”

(அகம். 360: 6-7)

என்று அகநானூறு விளக்கம் தருகின்றது. இதே போன்று பெருந்தெய்வம் என்ற சொல்லினை குறுந்தொகை 263: (3-4), புறநானூறு 58:10, திருமுருகாற்றுப்படை அடி. 160 இவற்றுள் வந்துள்ளது. தெய்வம் என்று குறிப்பிடாமல் பெருதெய்வம் எனக் குறிப்பிடப்படுவதால் சிறு தெய்வம் இருந்தாகப் பொருள் கொள்வதாகும். சிறு தெய்வங்கள் என்பது மக்கள் தங்களது விருப்பமான வழிபாட்டிற்காக உருவாக்கியதாகும். சிறுதெய்வம் என்பது நமது முன்னோர் வழிபாடாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

பண்டைக்கால மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய போது அவன் மனதில் விடைபெற இயலாத பல வினாக்கள் எழுந்தன. அவ்வகை வினாக்களுக்கு விடைகாணும் முயற்சியின் முதல் நிலை தெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றமாகும். முயற்சியின்

மாற்றங்களுக்கும் சீற்றங்களுக்கும் காரணம் காண பண்டைக்கால மனிதன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வழிபாடு தோன்றக் காரணமாக இருந்தன. சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் வரலாறு, மாந்தரின வரலாறாக உள்ளது. ஏனெனில் இவ்வழிபாடு தங்களது முன்னோர் வழிபாடாகும். தங்களது முன்னோரைத்தான் சாமியாகப் பாவித்து வழிபட்டு வருகின்றனர். குலதெய்வ வரலாற்றினை வைத்துத்தான் அவர்களின் பூர்வீகம் எது எங்கிருந்து வந்தனர் என்பதனையும் அறிய முடிகிறது. “வழிபாடு மனிதனுடைய அச்ச உணர்வில் இருந்தும் குற்ற உணர்வில் இருந்தும் உண்டாகி இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது” (தி.அ.அவினாசிலிங்கம், கலைக்களஞ்சியம், தொ.1, ப. 451) வழிபாடு என்பது சமூகத்தில் வாழுகின்ற மக்களை ஆற்றுப்படுத்தவும் நெறிப்படுத்தவும் வழி செய்கிறது. வழிபாட்டு முறைகளால்தான் மனிதன் பக்குவப்பட்டான் என்பது மிகையல்ல. காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப தங்களின் வழிபடு முறையினை மனிதன் மாற்றி வந்திருக்கிறான். இதனால்தான் இன்றளவும் இளைய சமுதாயத்தினரும் இவ்வழிபாட்டினைத் தொடர்சியாகப் பல்வேறு தலைமுறை தாண்டியும் அறுபடாச் சங்கிலித் தொடராகப் பின்பற்றி வருகின்றனர்.

பண் தெய்வ வழிபாடு

குல தெய்வம் என்பது முன்னோரினைப் போற்றும் விதமாக வழிபடுவதாகும். ஒவ்வொரு நிலத்தில் உள்ள மக்களும் தாங்கள் வழிபட வேண்டும் என்பதற்காகத் தங்களுக்கான தெய்வங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். நெய்தல் நிலமான கடற் பரப்பிலும் பெண் தெய்வ வழிபாடு இருந்ததாகக் குறிப்பு உள்ளது. கடல் தெய்வம் கரையில் நின்றுருந்தமையும், அத்தெய்வத்தை அமைதிப்படுத்த அணிகளைத் துறந்த மகளிர் வெறியாட்டம் நிகழ்த்தினர் என்பதை,

“கடல்கெழு செல்வி கரைநின் றாங்கு
நீயே கானம் ஒழிய யானே
வெறிகொள் பாவையிற் பொலவெண் அணிதுறந்து”
(அகம். 370: 12-14)

என்னும் வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. நீர்த்துறையாக இருக்கின்ற கடலிலும் அதன் தெய்வம் பெண் தெய்வமாகவே இருக்கின்றது. தலைவியின் நோய் தணிய நீர்த்துறைக் கடவுளுக்குத் தங்களது பயன்பாட்டுப் பொருளான கள்ளும் கண்ணியும் படைத்து வெள்ளாட்டுக் கிடாயைப் பலியிட்டுத் தோய் தணியவில்லை என அகநானூறு சுட்டுகிறது. இதனை,

“களளும் கண்ணியும் கையுறை யாக
நிலைக்கோடு வெள்ளை நூல்செவிக்கி டிடாயும்
நிலைத்துறைக் கடவுட்கு உள்ப்பட ஓச்சி”
(அகம். 156: 13-15)

இப்பாடல் விளக்கியுள்ளது. சிறுதெய்வத்தின் படையல் பொருளாக மக்களின் பயன்பாட்டில் இருக்கின்றதனையே காண முடிகிறது. தற்காலத்திலும் இதே நிலைதான் தொடர்கிறது. மக்கள் தங்களது பயன்பாட்டுப் பொருளினையே படையலாக வைத்து வணங்கும் முறை இன்றளவும் தொடர்ந்து வருகின்றது. ஆண், பெண் தெய்வத்திற்கு வெவ்வேறு வகையான படையல் பொருள்கள் படைத்து வருகின்றனர். படையல் பொருள்கள் அனைத்தும் விரும்பும் பொருள்களாக இருந்தவையாக மக்கள் கூறுகின்றனர். மாயோனுக்கு முன்னரே காடுறை கடவுளாகத் தாய்த் தெய்வம் இருந்தது என்பதை,

“கானமர் செல்வி அருளவின் வெண்காற் பல்படைப் புரவி எய்திய தொல்லிசை நுணங்கு நுண்பனுவற் புலவன் பாடிய”

(அகம். 345: 3-4)

என்னும் வரிகள் சுட்டுகிறது. கானமர் செல்வியின் அருளால் மன்னன் நன்னன் வெண்கால்களையுடைய குதிரைகளைப் பெற்றமை சுட்டப்படுகிறது. இத்தெய்வத்தைப் பொருநராற்றுப்படை காடுறை கடவுள் என்றும் மணிமேகலை காடமர் செல்வி என்றும் சுட்டுகின்றன. இதனை,

“வலைவலந் தன்ன மென்றிழல் மருங்கின் காடுஉறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பிண்ணை”

(பெரும். 49-50)

பெரும்பாணாற்றுப்படையும் விளக்கியுள்ளது. காடுகளில் தெய்வம் இருந்தாலும் அத்தெய்வத்தின் அருகில் நீர் நிலைகள் இருக்கின்றன. பெயர்தான் கானமர் செல்வி எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்று உள்ளதே தவிர அதுவும் பெண் தெய்வம்தான். காட்டில் உள்ளதால் அதற்கு அப்பெயர் இட்டு அழைத்திருக்கலாம். இன்றைய காலத்திலும் ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் பெயர் வைத்து வணங்கும் முறை இருந்து வருகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நீர்த்துறை என்பது கோவிலுக்கு வழிபடச் செல்லும் முன்பு கை, கால்களைச் சுத்தம் செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டதாகும். ஒரு சில பெண் தெய்வத்திற்கு அருகில் சூலாயுதம் நட்டு வைத்துள்ளனர். அதுவே மாரியம்மன் கோவில் என்பதற்கான அடையாளமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆண் தெய்வத்திற்கும் சூலாயுதம் நட்டு வைத்து வணங்குகின்றனர்.

தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, படையல் பொருள்கள்

சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப மாறுதல் அடைந்து வந்தது. இன்றைய காலத்திலும் சில இடங்களில் உருவமாகவும், உருவம் இல்லாமலும் இத்தெய்வங்கள் வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. பெண் தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் ஏதேனும் ஒரு மரத்திற்கு அடியில் இருக்கின்றன. இதனை ஒரு குறியீடாகவே பார்த்து வருகின்றனர். ஒரு சில இடங்களில் மரத்தினை மட்டும் தெய்வமாக வைத்து வணங்குகின்றனர். இவை இயற்கையோடு இயைந்த வழிபாட்டிற்குச் சிறந்த சான்றாகும். இத்தெய்வங்கள் அனைத்தும் ஒரு கட்டிடத்திற்குள் வடிவம் பெறாத ஒன்றாகும். கால மாற்றத்தில் சில மாறுதல்கள் பெற்றிருந்தாலும் பண்டைக் காலத்தின் எச்சமாகவே இருந்து வருகின்றன.

கல்யாணம் ஆகாத பெண் தெய்வ வழிபாடாக இருந்தாலும் அதனைத் தாய்த்தெய்வம் என்றே அழைத்து வருகின்றனர். தெய்வத்திற்கு மரியாதை தர வேண்டும் எனக் கருதி இவ்வாறு அழைக்கின்றனர். தாய்த்தெய்வம் என்பது தாயாகவும், கன்னியாகவும் வழிபடப்பட்டது. எல்லோரையும் தானே பெற்ற தாய் என்று இத்தெய்வம் கருதப்படுகிறாள். இத்தெய்வம் நீர்த்துறைக் காடுகள், மரங்களில் உறைவதாகக் கருதி மக்கள் வழிபட்டனர். தாய்த் தெய்வத்திற்கு பால் குடம் எடுத்தல், தீச்சட்டி எடுத்தல், பெண்கள் மாவிளக்கு வைத்தல் முதலானவை மூலம் வழிபாடு நடைபெறுகிறது. இளநீர், தேங்காய், வளையல் (பச்சை, கருப்பு), மஞ்சள் கிழங்கு, குங்குமம் மற்றும் பழ வகைகளைப் படையலாக வைத்து வழிபட்டு வருகின்றனர். தெய்வங்களுக்குப் பொங்கல் வைத்து கிடாய் பலியிட்டு வணங்கி வருகின்றனர். சில தெய்வங்களுக்கு இரத்தப் பலி மட்டும் காட்டுகின்றனர். தாய்த் தெய்வங்கள் கிராமத்தினரைக் காப்பதாக நம்புகின்றனர். வரும் தீமைகளை அகற்றி நன்மை செய்வதாக எண்ணி வழிபடுகின்றனர்.

பெண் தெய்வம் என்பது வளமை தரக் கூடியதாகவும், காக்கும் சக்தியுடையதாகவும் பார்க்கப்படுகிறது. “உயிர்களைப் பெருக்கும் ஆற்றல் பெண்களுக்குரிய பண்பாகும். எனவே பெண் தெய்வங்கள் எல்லாம் சமூகத்தில் இத்தகைய

தேவைகளை நிறைவு செய்யப் பிறந்தவையே. நோய்க் காலத்தில் குழந்தையைத் தாய் அக்கறையுடன் பேணிக் காக்கிறாள். (அம்மை, கோமாரி முதலிய) இப்பெண் தெய்வங்களும் நோய்களிலிருந்து மக்களையும் கால்நடைகளையும் காக்கின்றன". என்னும் கருத்தை விளக்கியுள்ளார் தொ. பரமசிவன். (தொ. பரமசிவன், 2001, பண்பாட்டு அசைவுகள், ப. 137). பெண் தெய்வங்களே பொறுமையுடன் மக்களைக் காத்து வருகின்றதாகப் பார்க்கப்படுகிறது. மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் அம்மை முதலான நோய்களைத் தீர்க்க உதவும் படி பெண் தெய்வங்களிடமே முறைப்படி வேண்டுகல் செய்கின்றனர். இதே போன்று தங்கள் வீடுகளில் இருக்கும் கால்நடைகளுக்கு ஏதேனும் தொற்று நோய் ஏற்பட்டாலும் பெண் தெய்வத்திடமே முறையிட்டு வருகின்றனர். நோயினைத் தீர்க்க வல்ல தெய்வமாகப் பார்ப்பதால்தான் கிராமங்கள் அனைத்திலும் பெண் தெய்வங்கள் உள்ளன. கால்நடைகள் செழித்து வளரவும் பெண் தெய்வத்தினை வழிபட்டு வருகின்றனர். இதன் மூலம் வளமை உடைய தெய்வமாகவும் பார்த்து வருவதனை அறிய முடிகின்றன.

முடிவுரை

தன்னைக் காத்துக்கொள்ள மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட ஒன்றுதான் தெய்வ வழிபாடாகும். அவை படிப்படியாக வளர்ச்சி அடைந்து எல்லாத் தேவைகளுக்கும் பின்பற்றப்படும் ஒன்றாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. தமிழர் தெய்வவழிபாட்டில் குலதெய்வ வழிபாடு என்பது வளர்ந்து வரும் கால சூழ்நிலையில் வளர்ந்துள்ளது. சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் குலதெய்வ வழிபாடு முதன்மையானது ஆகும். குலதெய்வ வழிபாட்டில் பெண் தெய்வங்களே பெரும்பான்மையாக வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாக அமையப்பெற்றுள்ளது. தமிழரின் வாழ்வியல் தொடங்கும் தொன்மக் காலத்தில் இருந்து பெண்மைப் போற்றப்பட வேண்டும் என்பதனை அடுத்த தலைமுறைக்குப் பதியமிடுவதாக அமைகின்றது. பெண் தெய்வ வழிபாடு என்பது பழமையான வரலாற்றினையும், புதிய சிந்தனை மரபினையும் கொண்ட வரலாற்றுப் பெட்டகமாக இருக்கின்றது.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம், ஸ்ரீ சேவுகள் அண்ணாமலை கல்லூரி, தேவகோட்டை

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்லோக்!

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

ஆகஸ்ட் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

3931,	4398	196	7660	5452	7662	6802	529	540	961
5678,	1121	7651	7661	7407	7664	2551	530	198	3932
2786	8851	2809	7654	7408	2789	8806	531	1509	8797
7663	8852	2779	7655	2810	6803	6801	532	1510	4718
3935	4399	2780	4395	5456	2790	2552	533	1511	8558
7966	2782	2781	4394	5675	1871	2553	534	5457	962
7653	2783	7652	5455	4400	1872	2554	535	2966	2811
5677	2784	7658	5454	2787	2423	5678	536	2791	1512
1860	2785	7659	8792	2788	8795	526	537	2792	1513
3933	194	7656	4396	1869	8796	527	538	1874	
3936	195	7657	1859	1870	500	528	539	1875	

தனி இதழ் ₹ 45.00

ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00.

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

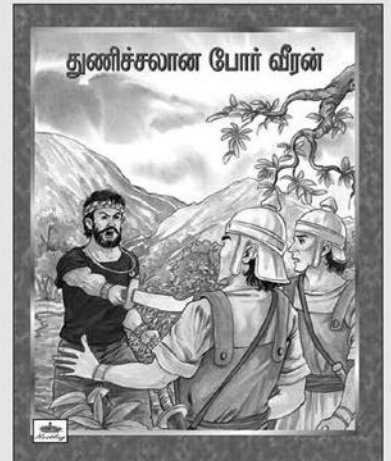
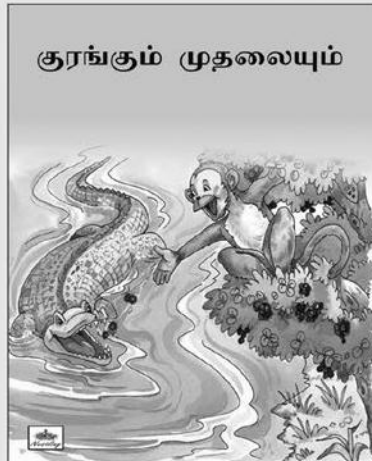
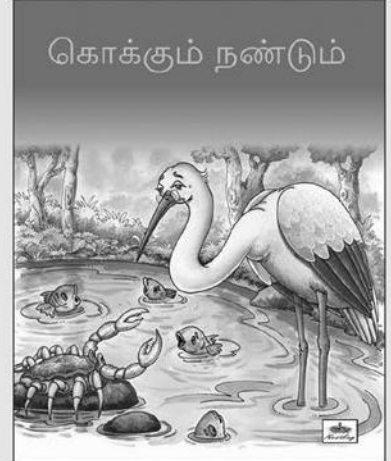
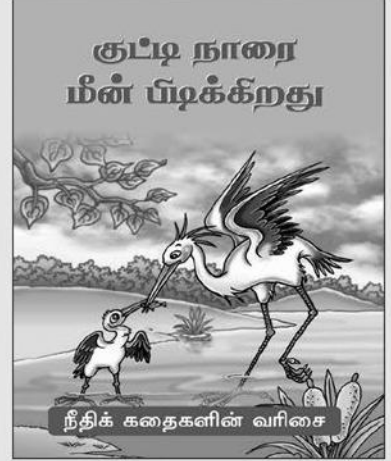
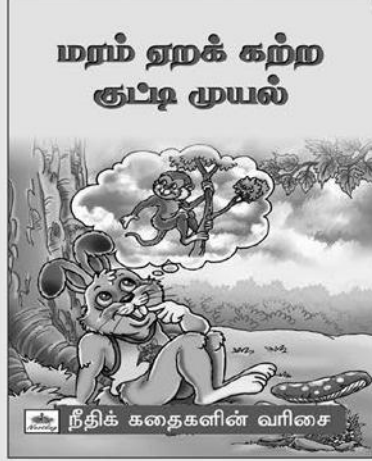
கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

நெஸ்லிங் வெளியீடாக உலகப் புகழ்பெற்ற சிறார் கதைகள்

(ஒவ்வொன்றும் தலா ரூ.110)

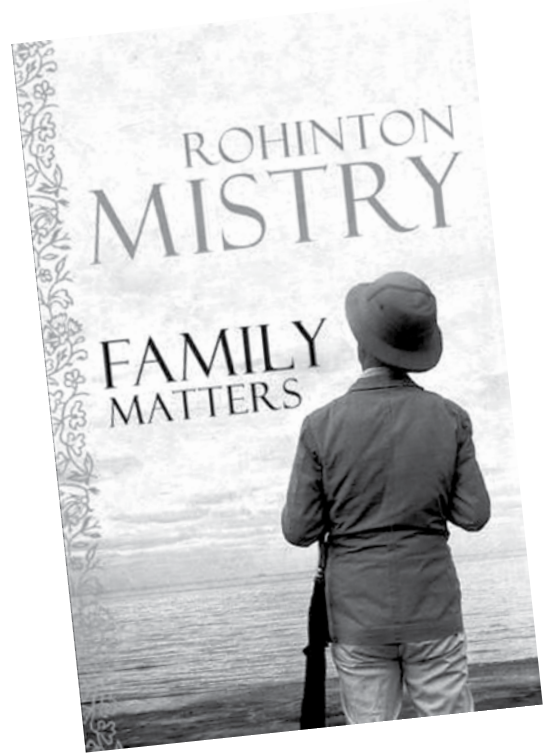
நெஸ்லிங் புகல்ஸ் பப்ளிஷிங் அன்ட் டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 | www.ncbhpublisher.in | email: nestlingbooks@gmail.com

THE OMNIPRESENCE OF THE PAST AND THE POWER OF REMEMBRANCE: REFLECTIONS ON CULTURAL MEMORY IN ROHINTON MISTRY'S *FAMILY MATTERS*

M. Vasumathi

ABSTRACT:

In Literature, the concept of cultural memory is circulated everywhere in all the literary genres, representing the process of recollection of the past consecutively resulting in the reconstruction of the meaning of the shared past in socio-cultural contexts. Since people are always connected to one another and to outside symbols, memory survives among the minds of humans and serves as a storehouse of the past. Though the act of remembrance of the past memory is intensely personal, the transmission of memories witnessed from the individual to social memory and to national memory by serving as a bridge between the past and the present. The purpose of the study is to examine how specific types of cultural memory are embodied in Rohinton Mistry's *Family Matters*, a sole representation of the Parsi community accompanied by Bombay as the background and poignant characters bordering on culture and memory.

INTRODUCTION:

The nexus between culture and memory has become a major topic of interdisciplinary research over the past 20 years, involving disciplines notably history, sociology, art, literature and media studies, psychology, and cognitive neuroscience. In this way, the humanities, social studies, and the natural sciences have been brought together in a novel way. The term 'cultural memory' is a

diversified notion, with a conceptual definition in Astrid Erll's *Cultural Memory Studies: An International and Interdisciplinary handbook*, "the interplay of present and past in socio-cultural contexts (2)." The former statement signifies the study of reconstruction of the past in tandem with the configuration of identities, from an individual to a collective and to national memory. The dimension of the word "culture" in cultural memory accentuates its meaning as a community's distinctive way of living. Anthropological and semiotic theories assert that culture may be seen as a three-dimensional framework that includes social (community and social relationships), material (ancient evidence and media), and mental perspectives (culturally determined modes of thinking, history, and mentalities) (Erll 4). If 'cultural memory' is viewed in this light, it encompasses 'social memory' (the foundation of memory research in the social sciences), 'material or medial memory' (the subject of interest in literary and media studies), and 'mental or cognitive memory' (the area of expertise in psychology and the neurosciences) (Erll 4).

The concept of 'remembering' is an inherent cognitive process which takes place in the individual brain, while employing this to the level of culture, it fortifies to discover the intersections of culture and memory. In *Cultural Memory*; The two cultures, Jeffrey K Olick states "two radically different concepts of culture are involved here, one that sees culture as a subjective category of meanings contained in people's

minds versus one that sees culture as patterns of publicly available symbols objectified in society" (4). Therefore, the concursion of culture and memory draws two levels: the individual (the level of intrapersonal cognition) and the collective (the level of social cognition). The former is a straightforward concept, the images of personal memory of the past experience. The latter is the reconstruction of the social context by media and socio-cultural practices. However, both memories are fundamentally intertwined, neither there is collective memory that is severed from individuals nor there is pre-cultural individual memory without the influence of socio-cultural contexts.

The concept of 'collective memory' was coined by French sociologist Maurice Halbwachs in his influential book *Les cadres sociaux de la mémoire* (Erl 3). Halbwachs unifies the term collective memory and social group, thus pertaining to his argument of the presence of every memory in a definite community in a limited space and time. Stemming on a social level, communication is a key component of memory, which conditions us to live as a community and parallelly it builds memory. Furthermore, it is passed down from generation to generation. Memory lives from time to time in human consciousness, not only as a result of perpetual connection among humans but also with external symbols, standing as a reservoir of the past. The act of remembering is intensely personal, serves as a bridge between awareness and the past, and creates a chronology from the past to the present. A simple deviation by Jan Assmann by proposing a term 'communicative memory', where transmission of memories occurs by means of everyday communication and social interaction (110). This particular form is non-institutional and not dependent on external objects.

An array of other terminologies in relation to cultural memory are social memory, loci et

Imagines, lieux de mémoire /sites of memory, invented traditions, myth, heritage, commemoration, generationality, postmemory, etc. (Erl 2-3). Hence, certain localities such as monuments, emblems, commemoration, archives, museums, writings, and specific places or events rekindle the thoughts of the past impressed upon the mind, like, the set of circumstances, the involved people, historical elements, social trauma resulting in the commemorative construction of cultural histories and identities.

Inevitably, the most cultivated form of communication of cultural memory is the media. According to Jan Assmann, the first theorist who grounded the concept of cultural memory in culture studies, the transmission of the past through this channel is called 'medial externalization' (367). The most basic forms of media are oral communication, writing, film, and social media. Religious writings, memoirs and autobiographies, historical paintings, fictional

writings, and visual arts are the major examples of media working with symbolic systems. Creation of such works are considered as an act of memory and as the process of retrospecting and constituting the collective imagination of the past, though it differs from each media, it has the power to generate the images with authenticity and validity. Through the lens of memory, literature functions as a mnemonic art which includes numerous bodies of texts produced by a culture through the ages. Every text is open for valuable interpretation, which naturally is etched into a memory space and holds the direct connection to the existing notion of memory in an implied culture. It demonstrates that every text represents a culture or purports as culture, eventually influencing each individual in a society.

Rohinton Mistry is a Parsi Zoroastrian Indian novelist known for writing novels famous for representing his own community through multiple narratives. Parsis are Indian followers of the Iranian prophet Zoroaster (or Zarathustra), who has fled to India to come across religious persecution at the behest of Muslims. In India, they predominantly domicile in Mumbai and a few places to the north of Mumbai, Bangalore and they also live in Karachi (Pakistan). Although Mistry is an immigrant of Canada, most of his childhood atmosphere is ultimately the Parsi streets of Bombay. An ideal theme of his novels is the impression of double displacement and questions towards his feelings of home and belonging. Silvia Albertazzi, an Indian scholar who has shared her critical thinking on Mistry's fiction in *Companion to Indian Fiction in English* gave the statement, "First of all, he tries to show the uniqueness of the Parsi Community by focusing on their way of living and their Cultural heritage. Then, he stresses the diasporic nature of Parsi Social and historic experience, seeking the justification and the sense of his own story of migration in the perspective of the Parsi 'Double displacement'" (276-277). His characters are Parsi middle class of suburban Bombay, who display the marginalization of the Parsi community and the state of being displaced from the mainstream and their constant struggle to restore their identity.

Family Matters (2002) by Rohinton Mistry, is a cultural representation of political consciousness, religious anxiety, cross-cultural marriages, family crisis and so on. The focal point of *Family Matters* is a septuagenarian Nariman Vakeel, whose mind is racked with past memories and body that suffers from Parkinson's disease. When his age is 42, he is forced by his orthodox Parsi parents and his community to forsake his love Lucy Braganza, a Christian woman and to marry a Parsi widow, Yasmin Contractor. The marriage life of Yasmin and Nariman is devastated by the memory and his hopeless love for Lucy. For eleven years, Nariman and Lucy battled together to create a world for themselves (Mistry 13). For Lucy, their relationship was

“A cocoon, she used to call it. A cocoon was what they needed, she said, into which they could retreat, and after their families had forgotten their existence, they would emerge like two glistening butterflies and fly away together ...” (Mistry 13).

Even modernist Nariman gets trapped in the family tyranny, he understands that trying to change the convictions of his family and the thinking of the world is impracticable. In a family gathering, Nariman’s parents and their social circle celebrate the victory for ending “his ill-considered liaison with that Goan woman” (Mistry 11). Further, the conversation turns into making vulgar statements of other communities, where Nariman says in disgust, “How sorry I feel for you all. You’ve grown old without growing wise” (Mistry 15). Without hesitation, his family has arranged a widow Parsi woman, their number one choice to marry. To their knowledge, falling in love with a non-Parsi woman is morally wrong whereas marrying a widow or defective women like cock-eyed, deaf, or being sick or even infertile from the Parsi community is a blessing. As per her father’s opinion, “She might be a wonderful person, as gracious and charming as the queen of England, but she was still unsuitable for his son because she was not a Zoroastrian, case closed” (Mistry 132). Hence, that one decision by his parents, has plagued the peace of the next two generations.

Hence, Coomy bears a grudge against his father, believing that he is the one to blame for their dysfunctional family and has ruined her mother’s life and her normal childhood. Since his wife Yasmin has died, the responsibility to take care of Nariman has fallen upon them. At present he is living in ‘Chateau Felicity’, a seven-room palace, with his stepdaughter Coomy and his stepson Jal. Roxana, the daughter of Nariman and Yasmin, has a beautiful family: her partner Yezad and their two children - Murad and Jehangir, living in a circumscribed two room apartment named ‘Pleasant Villa’. When Nariman breaks his leg by falling in the street, she fabricates a lie to Roxana and Yezad as the ceiling in Nariman’s room is under renovation, to force Nariman into their tiny two rooms flat. As Yezad is a normal employee in a small shop ‘Bombay Sporting Goods Emporium’, it is a huge tribulation for him to manage the demands and expense of Nariman’s medication. Accidentally, Coomy falls in her own trap and she dies. Aftermath of Coomy’s death, Jal put forward the prosperity of living together as a family in the same house, thus the integration of family at ‘Chateau Felicity’ finally happened.

In this way, Family Matters explores the themes of cultural memory by depicting the traditions and customs of the Parsi community and the adverse effect of socio-political changes on Parsi people. Further, throughout the novel, the minds of the characters are rooted in their past memories, weaving together the past and the present upheavals in the family. R.G.

Collingwood, defines past as “an ocean of factual things, most of which are sunk out of sight into the depths of oblivion”. It is true that the past will not come into life unless it is observed, the idea is to recreate and reconstruct the past and thus, it is to be passed on to the consumers of the next generation.

The first encounter in this novel is ‘Family memory’, which can be differentiated as a specific realm for its remembering techniques and mnemonic transmission. This type of memory is primarily involved in the formation of families’ identity and it takes part in having persistent communication among a family to construct a collective memory. Thus, the family itself is seen as a group of remembering individuals. The character Coomy in this novel is most affected by her childhood, who appears as a single, despotic person, sabotaging her life due to her preoccupied past melodramas. When her father dies, her mother Yasmin is married to Nariman Vakeel, an unwelcome stepfather in her life, collapses her childhood struggling between her dead father and ‘New Pappa’, the way Jal and Coomy insisted on calling him. Deep within her heart, Coomy has the pathetic memories of her mother, her stranded situation between Nariman and Lucy. Coomy has a separate list of rules to be in power over his crumbling life. In a particular situation, Nariman expresses his agony as “In my youth, my parents controlled me and destroyed those years. Thanks to them, I married your mother and wrecked my middle years. Now you want to torment my old age. I won’t allow it” (Mistry 7). For this, Coomy explodes as, “Such lies! You ruined Mamma’s life, and mine, and Jal’s. I will not tolerate a word against her” (Mistry 7).

The absolute reason behind Coomy’s nature stands Nariman as a terrible, messed up father. He desists himself from his fatherly responsibilities, who has failed to notice the left-out situation of Jal and Coomy, to give them the normal childhood by bringing them out from the loss of their father’s death but it seems difficult for him to empathize with a child from the psychological perspective. When Roxana’s family come to celebrate Nariman’s 79th birthday, he feels like they bring back the happiness and peace to the gloomy walls of Chateau Felicity. Unfortunately, Coomy creates a hassle by complaining Nariman’s activities and bringing out the medical expenses and further, she drags all his past ventures as:

Six lives he, a father in name only, had drenched with unhappiness, she continued, and she would never forgive that, especially his disgraceful behavior with his mistress after marriage. What character of woman - not woman, witch- would do such things? And if she wanted to die in that manner, then why hadn't she done them all a favor and – (Mistry 30)

In the end, during the demolition of the ceiling at Chateau Felicity, a beam lost its bearing and crashed

down on Coomy, resulting in her momentary death. On hearing Coomy's death, Nariman says, "how sad, she died full of anger" (Mistry 399). Through her constant rumination of the past, the relationship between Coomy and Nariman gets fragmented till her death. Cathy Caruth in *Trauma: Explorations in Memory* states, "the pathology consists [...] in the structure of its experience [...] the event is not assimilated or experienced fully at the time, but only belatedly, in its repeated possession of the one who experiences it. To be traumatized is [...] to be possessed by an image or an event" (1995: 4-5, 1996: 1-24).

The second concept to deal with this novel is 'Generational memory', which functions as a collective condition of potential memory which calls for the synthesis of biological, social and cultural conditions of memory. The term "generation" has a new definition in the fields of humanities and social sciences as, "a group within society that is composed of individuals who have shared the same highly formative historical period" (Reulecke 119). In many cases, this generational identity is present throughout the life of the group due to their shared experiences of radical change and new beginnings and the intercommunication of a common set of habits. There is remarkable continuity over the time among the generations, even after the decline of the individual heritor of the memory.

Every religion is marked by its distinctive characteristics and cultural practices. Likewise, the Parsi religion is known for its fire temple and the whole community is bound to perform every worship by invoking the sacred fire. Further, they believe that the presence of fire symbolizes the omnipresence of God and other elements such as air, water, earth are also worshiped. The transmission of Parsis religious traditions among the generations are rendered through the characters Roxana and Yezad. The two characters are diametrically opposed, Roxana is devoted to God but Yezad stands for skepticism in the beginning of the novel. In her childhood days, Nariman's family used to visit the fire temple for every vacation and they inducted her mind with religious prayers and they conducted the Navjote ritual for her, a validation ceremony of a Zoroastrian individual by vesting sudreh (white vest) and kusti (holy thread). When Roxana is in Chateau Felicity, the haze of white smoke, fragrance of frankincense, the white mulmul scarf on Coomy's head and the silver thurible of her mother in Coomy's hand jogged her memories of her rejoicing childhood days because after her marriage to Yezad, she has yearned for such religious circumstances in their place. However, to Yezad, "going to fire temple on Navroze and Khordad Sal was enough for him, and loban smoke was merely one way to get rid of mosquitoes" (Mistry 25).

Sometimes, the vast emptiness in life can be filled by the presence of God. When Yezad's life succumbs in the aftermath of Nariman's breakdown and the terrible

death of his boss Vikram Kapur dissuade Yezad into the path of God. In an attempt to renew his mind, he embarks on a journey to Wadiaji fire temple everyday while he returns to his home. Though, he has not recited the kusti prayers for nearly twenty years, the words of Kem Na Mazda (Kusti prayer) till the last line coming out his mouth. When he reaches the sanctum of the temple, his mind flickers back to his childhood:

How still it was, how restful. And the fire burning...burning continuously for almost a hundred and fifty years, since this atash-bahram was built... the same fire his parents had gazed upon, and his grandparents, and his great-grandparents, the thought filled him with quiet, with resistance. (Mistry 341)

Besides that, when he listens to the clang of the bell in the sanctum, he feels an array of hope is falling on his life:

How calming, thought Yezad, to watch all this, to let the peace of the moment fill the room. Why did it have such a timeless quality? How comforting, to see the figure in the flowing white robe, see him moving, ... performing with an elegance that could come only with cumulative grace of generations and centuries, so that it was encoded in blood and bone ... (Mistry 342)

The next concept is Sites of memory, which refers to the places, where communities participate in public activities through which they express, "a collective shared knowledge [...] of the past, on which a group's sense of unity and individuality is based" (Assmann 15). Those communities add new connotations to the places along with the inherited meanings. Their movement is significant for the conservation of the commemorative sites. The memories which are associated with specified places will disappear eventually with the passing of the related social groups. The setting of *Family Matters* is 1990's Bombay city. The supremacy of Shiv Sena party after the destruction of Babri Masjid (Mosque of Babur) was the political condition of Bombay at that time. The political milieu ignited communal violence among the people which resulted in endless riots. Vikram Kapur, owner of the Bombay Sporting Goods Emporium expresses his pure devotion for Bombay till his death. When he was six months old, his family fled from Punjab in 1947 and sheltered their lives in Bombay, thus his family's past strengthened his spiritual connection towards Bombay. Kapur's passion is reflected as:

What I feel for Bombay you will never know. It's like the pure love for a beautiful woman, gratitude for her existence, and devotion to her living presence. If Bombay were a creature of flesh and blood, with my blood type, Rh negative- and very often I think she is- then would give her a transfusion to my last drop, to save her life. (Mistry 152)

The term “externalization” refers to the process of retrieving the past by associating external objects or environments, which creates a way to help remember certain events, facts or people. Contrarily, the photographs of the places refer to the past not as externalization but as a trace (Ruchatz, “Fotografische” 89-92). The process of understanding a photograph as a trace involves taking it as a record of what is on it and reconstructing the context in which it was taken. When a photograph does not refer to the past as a record but as a product, it functions as a reminder that prompts or directs memory, rather than as a memory itself (Ruchatz 370). Further the traces are seen as particularly authentic and reliable records of the past. Kapur’s love for Bombay is intensely projected through his collection of photographers, posters and postcards and all the research he has done to acquire new historical facts about Bombay. Kapur and Yezad, both feel nostalgic on seeing the old photographs of Bombay in 1930’s that “resembles a European city more than Bombay” (Mistry 153). Further, through the photographs, they differentiate the past and the present Bombay by recounting the memories and relish the pleasant phase of old Bombay before the Babri Masjid riots. Thus, Kapur says, “These are my beautiful Bombay’s baby pictures. Her time of innocence, Now look at the other one” (Mistry 153). Unexpectedly, Kapur surprises Yezad by giving three photographs of Bombay from his collection. The gripping photographs cover places like Jehangir Mansion, Hughes Road, Sandhurst Bridge where Yezad was born and raised. The flood of memories takes him back to his childhood days, specifically the streets where he could relish a few memories like the taste of bhel puri, the rainy days without raincoat, getting off from 83 bus outside Sukh Sagar and so on. He is unable to perceive his emotions when he finally retrieves the memories of his family and his days in Jehangir Mansion. His emotions are reflected in the below lines:

You know, in these pictures you’ve shown me my loss. The photographs had made him aware how much the street and the buildings meant to him. Like an extended family that he’d taken for granted and ignored, assuming it would always be there. But buildings and roads and spaces were as fragile as human beings, you had to cherish them while you had them. (Mistry 228)

CONCLUSION:

Literature provides an outlet for humans to familiarize oneself with histories, memories and past. Emergence of memory narratives so often in the works of different authors bring out the possibilities of construction of identities through the retrospection of the past in many ways. Mistry’s Family Matters exclusively depicts the pain in dealing with past memories by creating potential characters in correlation with family and political environments. The writings

of Mistry will continue to act as a source for the Parsis to uphold their identity. His stories appear to be a perpetual struggle against the pressures of modernity and its shifting tides to maintain the language, rituals, traditions, legacy, and customs that would help future generations grasp the Parsi ethos.

WORKS CITED:

- Rohinton, Mistry. Family Matters. Delhi: Penguin, Faber & Faber 2003. Print.
- Gujord, Heming. “Astrid Erll Og Ansgar Nünning: Cultural Memory Studies. An International and Interdisciplinary Handbook.” Norsk Litteraturvitenskapelig Tidsskrift, vol. 13, no. 2, Scandinavian UP / Universitetsforlaget AS, Sept. 2010, pp. 174-77. Crossref, <https://doi.org/10.18261/issn1504-288x-2010-02-11>.
- Tambling, Jeremy, et al. “Trauma: Explorations in Memory.” The Modern Language Review, vol. 94, no. 1, JSTOR, Jan. 1999, p. 299. Crossref, <https://doi.org/10.2307/3736129>.
- Wydra, Harald. “Dynamics of Generational Memory 2013 Berghahn.” (PDF) Dynamics of Generational Memory 2013 Berghahn | Harald Wydra - Academia.edu, Publication, TJPRC.
- www.academia.edu/4310538/Dynamics_of_Generational_Memory_2013_Berghahn.
- “SOCIO-POLITICAL CONSCIOUSNESS IN ROHINTON MISTRY’S FICTION WITH SPECIAL REFERENCE TO FAMILY MATTERS.” SOCIO-POLITICAL CONSCIOUSNESS IN ROHINTONMISTRY’S FICTION WITH SPECIAL REFERENCE TO FAMILY MATTERS | TJPRC Publication - Academia.edu, www.academia.edu/24842557/SOCIO_POLITICAL_CONSCIOUSNESS_IN_ROHINTONMISTRY’S_FICTION_WITH_SPECIAL_REFERENCE_TO_FAMILY_MATTERS.
- H I N N U Joseph, Aneeta C. “Fading Frankincense: Reading Culture in Rohinton Mistry’s Family Matters.” (DOC) Fading Frankincense: Reading Culture in Rohinton Mistry’s Family Matters | Aneeta CHINN U Joseph - Academia.edu, www.academia.edu/15112332/Fading_Frankincense_Reading_Culture_in_Rohinton_Mistrys_Family_Matters.
- Sood, Reetika. “Parsi Religion: In the Fiction of Rohinton Mistry.” (PDF) Parsi Religion: In the Fiction of Rohinton Mistry | Reetika Sood - Academia.edu, www.academia.edu/76778971/Parsi_Religion_In_the_Fiction_of_Rohinton_Mistry.
- Pier Paolo Piciuccio, editor. Companion to Indian Fiction in English. Atlantic, 2008.
- House, Floyd N. “Les Cadres Sociaux De La Mémoire. Maurice Halbwachs.” American Journal of Sociology, vol. 31, no. 3, University of Chicago Press, Nov. 1925, pp. 390-92. Crossref, <https://doi.org/10.1086/213890>.

Coloumnist, Ph.D. Research Scholar, Department of English, PSG College of Arts and Science, Coimbatore,

தமிழ்நாடு அரசு மற்றும்
மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை
இணைந்து நடத்தும்

ஈரோடு புத்தகத் திருவிழா - 2023

நாள் : 04.08.2023 முதல் 15.08.2023 வரை (12 நாட்கள்)
நேரம் : தினசரி காலை 11.00 மணிமுதல் இரவு 9.30 மணிவரை
இடம் : சிக்கய்ய நாயக்கர் கல்லூரி மைதானம், ஈரோடு

தமிழகத்திலுள்ள அனைத்துத் தலைசிறந்த தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் புத்தகப் பதிப்பாளர்கள், விநியோகியாளர்கள் பங்கேற்கின்றனர். வட மாநிலங்களிலிருந்தும் புகழ்மிக்க ஆங்கில நூல் பதிப்பாளர்கள் வருகை புரிகின்றனர்

சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சிகள் யாவும் மாலை சரியாக 6.00 மணிக்குத் தொடங்கும்

தேதி	கிழமை	சிறப்பு விருந்தினர்	தலைப்பு
04.08.2023	வெள்ளி	அமைச்சர் சு. முத்துசாமி ஈ.வி.கே.எஸ். இளங்கோவன் எம்எல்ஏ அந்தியூர் ப. செல்வராஜ் எம்பி அ. கணேசமூர்த்தி எம்பி	தொடக்கவிழா
05.08.2023	சனி	பேராசிரியர் ய. மணிகண்டன் அறிவியலாளர் வெ. பொன்ராஜ்	இரு மகாகவிகள் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி ஆக்கத்திற்கா? அழிவிற்கா?
06.08.2023	ஞாயிறு	திரைக்கலைஞர் ஈரோடு மகேஸ் எழுத்தாளர் ஈரோடு கதிர்	நான் என்பது நாம் வாழ்தல் அறம்
07.08.2023	திங்கள்	கம்பவாரிதி இலங்கை ஜெயராஜ்	மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்
08.08.2023	செவ்வாய்	எழுத்தாளர் இமையம் எழுத்தாளர் சல்மா எழுத்தாளர் கா. உதயசங்கர்	அண்மையில் எமைக்கவர்ந்த ஐந்து புத்தகங்கள் எழுத்தும் வாழ்வும் குழந்தைகளின் அற்புத உலகில்...
09.08.2023	புதன்	பேராசிரியர் த. இராஜாராம் கவிஞர் கே. ஜீவபாரதி	செய் அல்லது செத்துமடி பாரதி வழியில் பட்டுக்கோட்டை
10.08.2023	வியாழன்	இசைக்கவி ரமணன் ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம் இதழாளர் - கனடா	வாழ்வோடு கலந்த வண்ணத் திரைப்படங்கள் என்னைச் செதுக்கிய படைப்புகள்
11.08.2023	வெள்ளி	வழக்கறிஞர் சி. பாண்டித்துரை மலேசியா	திரைப்படம் தரும் பாடம் (இன்னிசையோடு ஓர் இலக்கிய உரை)
12.08.2023	சனி	இயக்குனர் கரு. பழனியப்பன் இயக்குனர் ராசி அழகப்பன்	சங்கத்தமிழ் விட்டு விடுதலையாகி...
13.08.2023	ஞாயிறு	பேராசிரியர் பி.கே. பொன்னுசாமி விஞ்ஞானி த.வி. வெங்கடேஸ்வரன்	' அறிவியல் மேதை ஜி.டி.நாயுடு விருது ' வழங்கும் நிகழ்வு
14.08.2023	திங்கள்	முனைவர் கரு. ஆறுமுகத்தமிழன் முனைவர் வை. தாமோதரன்	சிந்தனை செய் மனமே ! உன்னுள் உந்து சக்தி
15.08.2023	செவ்வாய்	முனைவர் வெ. இறையன்பு ஐஏஎஸ்	நிறைவு விழா

அனைவரும் குடும்பத்துடன் பங்கேற்றுப் பயன்பெறலீர்

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவை

A-47, சம்பந்தநகர், ஈரோடு - 638 011. போன் : 0424 - 2269186

மிகமிக விரைவில்...
நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...
தமிழில் மார்க்சிய அரசியல் நூல்கள்

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்:

ந.முத்துமோகன்

இணைப் பதிப்பாசிரியர்:

ப.கு.ராஜன்

